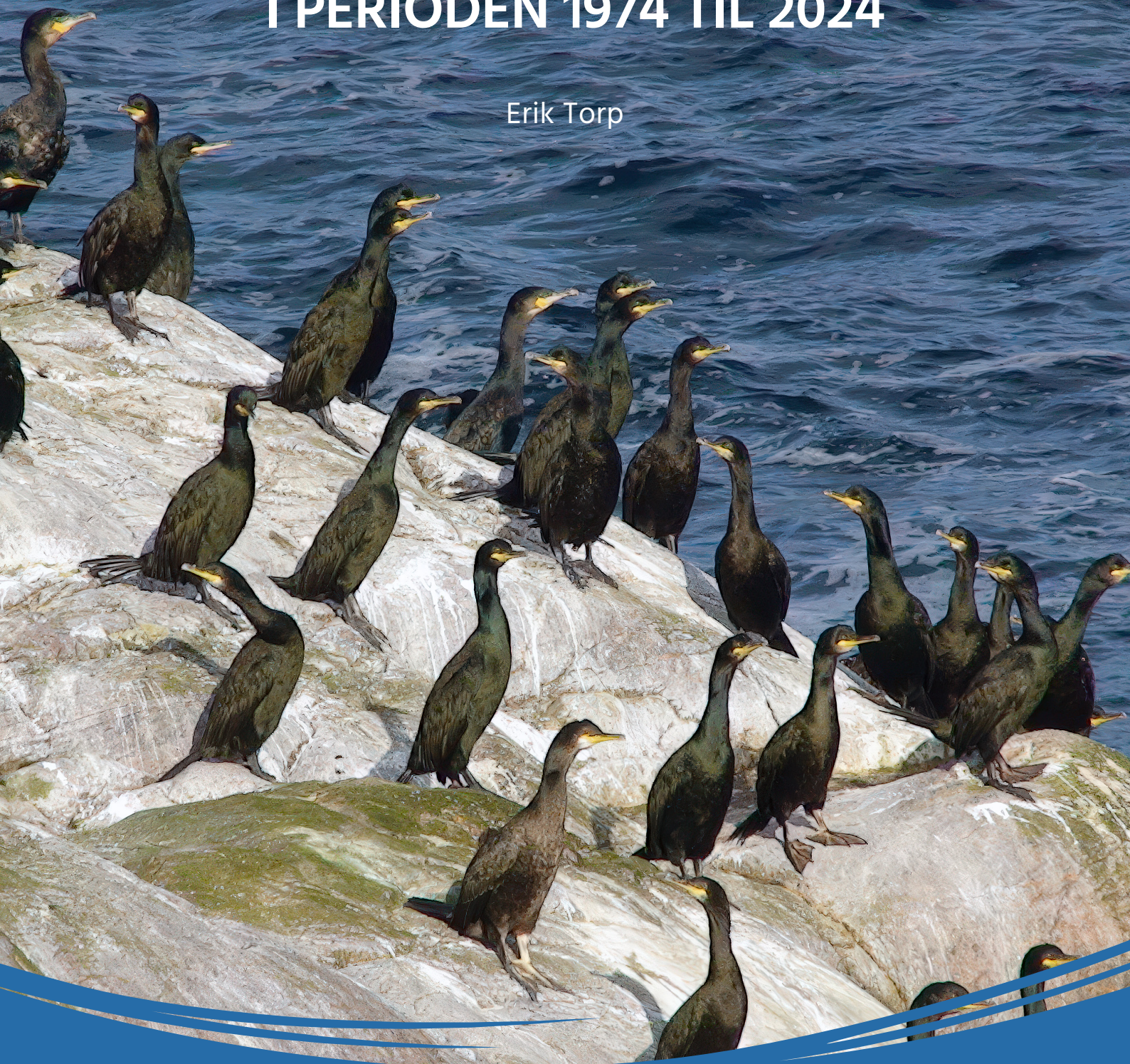

BESTANDSUTVIKLINGEN HOS VANNFUGL PÅ KYSTEN AV NORD-FOSEN I PERIODEN 1974 TIL 2024

Erik Torp

Bestandsutviklingen hos vannfugl på kysten av Nord-Fosen i perioden 1974 til 2024

Erik Torp

BirdLife Norge 2024

© BirdLife Norge

E-mail: post@birdlife.no

Rapport til: Statsforvalteren i Trøndelag

Publikasjonstype: Digitalt dokument (pdf)

Forsidebilde: Storskarv og toppskarv på Nordre Skjåholmen. Samtlige bilder i rapporten er tatt av Erik Torp.

Anbefalt referanse: Torp, E. 2024. Bestandsutviklingen hos vannfugl på kysten av Nord-Fosen i perioden 1974 til 2024. BirdLife Norge-Rapport 2024-5. 79 s.

ISSN: 2703-7665 (elektronisk utgave)

ISBN: 978-82-7852-202-8

SAMMENDRAG

Denne rapporten gir en oversikt over bestandene av vannfugl i øygruppene Allmenningen, Været og Måøyen i nordvestre deler av Åfjord kommune, samt Svesøya og øygruppa Buholman i Osen kommune i Trøndelag. Øygruppene ligger i et felles gruntvannsområde som strekker seg langs Nord-Fosen, og omfatter flere hundretalls holmer og skjær. Flere av holmene har tidligere vært viktige egg- og dunvær. Buholman, Måøyen og Svesøya er vernet som naturreservater. I perioden 1974 til 2024 ble det gjennomført til sammen 28 tellinger av vannfugl i juni i Allmenningen og Været, 27 tellinger i juni og 17 tellinger i juli i Buholman, 30 tellinger i juni og 17 tellinger i juli i Måøyen, 29 tellinger i juni og 11 tellinger i juli på Svesøya. Resultatene som presenteres er fra perioden mai til juli som representerer hekketiden for de fleste vannfuglartene, og mytetiden for f.eks. grågås, ærfugl og siland. Tilfeldige registreringer av øvrig fugleliv, pattedyr og amfibier er tatt med i rapporten.

Gjennom denne femtiårsperioden har noen få arter økt i antall, mens de fleste har minnet i antall. Registreringene viser også flere tydelige korttidstrender. Vannfuglbestandene var store i 1974, deretter viste registreringene ekstra lave vannfuglbestander gjennom 1980 og 1990-tallet. Vannfuglbestandene var sannsynligvis lave som en følge av høyt predasjonspress fra mink i denne perioden. På slutten av 1990-tallet ble det registrert nedgang i minkbestanden i disse områdene. Registreringene viser videre at vannfuglbestandene i områdene økte betydelig i perioden 2000 til 2014. Etter 2014 har bestandene minnet frem til 2024. Resultatene viser at dette har vært, og fremdeles er viktige områder for hekkende og mytende vannfugl. Dette er også viktige områder for næringsøkende ikke-hekkende vannfugl i sommermånedene. Områdene har en viktig funksjon som hekkeområde for arter som grågås, stokkand, ærfugl, siland, tjeld, rødnebbterne, fiskemåke, gråmåke, svartbak, sildemåke og teist. I tillegg forekommer også et betydelig antall ikke-hekkende vannfugl som svartand, smålom, storskarv, toppskarv og unge måker. Dette er arter som raster og driver næringsøk i gruntvannsområdene. I tillegg kommer et betydelig antall sjeldne og fåtallige vannfuglarter. Som myteområde er øygruppene viktige for grågås, ærfugl og siland. Størrelsene på flokkene med mytende fugl er store sammenlignet med andre steder på Nord-Fosen.

For hele det undersøkte området under ett er det registrert økning i hekkebestandene av grågås, gravand, stokkand og svartbak, mens hekkebestandene har vært stabile for siland, storspove og gråmåke. Det er derimot flere av artene som har hatt nedgang i hekkebestanden. Dette gjelder ærfugl, tjeld, rødnebbterne, fiskemåke, sildemåke, tyvjo og teist. Registreringene viser også at bestandene av både havørn, kråke og oter har økt i registreringsperioden. Det ble ikke registrert havørn i noen av øygruppene før 1998, mens det i perioden 1998 til 2024 ble observert havørn ved 40 prosent av tellingene i Måøyen. Predasjonstrykket på vannfugl har trolig økt som en følge av økningen i bestandene av svartbak, havørn, kråke og oter.

Buholman er det eneste området av de fem undersøkte områdene som har hatt økning i antall vannfugl i registreringsperioden. Øygruppen har fravær av mink, har færre predatorer som havørn og kråke, og har fravær av oppdrettsanlegg. Det er dessuten et minimum av menneskelig aktivitet i øygruppen både på grunn av statusen som naturreservat og at området ligger utilgjengelig og eksponert mot åpent hav.

Det foreslås flere tiltak for å legge til rette for vannfuglene som har tilhold i undersøkelsesområdet. Det anbefales en kartlegging av mink, med uttak dersom arten påvises. Det foreslås å sette ut hekkekasser for teist og ærfugl på gunstige lokaliteter. Det anbefales å opprette nye og videre grenser for Måøyen naturreservat for å forhindre konsesjon til fiskeoppdrettet som ligger like utenfor grensen til verneområdet. Det anbefales også å unnlate å gi konsesjon til fiskeoppdrettet som ligger ved Allmenningen og Været. De mest fuglerike holmene utenfor verneområdene foreslås vernet.

INNHold

1. INNLEDNING	3
2. UNDERSØKELSESONRÅDE	4
3. METODE	9
3.1 Metodikk.....	9
3.2 Innsamling av data	11
4. RESULTATER	13
4.1 Artsvis gjennomgang av vannfuglarter	13
4.2 Trender for vannfugl.....	55
4.3 Øvrige fuglearter.....	56
4.4 Pattedyr og amfibier	60
4.5 Rødlistestatus	61
5. DISKUSJON	62
5.1 Bestandsutvikling.....	62
5.2 Trusselfaktorer	63
5.3 Tiltak i verneområdene.....	65
5.4 Tiltak utenfor verneområdene	66
6. REFERANSER	67
7. VEDLEGG	69

1. INNLEDNING

I 1974 startet Miljøverndepartementet arbeidet med å kartlegge viktige holmer og øygrupper for hekkende sjøfugl langs kysten av Trøndelag. Målsettingen med arbeidet var å skaffe nye opplysninger om sjøfuglbestanden på kysten av Trøndelag, og få oversikt over områder som burde sikres i naturvernsammenheng. Sommeren 1974 foretok ansatte ved Vitenskapsmuseet i Trondheim totaltelling av sjøfugl blant annet i øygruppene Allmenningen og Været i Åfjord kommune i Sør-Trøndelag (Sul & Frengen 1974). Sommeren 1978 ble det foretatt registreringer av sjøfugl i øygruppene Buholman og Måøyen (Rygh 1978). I 1981 ble det satt i gang en konkret utarbeiding av verneplaner for sjøfugl i Sør-Trøndelag. Fylkesmannen v/naturvernkonsulenten organiserte dette arbeidet. I 1982 og 1983 gjennomførte fylkesavdelingen til Norsk Ornitologisk Forening i Sør-Trøndelag registreringer av sjøfugl langs kysten av Fosen (Ekker 1982, Ekker 1983, Lorentsen 1986). Områdene Allmenningen, Været og Måøyen i Åfjord kommune, og Svesøya og øygruppen Buholman i Osen kommune ble kartlagt for sjøfugl.

Grunnlaget til verneplan sjøfugl ble innhentet sommeren 1991. Det ble i regi av Fylkesmannen i Sør-Trøndelag utført en omfattende registrering av sjøfugl langs hele kysten av Sør-Trøndelag (Bangjord 1991). På bakgrunn av registreringene ble det utarbeidet et utkast til verneplan for sjøfugl. Denne ble publisert av Fylkesmannen i Sør-Trøndelag i 1992 (Bangjord & Ekker 1992). Øygruppene Allmenningen og Været var vurdert i denne sammenhengen, men var ikke tatt med blant de foreslåtte verneområdene på grunn av lave vannfuglbestander under tellingen i 1991. Øygruppene Måøyen og Buholman, samt øyene Drevflesa og Svesøya ble fremhevet som verneverdige områder og tatt inn i verneplanen. Etter en høringsrunde ble det gjennomført nye undersøkelser på flere av lokalitetene i 1995 (Lindgaard 1995). På bakgrunn av disse undersøkelsene ble det grunnlag for nye vurderinger. Den opprinnelige planen fra 1992 inneholdt 20 lokaliteter. Etter høringsrunden og de nye undersøkelsene ble planen redusert til ti lokaliteter. Drevflesa ble tatt ut av verneplanen, men Buholman, Måøyen og Svesøya ble videreført. Et revidert forslag til verneplan for sjøfugl i Sør-Trøndelag ble fremmet i 1996 (Vongraven 1996).

I 1999 tok forfatteren selv initiativ til å videreføre registreringene på øygruppene for å få dokumentert verneverdiene, samt for å gi en oppdatert status på artenes bestandssituasjon i øygruppene. Dette arbeidet ble videreført i 2000, 2001 og 2002. I 2002 ble Fylkesmannen i Sør-Trøndelag pålagt å gi et nytt og oppdatert utkast av verneplan for sjøfugl. I dette utkastet (Torp 2002) ble de viktigste lokalitetene fra øygruppene tatt med og gitt statusen: «bør vernes». Buholman, Måøyen og Svesøya var videreført som verneverdige. Fra Allmenningen var Skjåholman fremhevet som verneverdige, og fra Været var Torkelholmen, Kuløya og Nørdstøya fremhevet som verneverdige lokaliteter. Det var liten vilje fra fylkesmannen til å fremme en utvidelse av det opprinnelige forslaget fra 1996 på dette tidspunktet. Den eneste endringen som ble gjennomført var en grenseutvidelse for Buholman slik at hele øygruppen med omkringliggende gruntvannsområder ble foreslått vernet. Utkastet ble oversendt Direktoratet for Naturforvaltning i 2002. Etter en ny høringsrunde ble verneplanen vedtatt av Miljøverndepartementet i 2005. Måøyen, Buholman og Svesøya ble vernet som naturreservater.

Registreringsarbeidet i øygruppene ble videreført i privat regi av forfatteren fra 2005, med finansiering fra det statlige viltfondet. Etter hvert ble registreringsarbeidet innlemmet i Statens naturoppsyn sitt oppsyn- og overvåkingsarbeid. Frem til 2024 er det tilnærmet årlig gjennomført registreringer av hekkende vannfugl i de vernede øygruppene. Dette har gitt kunnskap om de ulike artenes bestandsutvikling langs kysten av Trøndelag. Etter forfatterens erfaring og vurdering er Svesøya og de fire øygruppene Allmenningen, Været, Måøyen og Buholman de mest fuglerike lokalitetene i sjøen i kommunene Åfjord og Osen på Nord-Fosen.

2. UNDERSØKELSESONOMRÅDE

Undersøkellesområdet omfatter øygruppene Allmenningen, Været og Måøyan i nordvestre deler av Åfjord kommune, samt Svesøya og øygruppa Buholman i Osen kommune i Trøndelag (figur 1). Hele undersøkellesområdet omfatter et areal på omlag 45 km².

Øygruppa Allmenningen omfatter et totalareal på 9500 dekar, derav 2845 dekar landareal (figur 2). I Allmenningen finnes fremdeles ca. 35 bygninger, derav flere bolighus og seks gårdsbruk. Øygruppa Været omfatter et totalareal på 14000 dekar, derav 2800 dekar landareal (figur 3). Tyvetalls rorbuer, tre gårdsbruk og noen bolighus i Været benyttes i fritidssammenheng. Allmenningen og Været ble avfolket i løpet av 1970-tallet. Det er flere personer tilstede til alle årstider i Allmenningen og Været.

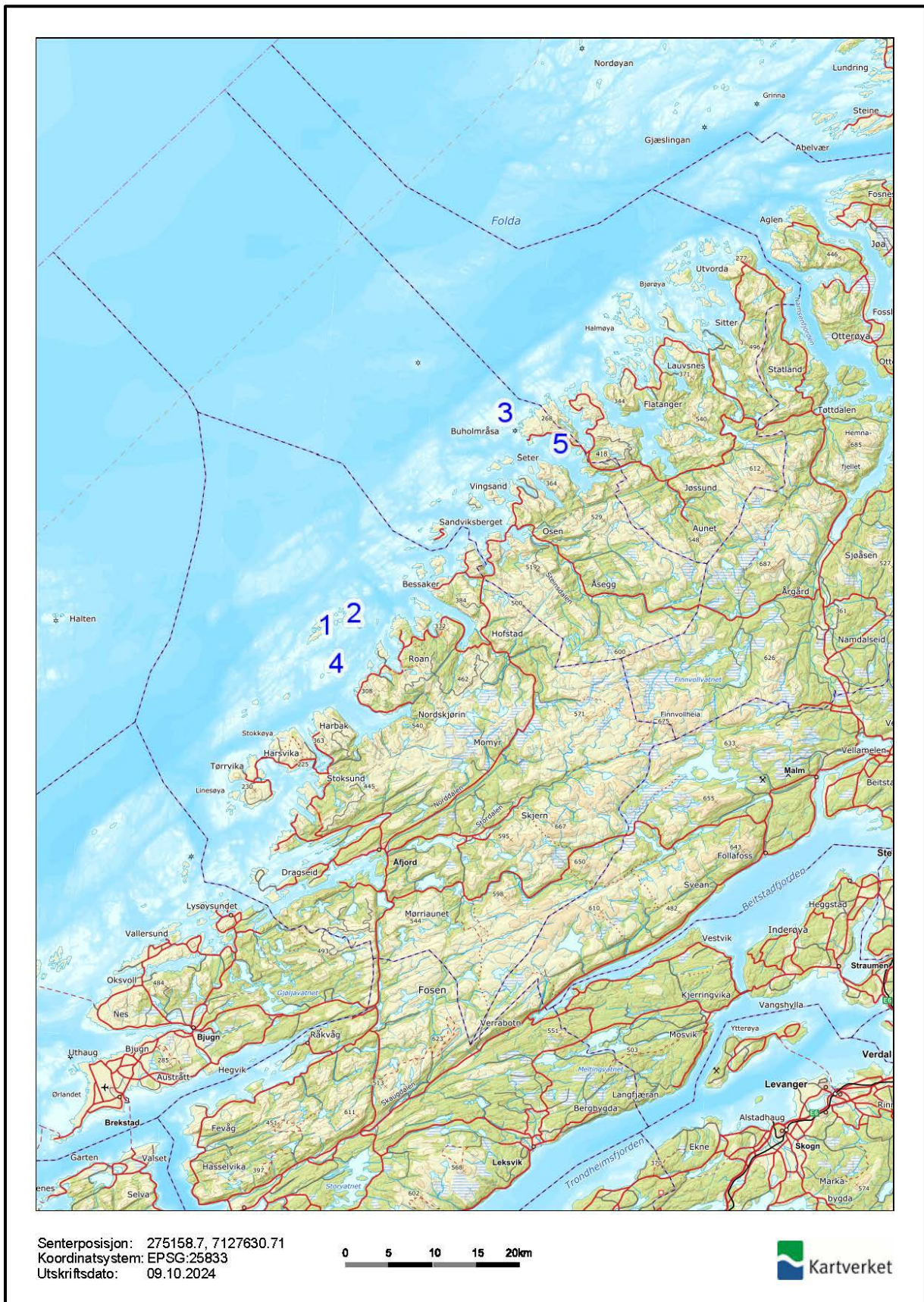
Naturreservatet Buholman har et totalareal på 11639 dekar, derav 320 dekar landareal (figur 4). Det er ingen bygninger i Buholman, men det er fem små steinbrudd etter tidligere fiskebruk. Måøyan naturreservat har et totalareal på 6480 dekar, derav et landareal på 1500 dekar (figur 5). Ei hytte står oppført på Måøya. Det finnes også en del tufter etter eldre bygninger. Utover disse er det ingen tekniske inngrep i øygruppa. Svesøya naturreservat har et totalareal 173 dekar, derav et landareal på 160 dekar (figur 6). På Svesøya er det ingen tekniske inngrep.

Øygruppene ligger i et felles gruntvannsområde som strekker seg langs Nord-Fosen, og omfatter flere hundretalls holmer og skjær. Flere av holmene har tidligere vært viktige egg- og dunvær.

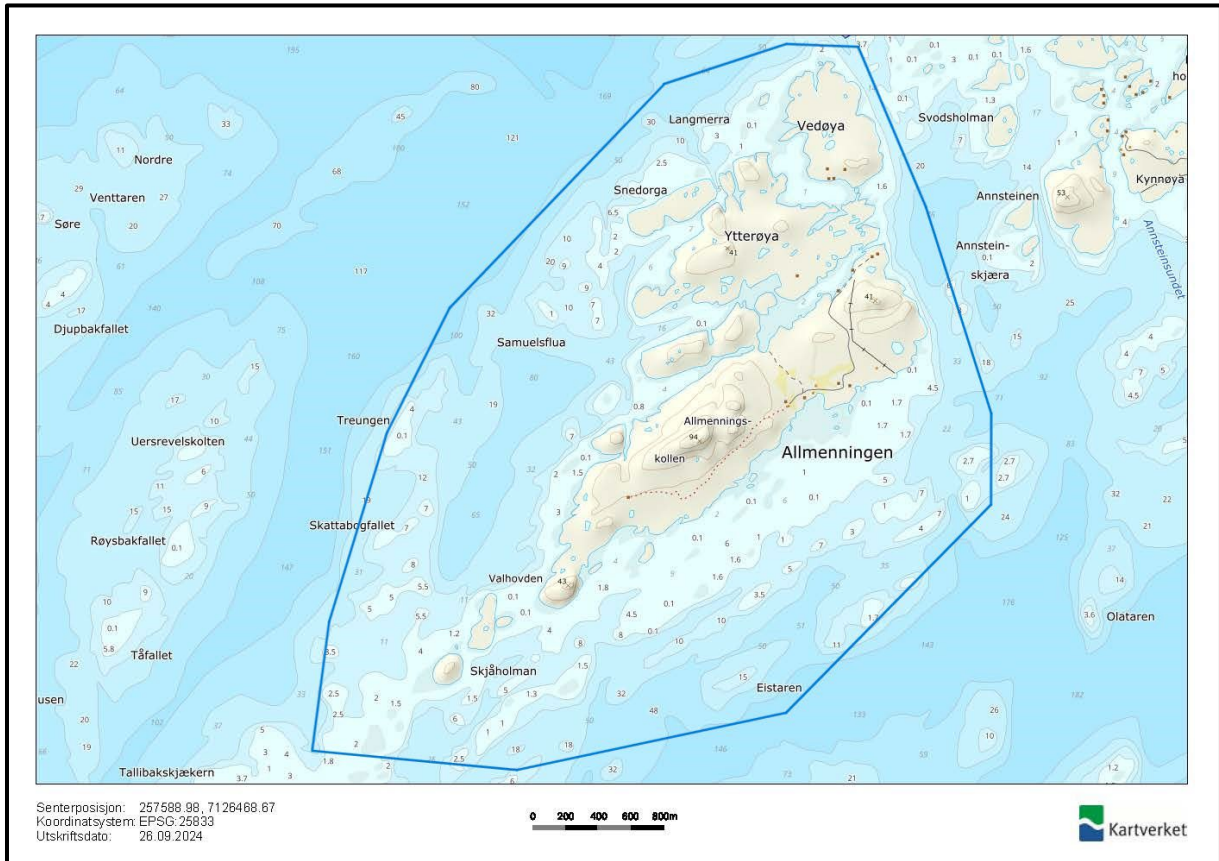
Dominerende naturtype på holmene er kystlynghei. Mindre arealer omfattes av tangvoller, berg, myr og beitemark. De største øyene har mindre bestander av løvskog. Det er flere små næringsrike dammer på øyene. De vestligste holmene er tilnærmet vegetasjonsløse og ligger eksponert mot havet. Topografien domineres av kuperte fjellområder. Berggrunnen består stort sett av grunnfjellsbergarter, hovedsakelig gneis.

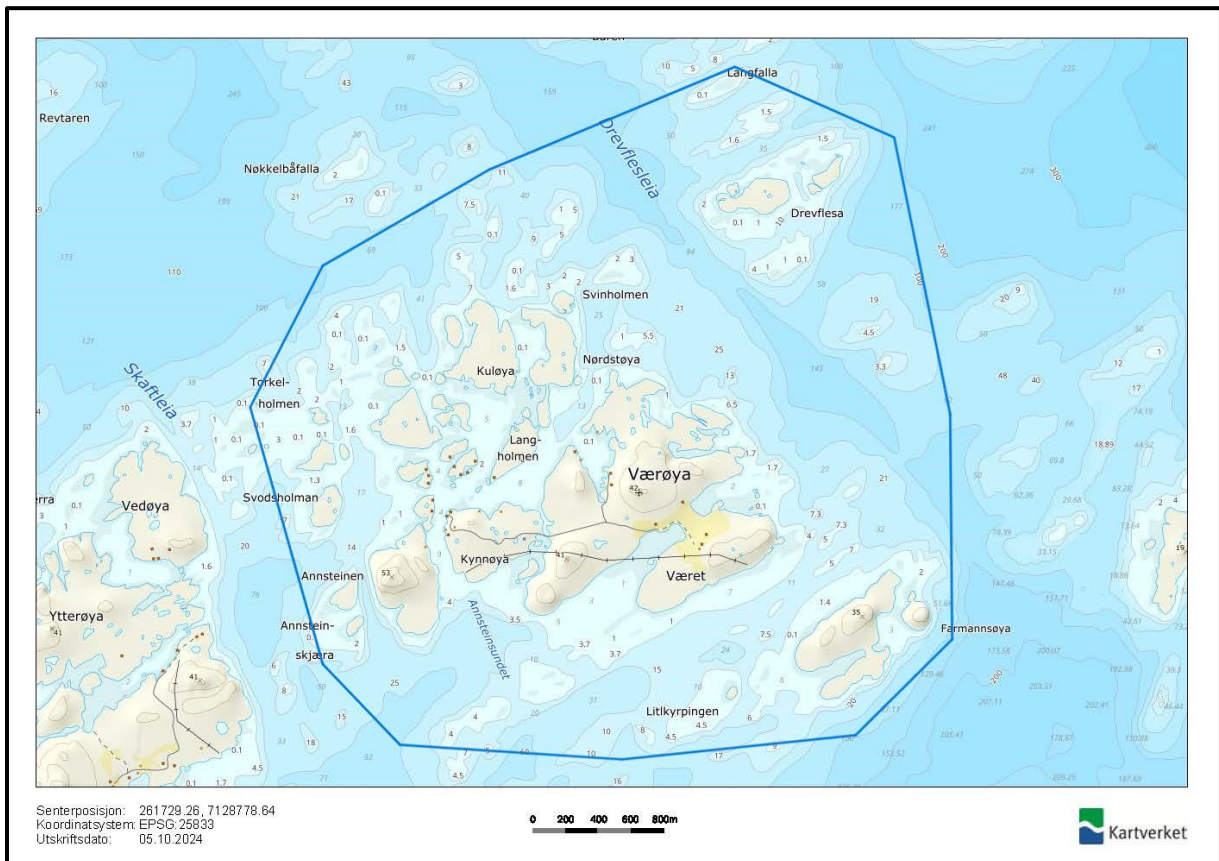
Gårdene på Værøya sett mot sørøst. Disse gårdene drev tidligere egg- og dunvær. Her ruget det på det meste 900 ærfugl.

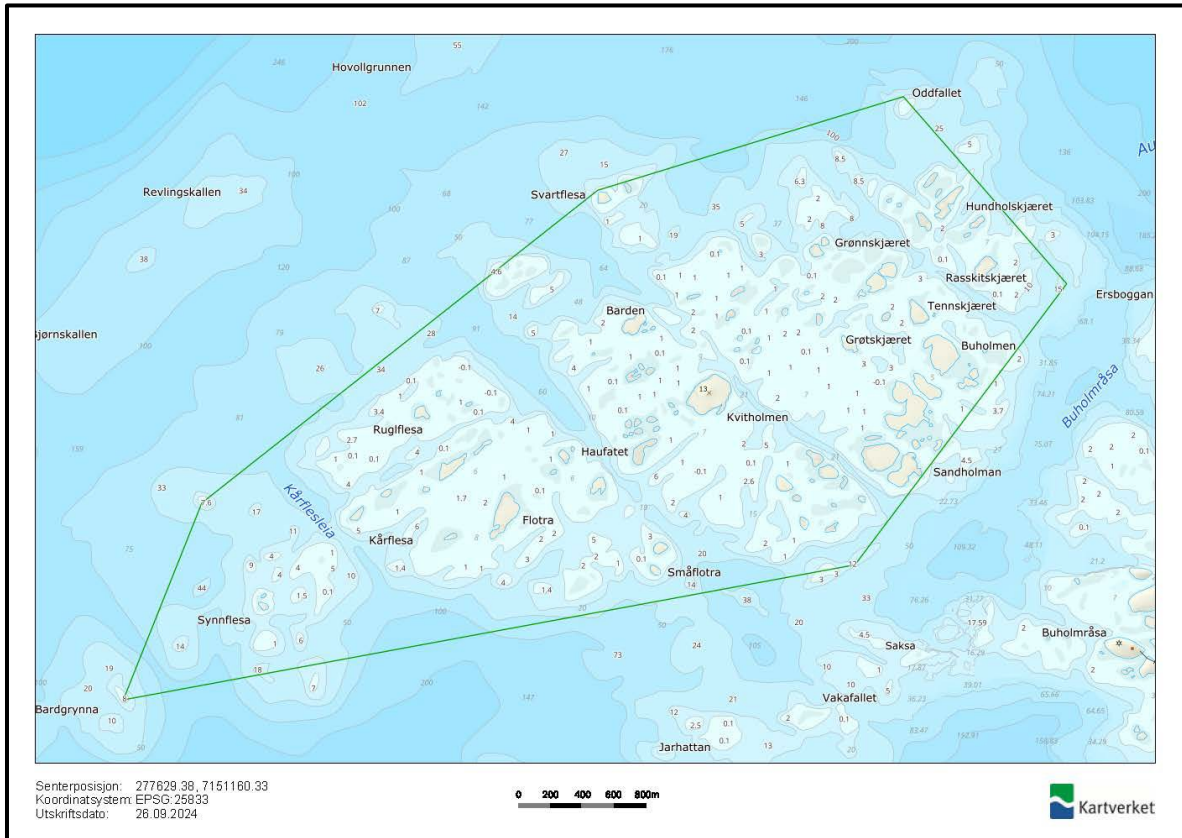
Figur 1. Kart over kyststrekningen på Fosen med Allmenningen (1), Været (2), Buholman (3), Måøyen (4) og Svesøya (5).

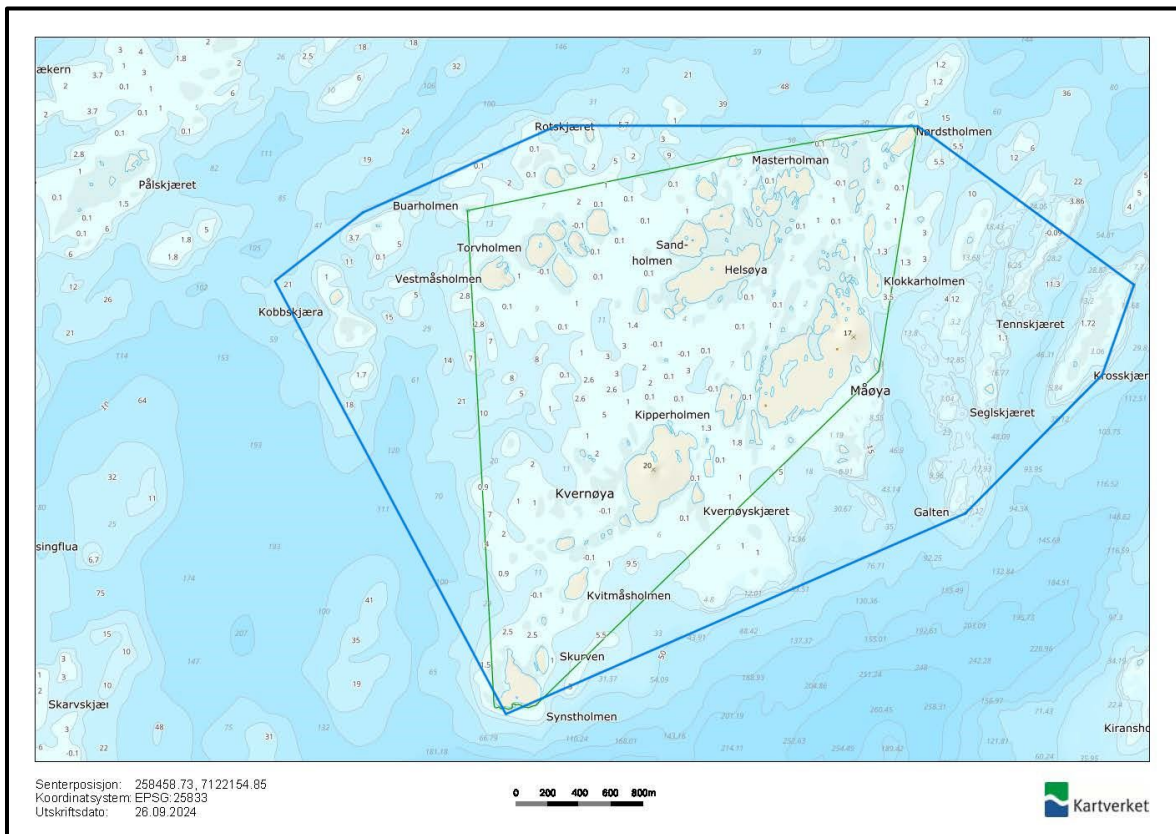
Figur 2. Kart over øygruppa Allmenningen. Blå avgrensning viser undersøkelsesområdets grenser.

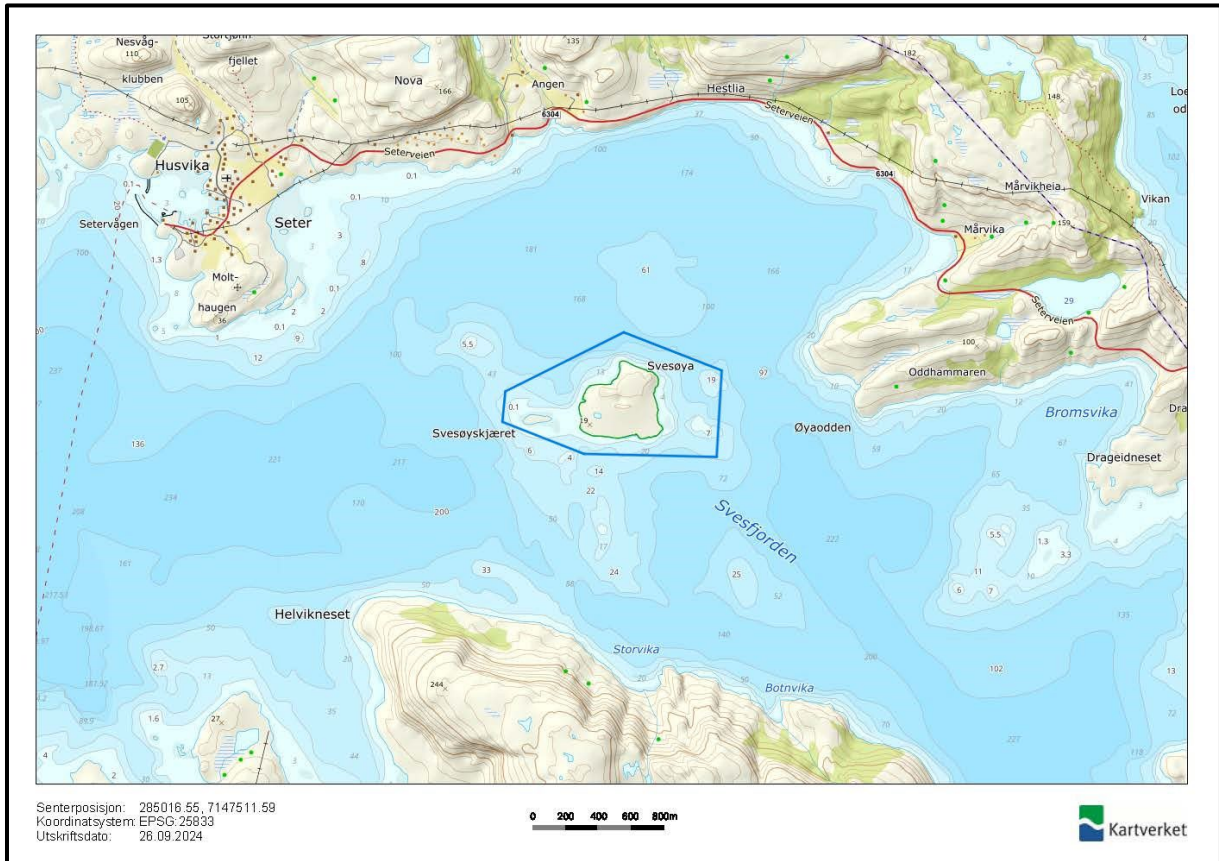
Figur 3. Kart over øygruppa Været. Blå avgrensning viser undersøkelsesområdets grenser.

Figur 4. Kart over øygruppa Buholman. Grønn avgrensning viser naturreservatets og undersøkelsesområdets grenser.

Figur 5. Kart over øygruppa Måøyane. Grønn avgrensning viser naturreservatets grenser. Blå avgrensning viser undersøkelsesområdets grenser.

Figur 6. Kart over Svesøya. Grønn avgrensning viser naturreservatets grenser. Blå avgrensning viser undersøkelsesområdet grenser.

Svesøya med ferskvannsdammen sett mot øst.

3. METODE

3.1 Metodikk

Vannfugltellingene ble utført fra båt og fra land. I øyværet Allmenningen ble registreringene utført til fots på Vedøya, Ytterøya, Snedorga, Allmenningen, og Søndre Skjåholmen. I øyværet Været ble registreringene utført til fots på Farmannsøya, Værøya, Annsteinen, Nørdstøya, Kuløya, Torkelholmen og Store Svodsholmen. Ved gode forhold for ilandstigning ble det gjennomført registreringer til fots på Drevflesa. I Buholman ble det som standard utført registreringer til fots på Vestre Sandholmen, Persholmen, Buholmen, Kvitholmen og Flotra. Ved dårlige værforhold og ved vanskelige forhold for ilandstigning ble det kun gjennomført registreringer til fots på Vestre Sandholmen, Persholmen og Buholmen. I Måøyen ble det som standard utført registreringer til fots på holmene Måøya, Kvernøya, Sundstholmen og Masterholmene. På grunn av krevende forhold for ilandstigning ble registreringene på Svesøya utført til fots de dagene det var gode forhold for ilandstigning. Utover dette ble det under registreringene kjørt sakte med båt rundt alle holmer og skjær. Det ble prioritert å gjennomføre tellinger under gode værforhold, ettersom øygrupper som Allmenningen, Været og Buholman ligger langt vest, og er eksponert for åpent hav. Det har vært en forutsetning med liten vindstyrke og rolig sjø for å komme i land på de største holmene.

Fra de høyeste punktene på de ovenfornevnte holmene ble det gjennomført tellinger med både kikkert med 10x forstørrelse og teleskop med 20-60x forstørrelse. Bruk av båt førte til liten forstyrrelse av hekkende vannfugl. På holmer som kun blir undersøkt med kikkert fra båt, får man ikke en like god oversikt over hekkende vannfugl. Befaring til fots førte til forstyrrelser av hekkende vannfugl. Det ble prioritert å gå i land på holmer på den siden av holmen der det var minst fugl.

Det ble prioritert å gjennomføre registreringene i juni for å ha sammenlignbare data med de eldste registreringene fra 1974, 1978, 1982 og 1983. Det foreligger sammenlignbare data fra juni for perioden 1974 til 2024 i Allmenningen og Været. For Buholman, Måøyen og Svesøya foreligger det sammenlignbare data for perioden 1982 til 2024. Registreringene fra tellinger som omfattet kun deler av øygruppene blir ikke brukt til sammenlignbare data fra øvrige år ved vurderinger av bestandsutviklingen. Registreringer fra tellinger av deler av øygruppene er likevel benyttet i figurer og i artskommentarene. Fra og med 2004 ble det også gjennomført tellinger i juli for Svesøya og øygruppene Buholman og Måøyen. Tellingene i juli gir viktige opplysninger om forekomster av mytende vannfugl, hekkesuksess hos ærfugl og måker, samt gir bedre oversikt over arter som sildemåke og terner. Det foreligger få registreringer i juli fra før 2004 i disse øygruppene. Med unntak av to registreringer i Måøyen i 1978 og 1995 finnes ingen juli-registreringer av vannfugl fra områdene før 2004.

Det er gjennomført registreringer samme år i Allmenningen og Været i hele registreringsperioden. Resultatene fra disse to øygruppene er derfor presentert i de samme figurene. For Buholman og Måøyen er tellingene med noen få unntak gjennomført samme år, og blir derfor også presentert i de samme figurene. I de tilfellene der noen arter kun forekommer på en øygruppe blir resultatene presentert i en figur for kun den øygruppen. For noen arter har det vært hensiktsmessig å presentere resultatene for juni og juli i samme figur.

Dersom det kun gjennomføres registreringer i juni vil man miste noe informasjon om for eksempel sildemåke og terner som kan opptre i større antall i koloniene i juli. Tilsvarende kan man miste noe informasjon om arter som grågås, ærfugl og teist, da det er lettere å få god oversikt over disse artene i mai. Skal det oppnås gode data for alle arter hekkende vannfugl i slike øygrupper, bør det gjennomføres tellinger både i mai, juni og juli. For å kunne vise til sammenlignbare tellinger av teist, bør tellingene foregå ved soloppgang under godt vær tidlig i mai (Georg Bangjord pers. medd.).

Enkelte år ble det ikke gode nok værforhold eller nok tid til å gjennomføre dekkende totaltelling. Det er gjengitt i tabell 1 hvilke år det ble gjennomført totaltelling, samt hvilke år tellingene dekket deler av øygruppene. Enkelte år ble det ikke gode nok værforhold til å gjennomføre telling i juli, men derimot i august. Registreringene i august er utelatt fra tabellene og rapporten, da disse resultatene inneholder et tydelig trekkfuglaspekt. Det ble også gjennomført noen telling i mai i Buholman og Måøyen. Disse registreringene omfatter også en høy andel trekkfugl, og har mindre verdi med hensyn til vurderinger av hekkende vannfugl. Rådata fra tellingene i mai er derfor også utelatt, med unntak av registreringene av teist. Disse resultatene er nevnt i artskommentarene.

Tallene som presenteres i artskommentarene for storskarv og toppskarv er minimumstall ettersom det enkelte år har vært vanskelig å artsbestemme skarvene. Mange observasjoner av storskarv og toppskarv har derfor vært slått sammen til en felles kategori. Ugunstige værforhold har under noen telling førte til lange avstander til lokaliteter der skarv raster. Noen ganger har det vært nødvendig å telle opp skarv på Synnflesa fra Kvitholmen i Buholman, en avstand på tre kilometer. I slike tilfeller har det vært vanskelig å artsbestemme skarvene. Under noen telling var det heller ikke landingsforhold på Kvitholmen, og da ble all fugl sørvest i øygruppen talt fra båt.

Registreringene av spurvefugl har vært tilfeldige og sporadiske og er derfor ikke dekkende for verken artsmangfoldet eller antallet individer spurvefugl som har tilhold i øygruppene. Det er foretatt registreringer til fots på et fåtall av holmene, noe som dermed har ført til en mangelfull oversikt over spurvefugl. Et eksempel er Allmenningen, en øy på om lag 1,5 km². Der har det vært fokus på å registrere vannfugl i ferskvannsforkomstene på nordsiden av øya. Hele øya burde vært befart til fots dersom det var et mål å kartlegge all spurvefugl. Registreringene av spurvefugl har vært for tilfeldige til å kunne skrive fyldige artskommentarer. Det bør likevel nevnes at registreringene har fanget opp forekomsten av arter som havørn, kråke og ravn da dette er arter som eksponerer seg lett på lange hold. Registreringene av pattedyr og amfibier kan sies å ha vært tilfeldige og sporadiske.

Opplistingen av artene i denne rapporten følger systematikken i versjon 14-2 av IOC World Bird List (Gill mfl. 2024).

Buholman under gode telleforhold sett mot vest. Grøtskjæret til høyre og Kvitholmen til venstre.

3.2 Innsamling av data

Registreringene fra juni 1974 er hentet fra rapporten «*Undersøkelser på Trøndelagskysten sommeren 1974*» (Suul & Frengen 1974). Feltarbeidet og tellingene ble utført av Jon Suul og Otto Frengen. Rapporten omfatter øygruppene Allmenningen og Været i Åfjord.

Data fra juni og juli 1978 er hentet fra rapporten «*Sjøfuglundersøkelser på trøndelagskysten sommeren 1978*» (Rygh 1978). Feltarbeidet og tellingene ble utført av Odd Rygh og Hans J. Berge. Disse registreringene omfattet Buholman og Måøyen. Kun registreringene fra juni i Måøyen er benyttet som sammenligningsgrunnlag i forhold til bestandsutvikling til noen vannfuglarter. Noen registreringer fra juli i Buholman og Måøyen er tatt med i artskommentarene.

Registreringene fra juni 1982 og 1983 er hentet fra rapportene «*Rapport fra sjøfuglregistreringer på kysten av Sør-Trøndelag fylke sommeren 1982*» (Ekker 1982) og «*Sjøfuglressursene i Sør-Trøndelag fylke*» (Lorentsen 1986). Feltarbeidet og tellingene ble utført av Aage Tørris Ekker og Morten Ekker. Disse registreringene omfattet Allmenningen, Været, Buholman, Måøyen og Svesøya. Aage Tørris Ekker lånte i tillegg ut notisbøkene fra feltarbeidet. Noen opplysninger som benyttes i artskommentarene er hentet fra notisbøkene.

Det foreligger ingen grundige registreringer av vannfugl fra Buholman før 1982. Rygh observerte øygruppen fra fastlandet 28.07.1978, men på grunn av lang avstand har disse registreringene begrenset verdi, og få observasjoner er tatt med i rapporten.

Feltarbeid med tellinger i Allmenningen, Været, Buholman, Måøyen og Svesøya i juni 1991 ble utført av Georg Bangjord, og er hentet fra et upublisert notat (Bangjord 1991), samt fra databasen «Artsobservasjoner». Registreringene i Buholman og Svesøya i juni og Måøyen i juli 1995 ble utført av Arild Lindgaard og er hentet fra et upublisert notat (Lindgaard 1995). Tellingene i Måøyen og Svesøya i juni 1997 ble utført av Fonne Staff og Bjørn Staven, og er hentet fra et upublisert notat (Staff og Staven 1997).

Fra databasen «Artsobservasjoner» er det hentet registreringer fra Buholman, Måøyen og Svesøya i juni 2013. Tellingene ble gjennomført av Hans Einar Ring. Registreringene fra mai 2011 i Buholman, og juli 2016 i Buholman og Måøyen som ble gjennomført av Georg Bangjord, ble hentet fra samme database.

Alle øvrige registreringer er gjennomført av forfatteren. Ved sammenligninger med førdata er det benyttet samme avgrensning av områder, samme enheter og inndeling i vannfugl som fra de første tellingene fra 1974, 1978, 1982 og 1983.

I perioden 1974 til 2024 ble det gjennomført til sammen 28 tellinger av vannfugl i juni i Allmenningen og Været, 27 tellinger i juni og 17 tellinger i juli i Buholman, 30 tellinger i juni og 17 tellinger i juli i Måøyen, 29 tellinger i juni og 11 tellinger i juli på Svesøya (tabell 1). Arbeidsmengden i felt ble til sammen om lag 120 dagsverk.

Tabell 1. Oversikt over gjennomførte tellinger av fugl i juni og juli i øygruppene Allmenningen, Været, Måøyen, Buholman og på Svesøya i perioden 1974 til 2024. X = totaltellinger, (X) = tellinger gjennomført i deler av øygruppen.

Lokalitet	Allmenningen	Været	Måøyen		Buholman		Svesøya	
Periode	Juni	Juni	juni	juli	juni	juli	juni	juli
1974	X	X						
1978			(X)	(X)		(X)		
1982	X	X	X		X		X	
1983	(X)	(X)	X				X	
1991	(X)	(X)	(X)		(X)		X	
1995				(X)	(X)		X	
1997			(X)				X	
1998			(X)				X	
1999	X	X	X		(X)		X	
2000	X	X	X		(X)		X	
2001	X	X	X		X		X	
2002	X	X	X		X		X	
2003	X	X	X		X		X	
2004	X	X	X	X	X	X	X	
2005			X	X	X	X	X	
2006			X	X	X	X	X	
2007	X	X	X	X	X	X	X	
2008			X	X	X	X	X	X
2009	X	X	X	X	X	X	X	X
2010			X		X		X	X
2011	X	X	X	X	X	X	X	X
2012			X			X	X	X
2013			X		X		X	
2014			X		X		X	
2016				X		X		
2017			X	X	X	X	X	X
2018			X	X	X		X	
2019			X	X	X	X	X	X
2020			X	X	X	X	X	X
2021			X	X	X	X	X	X
2022			X	X	X	X	X	X
2023			X	X	X	X	X	X
2024	X	X	X	X	X	X	X	X

4. RESULTATER

4.1 Artsvis gjennomgang av vannfuglarter

Kanadagås *Branta canadensis*

Sjelden i hekketiden. En observasjon foreligger. Et individ ble registrert på Tennskjæret i Buholman 06.06.2024.

Hvitkinngås *Branta leucopsis*

Sjelden i hekketiden. To observasjoner foreligger. Et individ ble registrert på Svesøya 01.06.2012 og et individ ble registrert på Ytterøya i Allmenningen 06.06.2024.

Grågås *Anser anser*

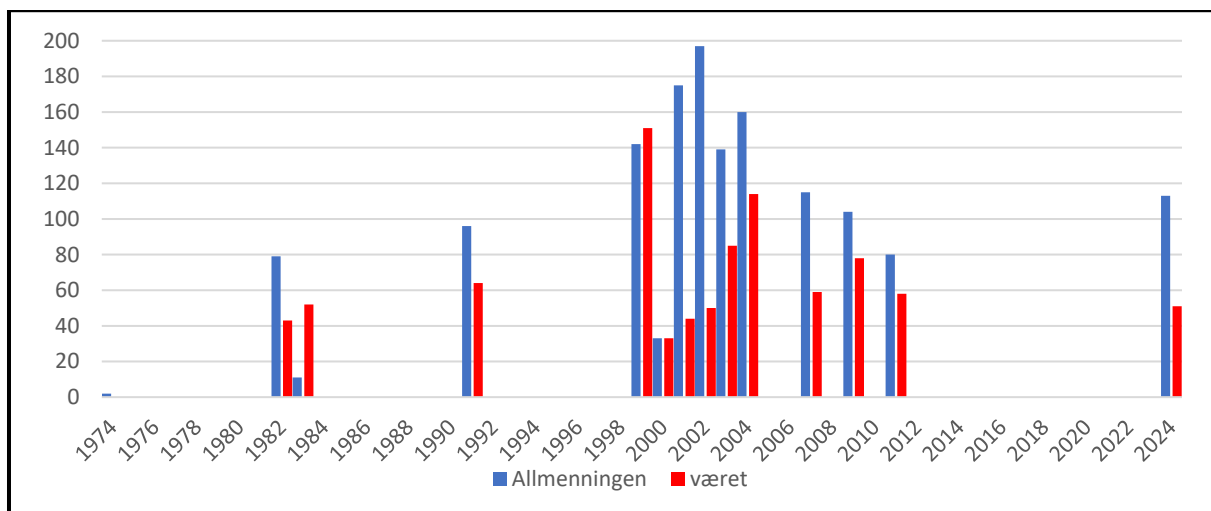
Hekkebestand

Tallrik hekkefugl. Registreringene viser at bestanden har økt i alle undersøkte områder siden 1974 og 1982. Fra registreringene i Allmenningen og Været i juni 1974 kan det nevnes at det ble registrert kun sportegn (ekskrementer) og tre gåsunger som lokalbefolkningen hadde tatt fra et reir på Ytterøya. Den gang var arten vanlig i trekketidene (Sul & Frengen 1974). Til sammenligning ble det årlig registrert mellom 200 og 300 grågås i disse to øygruppene i perioden 1999 til 2004. I juni 2024 ble det registrert til sammen 164 individer i Allmenningen og Været (figur 7).

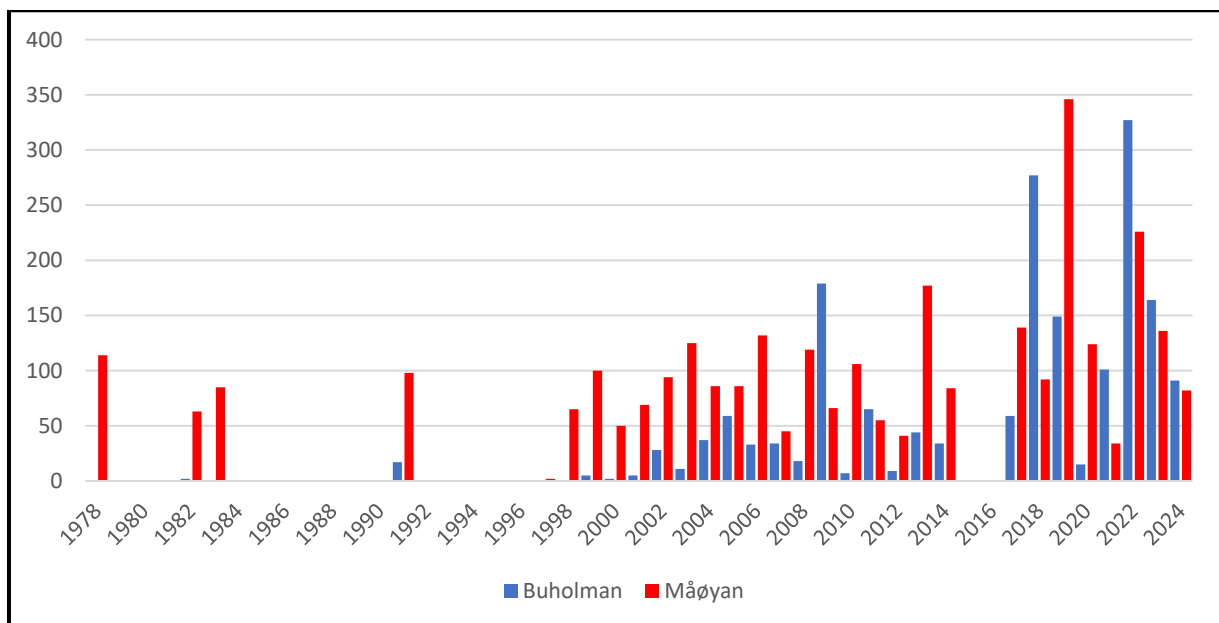
En betydelig økning i hekkebestanden er også registrert i Buholman. Det ble registrert kun to grågås i øygruppa 10.06.1982. I perioden 2000 til 2014 ble det registrert en svak økning i hekkebestanden, mens det i perioden 2017 til 2024 var en betydelig økning i hekkebestanden. Registreringene i perioden 1978 til 2024 viser en svakt økende forekomst i Måøyan (figur 8). Noen maksimumsnoteringer fra juni i disse to øygruppene er 327 individer i Buholman 22.06.2022 og 346 individer i Måøyan 19.06.2019.

Det ble ikke registrert grågås på Svesøya før juni 1995. Registreringene viser en svakt økende hekkebestand også for dette området (figur 9).

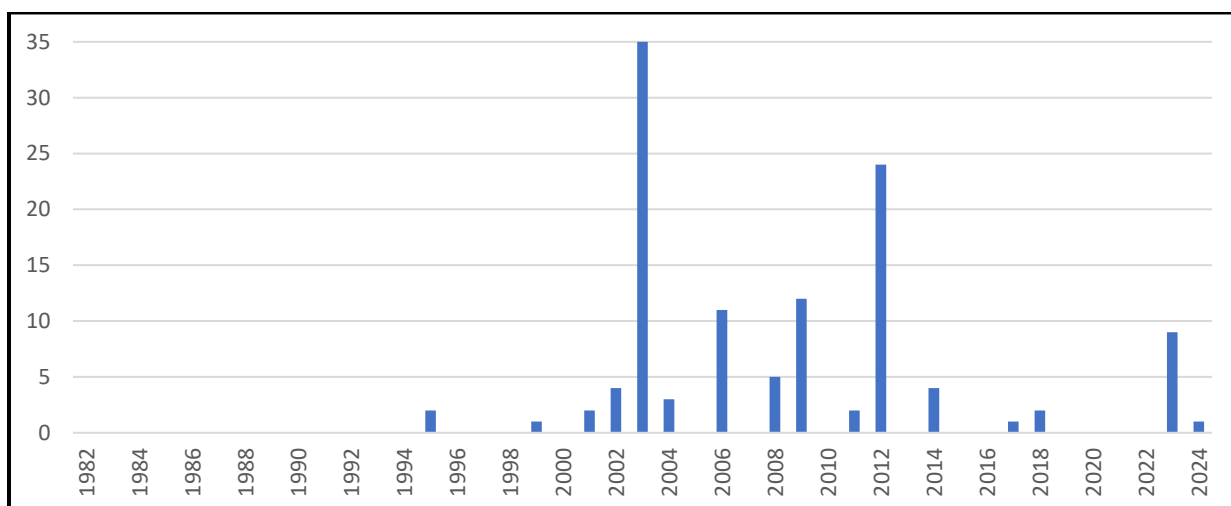
Registreringene etter 1998 viser at arten opptrer tallrikt og hekker på de fleste vegetasjonsdekte holmene i alle de undersøkte områdene. De største forekomstene av hekkende grågås er registrert på øygruppene Allmenningen, Været og Måøyan.

Figur 7. Antall grågås observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 8. Antall grågås observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Figur 9. Antall grågås observert på Svesøya i juni i 1982, 1983, 1991, 1995, 1997, 1999 til 2014, og 2017 til 2024.

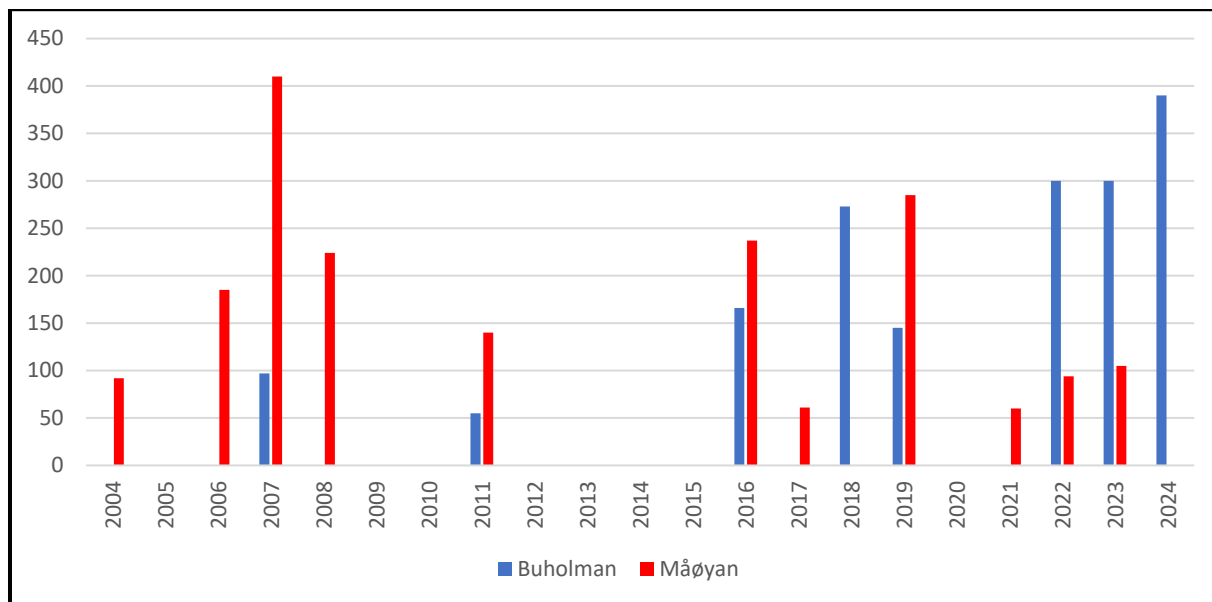
Myting

Arten myter enkelte år i store antall i de vestre delene av øygruppene Buholman og Måøyen (figur 10). Måøyen var også tidligere kjent som et viktig myteområde for grågås. Som eksempler kan det nevnes en ansamling på 272 mytende grågås registrert i Måøyen juli 1985 (Follestad 1986), og til sammen 276 mytende grågås i gruntvannsområdet mellom Seiskjæret og Kobbskjæret rett sørvest for Måøyen og Allmenningen 08.07.1994 (Follestad 1997).

Av nyere registreringer av større konsentrasjoner med mytende grågås fra Måøyen, kan nevnes en flokk på 410 mytende grågås registrert i gruntvannsområdet mellom Kobbskjæra og Seiskjæret rett vest for Måøyen 07.07.2007, to flokker på til sammen 224 individer 12.07.2008, to flokker på til sammen 237 individer 15.07.2016, og en flokk på 307 individer i sørvestre deler av Måøyen 19.06.2019.

Tilsvarende kan følgende store konsentrasjoner med mytende grågås fra Buholman nevnes: fire flokker på til sammen 273 individer ved Buholman 24.06.2018, en flokk på 300 individer ved Barden 02.07.2022, en flokk på 110 individer ved Hovudfatet 01.07.2023 og en flokk på 190 individer ved Hundholkjæret samme dag, og en flokk på 394 individer ved Grønnskjæret 03.07.2024.

Forekomsten av mytende grågås ser ut til å ha økt i Buholman og minsket i Måøyen de senere årene.

Figur 10. Konsentrasjoner av mytende grågås observert i Buholman i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024 og Måøyen i juli 2004 til 2009, 2011, og 2016 til 2024. Figuren viser registreringer av flokker større enn 50 individer.

Knoppsvane *Cygnus olor*

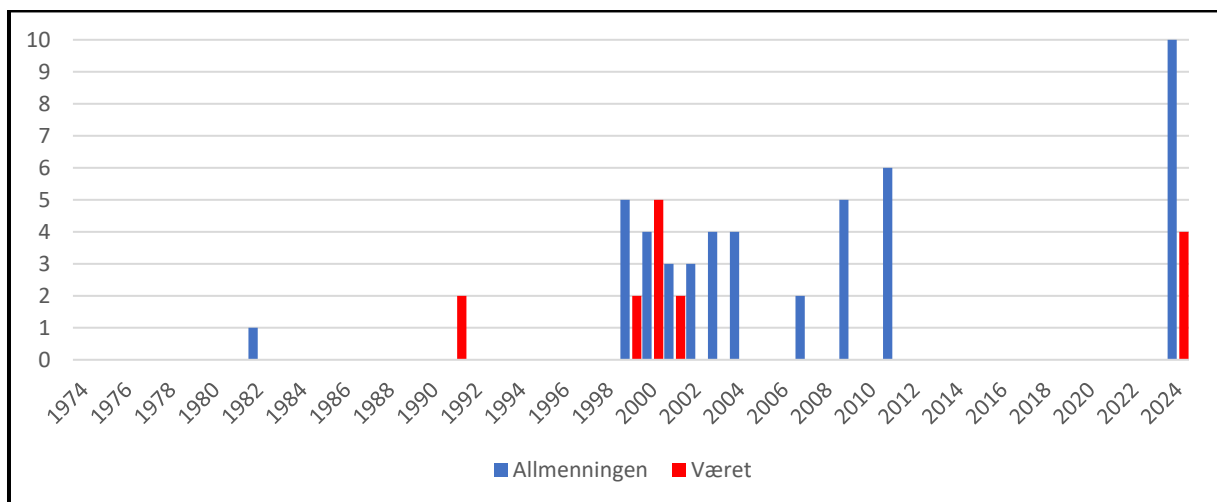
Sjelden i hekketiden. To observasjoner foreligger. Arten er tidligere registrert hekkende ved to tilfeller i Buholman. Et individ med et forlatt reir med fire egg ble registrert på Persholmen 13.06.2011. Et par med tomt reir ble registrert på samme holme 01.06.2012.

Sangsvane *Cygnus cygnus*

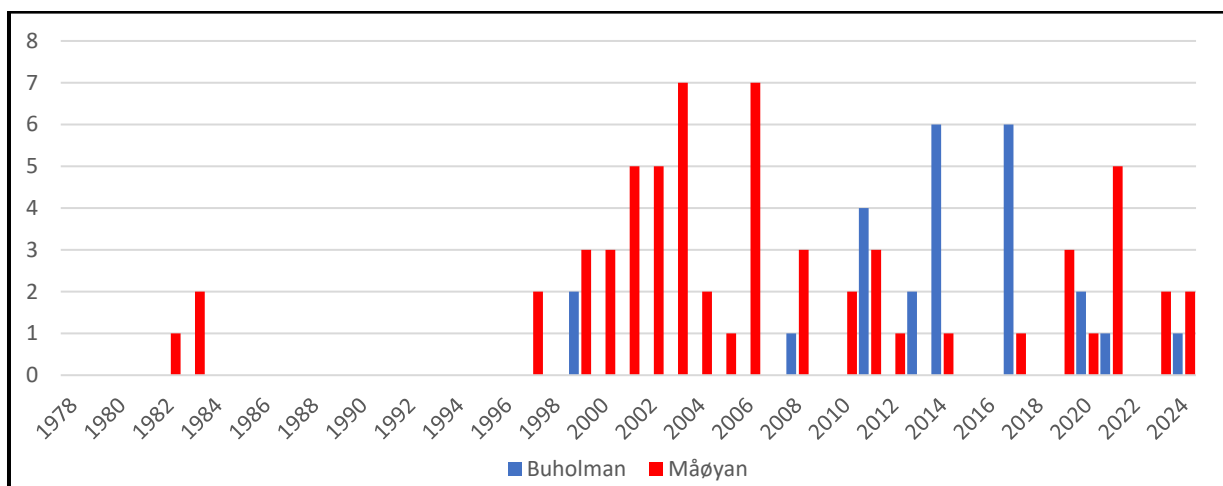
Sjelden i hekketiden. En observasjon foreligger. Et par ble registrert på Helsøya i Måøyen 30.06.2003.

Gravand *Tadorna tadorna*

Fåtallig hekkefugl. Registreringene fra perioden 1982 til 2024 viser en moderat økning i hekkebestanden (figur 11 og 12). Arten ble ikke registrert i Allmenningen og Været i 1974 (Suul & Frengen 1974), og ikke i Måøyen i 1978 (Rygh 1978). Arten har hekket tilnærmet årlig i de fire øygruppene i den siste tiårsperioden, med størst forekomst i Været. Kull med nyklekte unger har blitt registrert flere ganger på Allmenningen, Skjåholman, Værøya, Kuløya, Drevflesa, Flotra, Måøya, Kvernøya og Masterholman.

Figur 11. Antall gravand observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

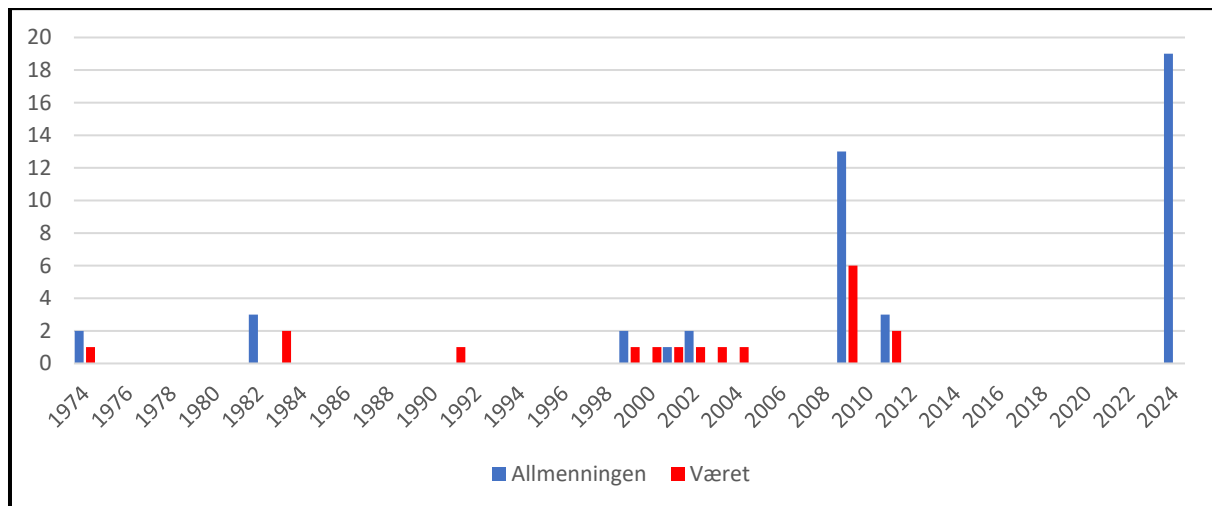
Figur 12. Antall gravand observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Brunnakke *Anas penelope*

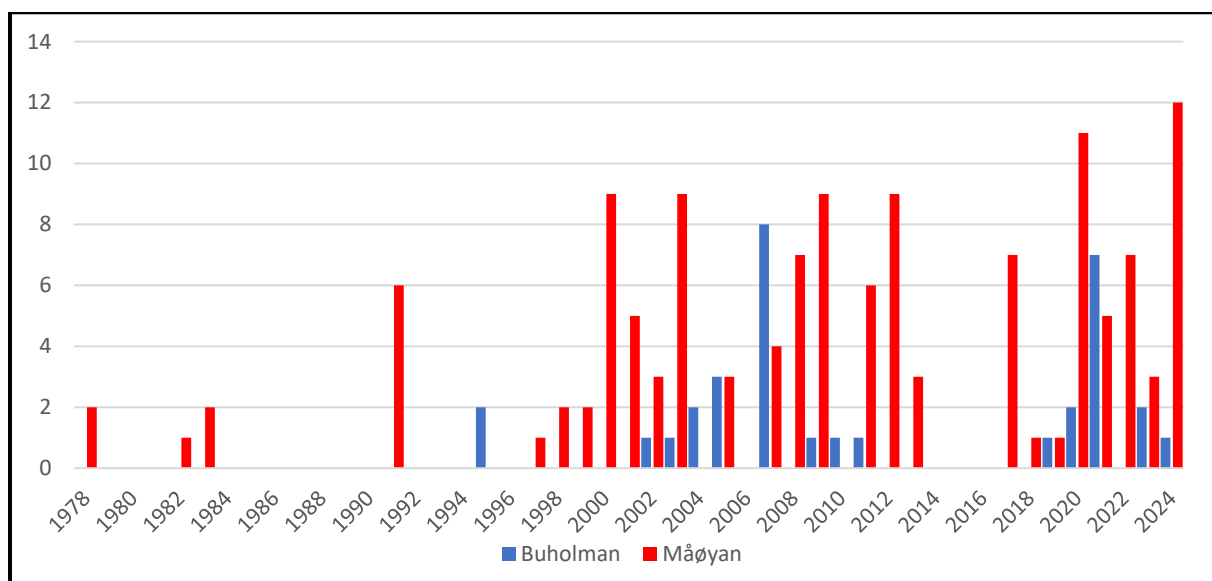
Uregelmessig og fåtallig forekommende. Tidligere fåtallig hekkefugl i Allmenningen og Måøyen. En hunn med 6 unger ble registrert på Vedøya 26.06.1974, og fire hunner med til sammen ni unger ble registrert i et tjern på Allmenningen 27.06.1974 (Sουλ & Frengen 1974). Arten ble registrert på Vedøya og Ytterøya ved Allmenningen under alle tellingene i perioden 1974 til 2007. Arten ble også registrert flere ganger på Været i samme periode. Det har ikke blitt registrert brunnakke etter 2007 i disse øygruppene. Det foreligger et tilfelle av påvist hekking, og til sammen fire observasjoner av arten fra Måøya. En hunn med fire dununger ble registrert i ferskvannsdammen på Måøya 27.07. og 29.07.1978 (Rygh 1978). Fra Buholman foreligger fire observasjoner. Arten er også registrert på Svesøya ved to tilfeller. Det har vært en nedgang i observasjoner av arten i alle lokalitetene i registreringsperioden.

Stokkand *Anas platyrhynchos*

Vanlig hekkefugl. Den mest tallrike gressandarten i områdene. Registreringene tyder på en økende hekkebestand i områdene i perioden 1974 til 2024 (figur 13 og 14). Arten hekker i tilknytning til vegetasjonsrike tjern i alle øygruppene. Fra Allmenningen foreligger en maksimumsnotering på 19 individer 06.06.2024. Arten er også registrert regelmessig på Svesøya.

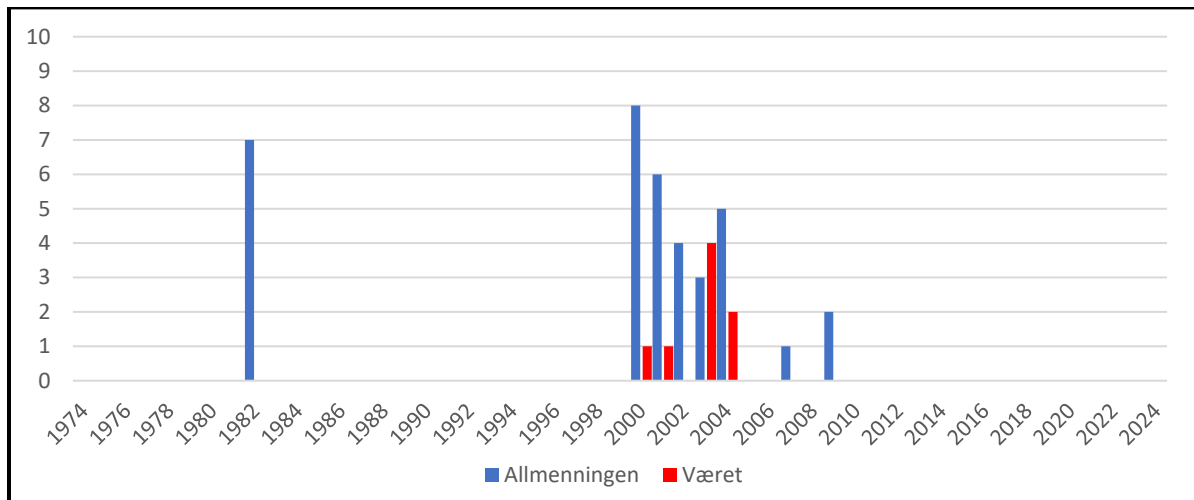
Figur 13. Antall stokkand observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

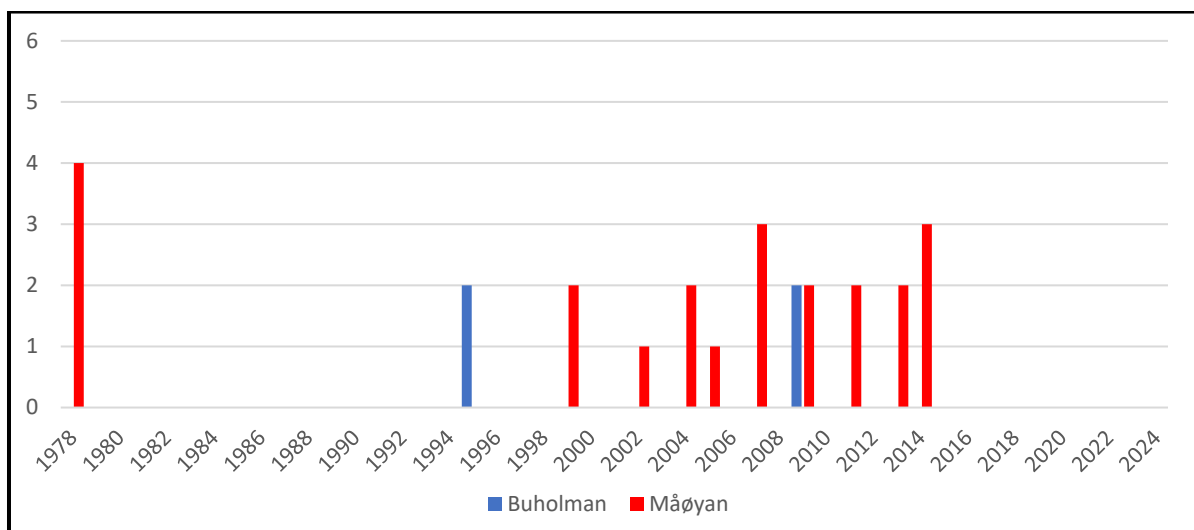
Figur 14. Antall stokkand observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Krikkand *Anas crecca*

Uregelmessig og fåtallig forekommende. Tidligere fåtallig hekkefugl. Et reir med 5 egg ble registrert på Vedøya i Allmenningen i 1982 (Ekker 1982). I juni foreligger åtte observasjoner fra Allmenningen, fire fra været, to fra Buholman og ti fra Måøyen. I juli foreligger tre observasjoner fra Måøyen. Arten er ikke registrert i disse øygruppene siden juli 2016 (figur 15 og 16).

Figur 15. Antall krikkan observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 16. Antall krikkan observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Toppand *Aythya fuligula*

Uregelmessig og fåtallig forekommende. Tidligere fåtallig hekkefugl. To hann og en hunn ble registrert på Ytterøya ved Allmenningen 13.06.1999. Et par ble registrert på Allmenningen, og to hann og en hunn ble registrert på Vedøya 09.06.2000. Individene hadde tilhold i de største tjernene på holmene. Sannsynligvis gjorde arten hekkeforsøk disse somrene. Fra Måøyen foreligger kun en observasjon av en hann på Måøya 03.06.2014.

Ærfugl *Somateria mollissima***Hekkebestand**

Vanlig hekkefugl. Øygruppene Allmenningen, Været og Måøyan var tidligere viktige egg- og dunvær. Det var vanlig å bygge «ærfuglhus» ved gårdene, der ærfuglhunnene kunne hekke. På øya Allmenningen drev fem gårder med røkting av ærfuglhus. Det var mellom 200 og 300 par ærfugl ved gårdene frem til 1950 (Svanhild Solheim pers. medd.). Ifølge lokalbefolkningen hekket det tidligere 200 til 300 par ærfugl årlig på to av gårdene på Værøya (Sουλ & Frengen 1974). Ifølge Arnold Lindbak (grunneier på Værøya), var det tidligere til sammen 700 rugende ærfugl årlig på Værøya. Ett av årene var det 900 rugende ærfugl (Georg Bangjord pers. medd.) På Måøya i Måøyan hekket det årlig 800 par frem til 1900-tallet (Einar Maaø pers. medd.). I Buholman var det ikke drift av ærfuglhus på samme måte som i de andre øygruppene, fordi det ikke var bebyggelse der. I stedet røktet grunneierne ærfuglhus ved gårdene på fastlandet i bygda Seter (Rune Sæther pers. medd.). På Svesøya var det heller ikke røkting av ærfuglhus (Sverre Angen pers. medd.).

Hekkebestanden er betydelig redusert i Allmenningen og Været siden 1974. Det ble registrert til sammen 483 individer i Allmenningen og Været i juni 1974. Den gang ble det bemerket av lokalbefolkningen at de hadde registrert nedgang i hekkebestanden av ærfugl som en følge av introduksjon av mink (Sουλ & Frengen 1974). I 1982 og 1983 var bestanden redusert med over 80 prosent i forhold til i 1974. En av årsakene til denne nedgangen skyldtes predasjon fra mink. Ekker (1982) nevner et eksempel fra Allmenningen 15.06.1982, der ca. 25 ærfuglhunner hadde startet hekking, men ca. halvparten av hunnene var drept på reiret av mink. I perioden 1999 til 2007 var bestanden i øygruppene betydelig større enn i 1982. I perioden 2012 til 2024 ble det derimot registrert nedgang i bestanden ned til det nivået den var på i 1982 (figur 17). Det ble registrert 62 individer i Allmenningen og Været i juni 2024, noe som tilsvarer en nedgang på ca. 90 prosent i hekkebestanden i forhold til i 1974.

Registreringene i Buholman viser en økning i hekkebestanden siden 1982. Det ble registrert 71 individer 10.06.1982. I perioden 2002 til 2007 var det kraftig økning i registreringer av ærfugl i øygruppen. Deretter har bestanden blitt redusert. I juni 2024 ble det registrert 154 individer. Dette tilsvarer en økning på 117 prosent siden 1982. I Måøyan er hekkebestanden betydelig redusert. I juni 1978 ble det registrert 154 individer (Rygh 1978), mens det i juni 2024 ble registrert 29 individer. Dette tilsvarer en nedgang på ca. 80 prosent i hekkebestanden i forhold til i 1978 (figur 18). Den samme svingningen i bestanden som beskrevet for øygruppene ble også registrert på Svesøya (figur 19). Reduksjonen i ærfuglbestanden gjenspeiles også i ungeproduksjonen. I 1974 ble det registrert 212 ærfuglunger i Allmenningen og Været (Sουλ & Frengen 1974), mens det i 1982 ble registrert 20 unger (Ekker 1982). I perioden 2004 til 2011 var det generelt god ungeproduksjon i Buholman og Måøyan (figur 20). Av sesonger med god produksjon må spesielt 2005, 2006, 2007 og 2011 fremheves. Som eksempel ble det i treårsperioden 2005, 2006 og 2007 registrert til sammen 489 unger. Til sammenligning ble det registrert kun 42 unger til sammen i treårsperioden 2021, 2022 og 2023 i disse øygruppene. Det har også vært en tendens til at produksjonen av unger har vært synkron i Buholman og Måøyan.

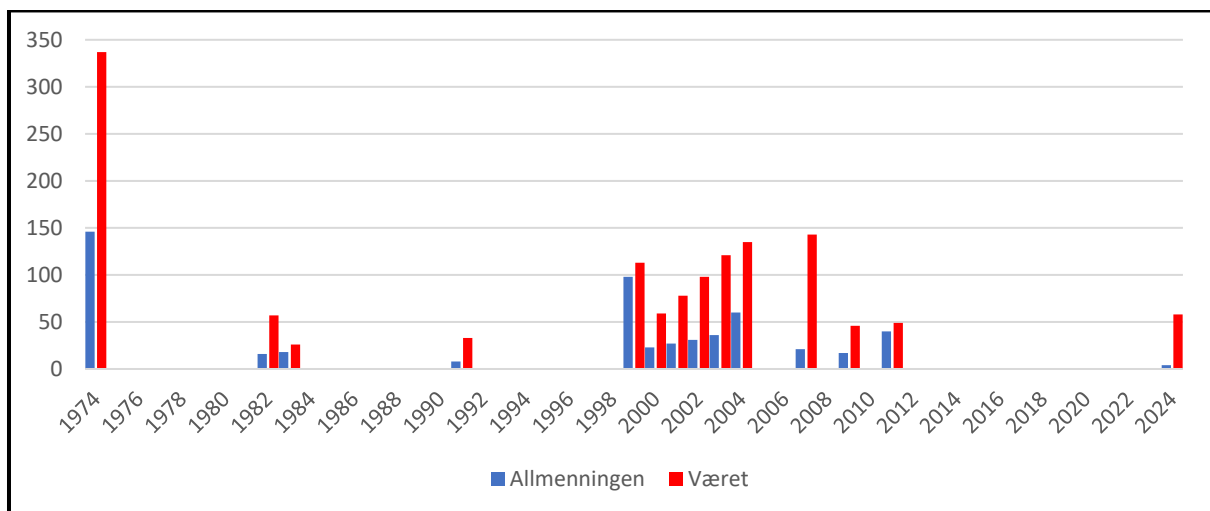
Registreringene som ble foretatt i juli 2006 viste ekstraordinært store ansamlinger av ærfugl for denne regionen. Den 08.07.2006 ble det registrert en flokk på 755 ærfugl ved Kaura rett nord for Været og en flokk på 330 individer ved Seiskjæra like sørvest for Måøyan og Allmenningen senere samme dag. I tillegg til flokken ved Seiskjæra ble det registrert 73 ærfuglhunner med 102 unger i Måøyan. Senere i juli ble det registrert til sammen 723 ærfugl i Buholman 20.07.2006. Av disse var det en flokk på 540 individer som lå samlet ved Flotra. Utover denne ansamlingen ble det registrert titalls mindre flokker på til sammen 183 individer i øygruppen. I tillegg ble det registrert 85 unger.

Fra Måøya er følgende opplysninger om ærfugl nedskrevet: Einar Maaø vokste opp på en gård som hadde bruksrettigheter på Måøya. Einar deltok under gjeting av husdyr og sanking av egg og dun på Måøya i 1939 og 1940. Han ble intervjuet 29.02.2001, og kunne fortelle følgende: «Alle de 30 byggene som var på Måøya den gang var utformet slik at ærfuglene kunne ruge under byggene. Syllene besto av steinvegger og var en meter høye. Grunneierne samlet inn tang som de tørket og knuste og la ned i bunnen av «ea-husene». Tangen ble fornyet hvert år. De to første eggene som ea la ble merket med et kryss ved hjelp av et rødt kritt. Eggene som ble lagt etterpå ble tatt til husholdningen. Som regel la ea fem egg. Etter at hekkingen var over tok de duna, og brukte et spesielt redskap for å rense den. Frem til 1900-tallet var det årlig 800 par ærfugl bare på Måøya. Trettitalls bygg ga så mange rugemuligheter. Det hekket få par på de andre holmene i øygruppa fordi fiskere forsynte seg grovt av egg og fugl. Grunneierne selv sluttet å plukke egg og dun rundt 1940. På slutten av 1950-tallet fant de flere ganger ærfugl som var tatt på reiret av mink. Einar registrerte også at ørna tok en del ærfugl som hekket åpent etter at byggene der ble fjernet. For at ærfuglene skulle få bedre skjul til reirene plantet han flere tusen sitkagran og bergfuru på øya tidlig på 1980-tallet.»

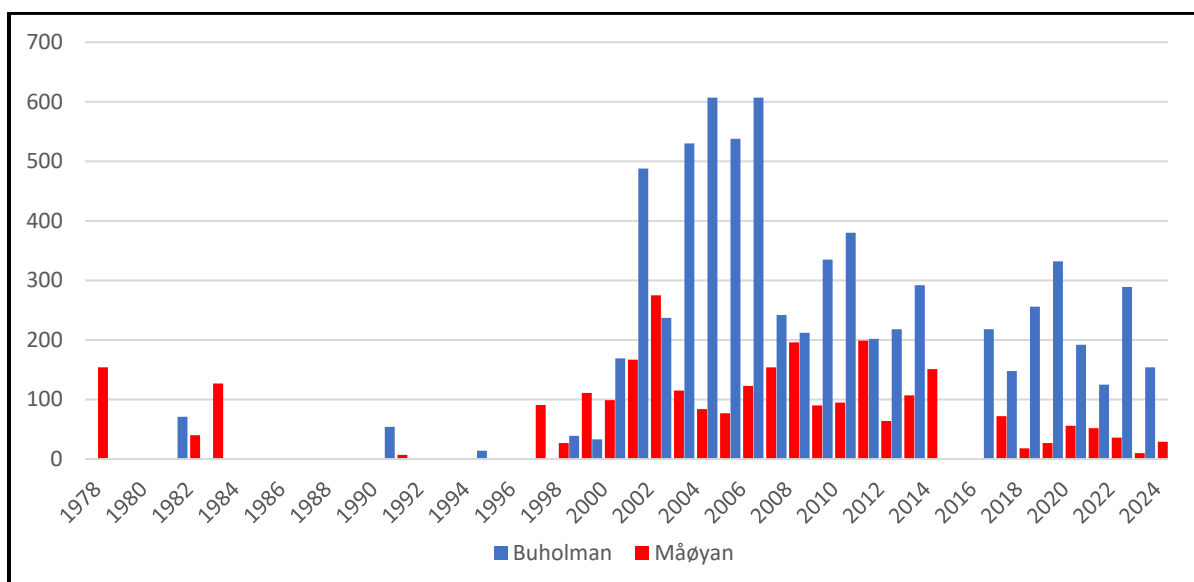
Svanhild Solheim er født og oppvokst på Allmenningen. Hun ble intervjuet fredag 25.10.24. Hun kunne fortelle følgende om driften av ea-husene på eiendommen på 1940-tallet: «Vi startet først i april med å se over ea-husene. Ea-husene var bygd av stein og planker. Reirene ble rengjort. Tang ble lagt opp på berget så det kunne tørke. Tørket tang ble lagt over i sekker. Vi la først sand inni reirene og deretter hakket tang.. Det var et veldig trivelig arbeid med røktingen av ea-husene. Vi hadde to innmarksteiger på gården. Det var 50 ea-hus på den ene teigen. På den andre teigen hadde vi 35 ea-hus. Vi så over alle reirene to ganger daglig. Det ble smidd trepinner og hengt opp garnrester ved reirene for å holde unna kråka. Faren hadde murt opp en demning så de hadde en kunstig ferskvannsdam ved gården. Ærfuglene brukte å ligge der med ungene. Det var seks gårdsbruk på øya, og fem av de hadde ea-hus. Det var trolig rundt 300 ea-hus tilsammen. Duna som ble samlet inn ble brukt til dyner og puter, men noe ble også solgt videre. Etter hvert kom det mink til øya som drepte ærfuglene.

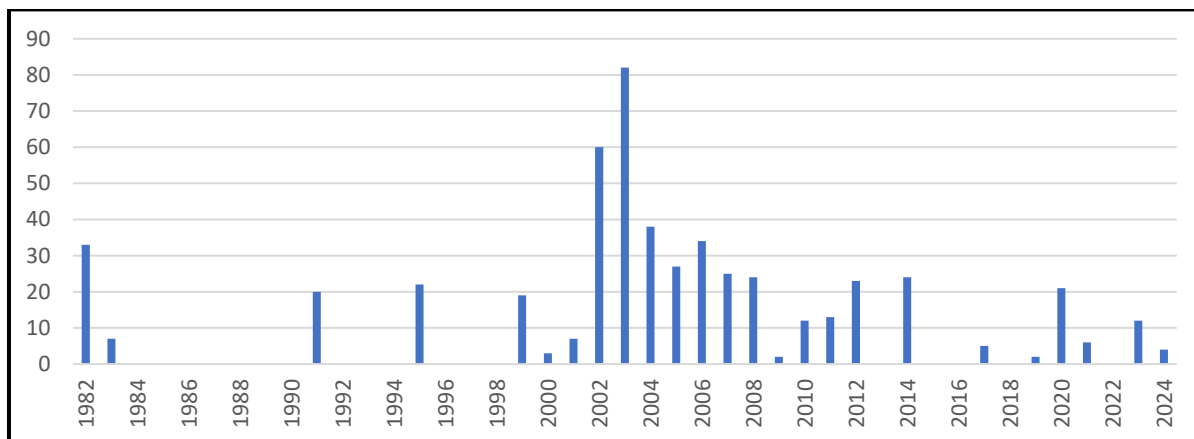
Gårdene på Allmenningen sett mot sørvest. Her var det tidligere egg- og dunvær.

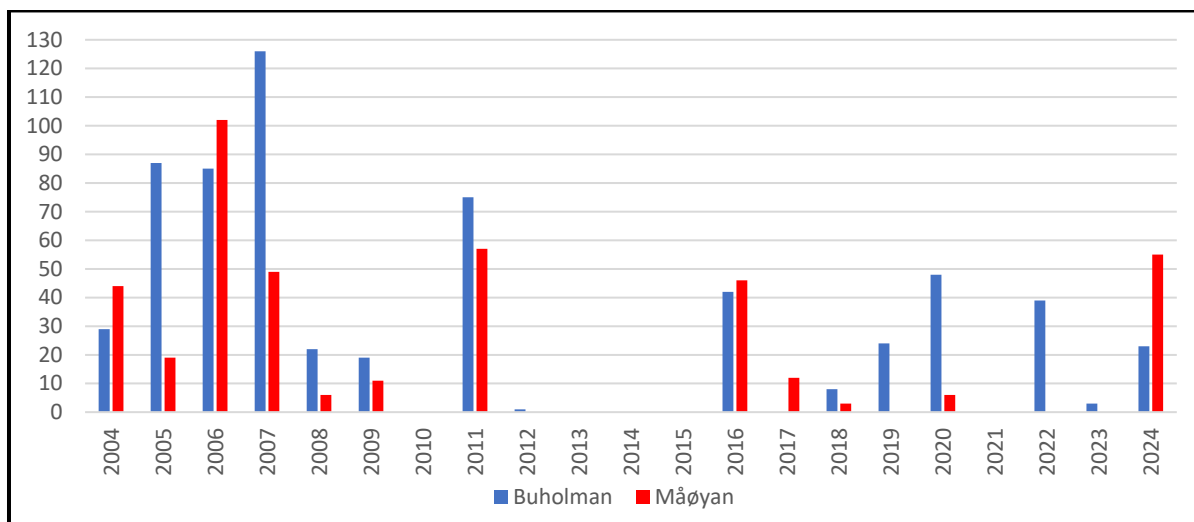
Figur 17. Antall ærfugl observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024. Alle individer ungfugl (2K+), hannfugl og hunnfugl unntatt årsunger er slått sammen til en kategori.

Figur 18. Antall ærfugl observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024. Alle individer ungfugl (2K+), hannfugl og hunnfugl unntatt årsunger er slått sammen til en kategori.

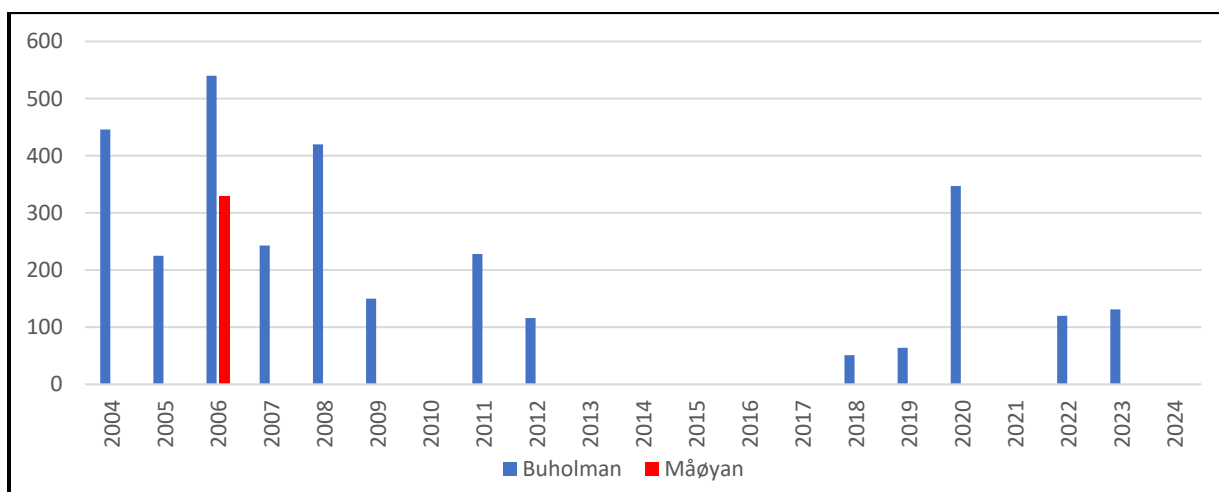
Figur 19. Antall ærfugl observert på Svesøya i juni i 1982, 1983, 1991, 1995, 1997, 1999 til 2014, og 2017 til 2024. Alle individer ungfugl (2K+), hannfugl og hunnfugl unntatt årsunger er slått sammen til en kategori.

Figur 20. Antall ærfuglunger observert i Buholman i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024 og Måøyane i juli 2004 til 2009, 2011, og 2016 til 2024.

Myting

Av viktige myteområder for ærfugl må de vestre delene av Buholman og Måøyane fremheves. Sørvestre deler av Allmenningen og nordvestre deler av Været er også myteområder for arten. Av eldre registreringer av mytende ærfugl må det nevnes at Rygh (1978) registrerte ca. 300 andefugl i en flokk rundt Sørflesa i øygruppa Buholman 28.07.1978. De individene i flokken som ble artsbestemt var ærfugl. Den 30.07.1978 ble det registrert en flokk på 530 andefugl (antatt ærfugl) ved Seiskjæret like sørvest for Måøyane (Rygh 1978). Store konsentrasjoner av mytende ærfugl er registrert regelmessig i Buholman i nyere tid. Nevneverdige store flokker av mytende ærfugl er 446 individer 26.07.2004, 540 individer 20.07.2006, 420 individer 27.07.2008, 228 individer 19.07.2011, og 347 individer 29.07.2020. En flokk på 755 individer ved Kaura rett nord for Været 08.07.2006 må også fremheves. Svingningen i ærfuglbestanden i registreringsperioden gjenspeiles også i forekomsten av mytende ærfugl. Registreringene viser en reduksjon av mytende ærfugl i Buholman og Måøyane den siste tiårsperioden (figur 21).

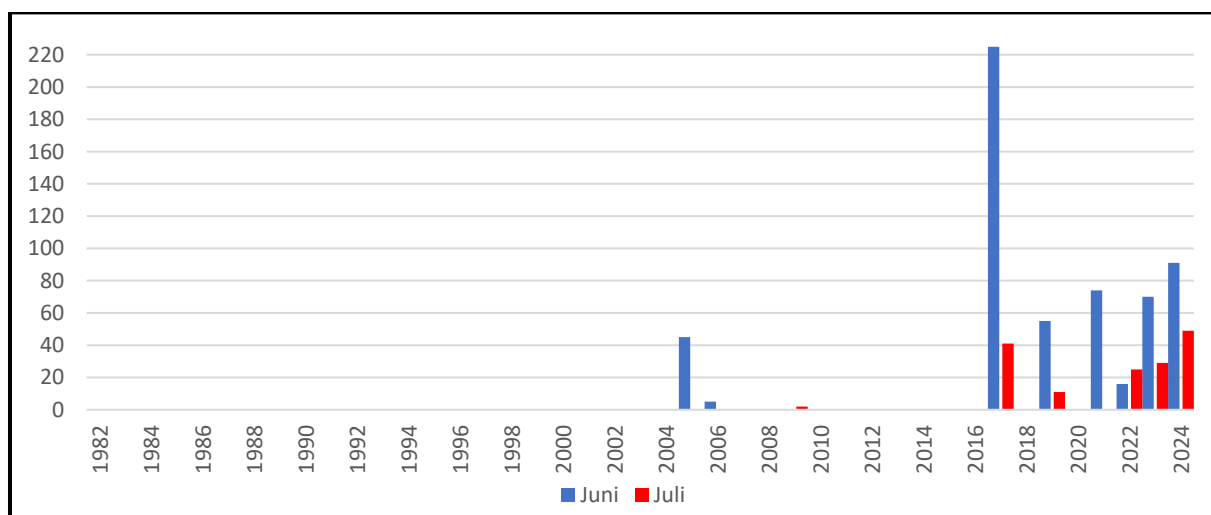
Figur 21. Konsentrasjoner av mytende ærfugl observert i Buholman i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024 og Måøyane i juli 2004 til 2009, 2011, og 2016 til 2024. Figuren viser registreringer av flokker større enn 50 individer.

Sjørre *Melanitta fusca*

Uregelmessig og fåtallig forekommende i hekketiden. Til sammen fem observasjoner foreligger, derav en observasjon fra Allmenningen, en fra Været og tre observasjoner fra Buholman. En hann ble registrert ved Allmenningen 27.06.1974 (Sul & Frengen 1974). En flokk på 12 individer ble registrert ved Farmannsøya i Været 04.06.2024. Et individ ble registrert ved Flotra 12.06.2021, fire individer ble registrert ved Småholman 22.06.2022 og fire individer ble observert ved Kvitholmen i Buholman 14.06.2023. I de tre sistnevnte tilfellene ble arten registrert nær flokker med svartand.

Svartand *Melanitta nigra*

Hyppig forekommende i hekketiden, ofte i flokker langs de vestligste gruntvannsområdene. Dette er trolig flokker som raster og søker næring under trekket. Arten ble første gang observert i øygruppene i 2002. Observasjonene av svartand har økt de senere årene, spesielt i Buholman. Fra Måøyen foreligger observasjoner på seks individer 01.06.2020 og et individ 05.06.2021. Fra Været foreligger observasjoner på 28 individer 15.06.2002 og 77 individer 06.06.2004. I Buholman er arten registrert regelmessig og enkelte ganger i store flokker siden 2005 (figur 22). Den største registrerte flokken på 181 individer ble observert ved Flotra 13.06.2017.

Figur 22. Antall svartand observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024 og i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024.

Havelle *Clangula hyemalis*

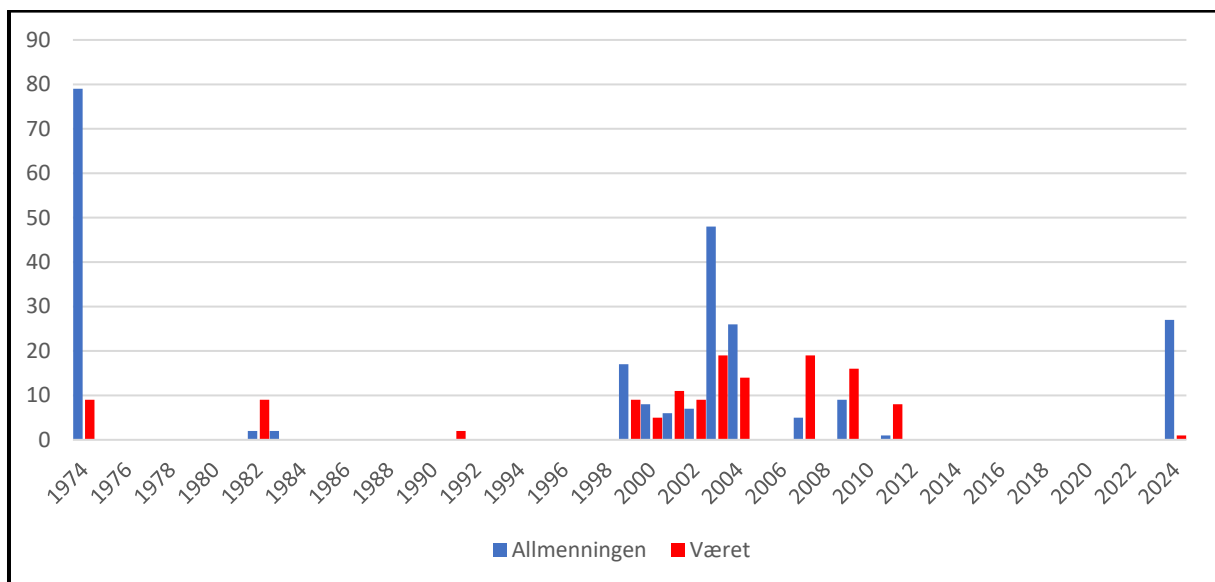
Fåtallig forekommende i hekketiden. Det foreligger til sammen ti registreringer, derav fire fra Måøyen og seks fra Buholman. Enkeltindivid ble registrert sentralt i Måøyen 30.06.2003, 04.06.2006 og 19.06.2019. Et par ble registrert 18.06.2013. Fra Buholman foreligger følgende observasjoner: en hann 03.06.2008, et individ 05.06.2013, et individ 04.06.2014, fire individer 13.06.2017, til sammen ni individer 02.06.2020 og to individer 03.07.2024. I Måøyen er de fleste observasjonene av arten gjort i gruntvannsområdet sentralt i øygruppen. I Buholman er alle observasjoner gjort i gruntvannsområdene vest i øygruppen.

Kvinand *Bucephala clangula*

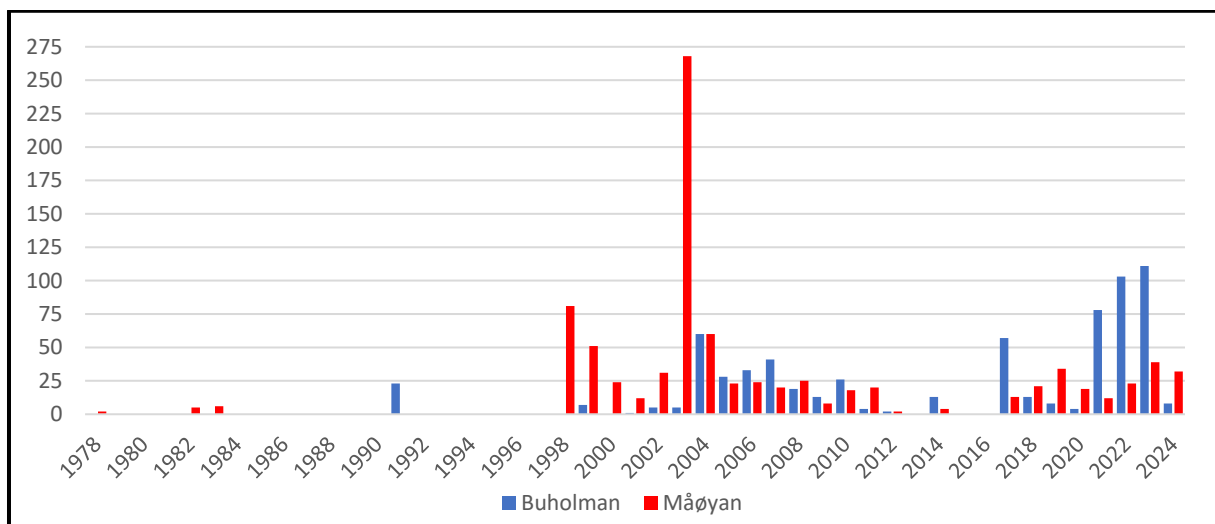
Uregelmessig og fåtallig forekommende i hekketiden. Tre observasjoner foreligger. Enkeltindivid ble registrert 04.06.2001 og 12.06.2004 på Måøya i Måøyen. Tre individer ble observert ved Buholmen i Buholman 07.06.2005.

Siland *Mergus serrator***Hekkebestand**

Vanlig hekkefugl. Registreringene tyder på en stabil bestand i Allmenningen og Været i perioden 1974 til 2024, og i Buholman og Måøyen i perioden 1982 til 2024 (figur 23 og 24). Høyst sannsynlig hekker til sammen mellom 10 og 20 par årlig i øygruppene. Rugende hunner eller kull blir observert årlig i tilknytning til flere av de større vegetasjonsdekte holmene. Lokalteter hvor det tilnærmet årlig blir registrert hekkende siland er Ytterøya ved Allmenningen, området mellom Torkelholmen og Nørdstøya i Været, Buholmen i Buholman, Kvernøya og Måøya i Måøyen og på Svesøya.

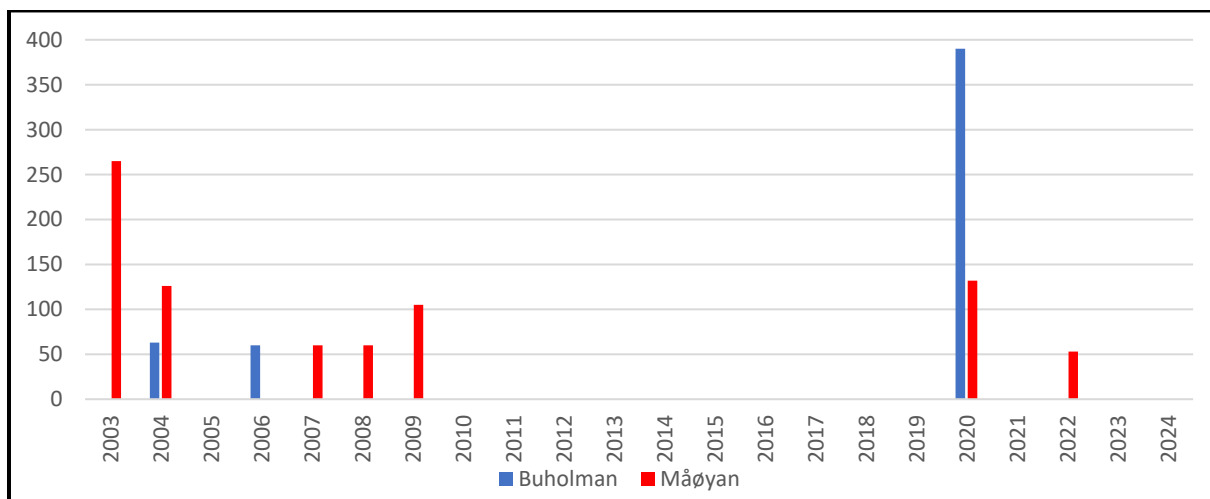
Figur 23. Antall siland observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 24. Antall siland observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Myting

Arten myter enkelte år i store antall i sørvestre deler av Måøyen og i sørvestre deler av Buholman. Det ble registrert en flokk på 265 individer på vestsiden av Kvernøya i Måøyen 30.06.2003. Den 29.07.2020 ble det registrert en flokk på 390 individer ved Kårflesa i Buholman (figur 25). Disse flokkene med mytende siland er store sammenlignet med andre steder på Nord-Fosen.

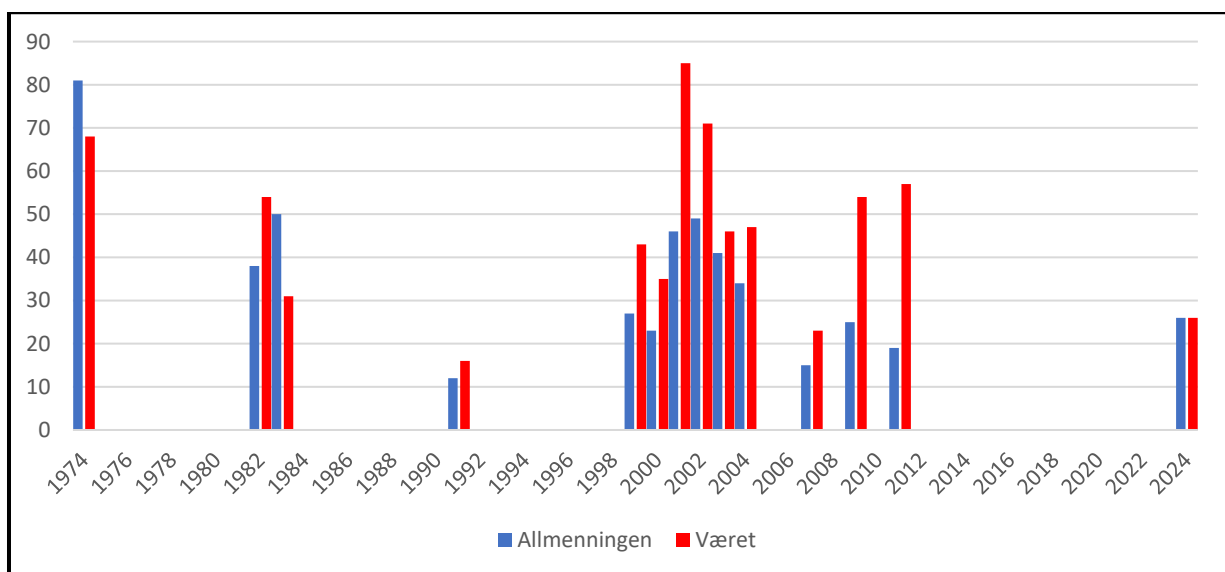
Figur 25. Konsentrasjoner av mytende siland observert i Buholman i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024 og Måøyane i juni 2003, og juli 2004 til 2009, 2011, og 2016 til 2024. Figuren viser registreringer av flokker større enn 50 individer.

Trane *Grus grus*

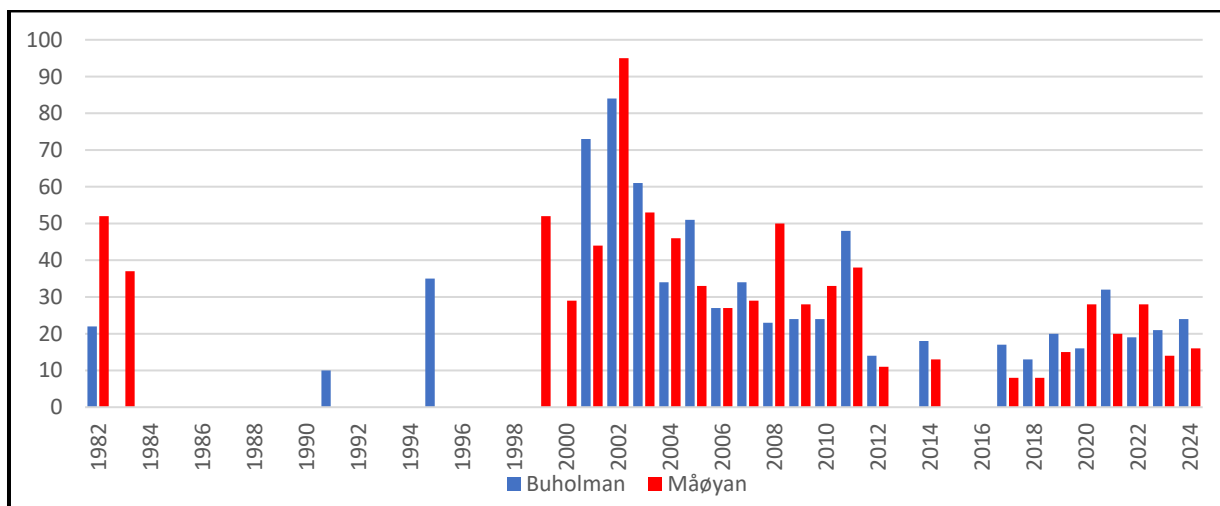
Sjelden i hekketiden. To observasjoner foreligger. Et individ ble registrert på Måøya 03.06.24. Et par ble registrert på samme sted 04.07.2024. Dette var territorielle individer utfra adferd og habitat.

Tjeld *Haematopus ostralegus*

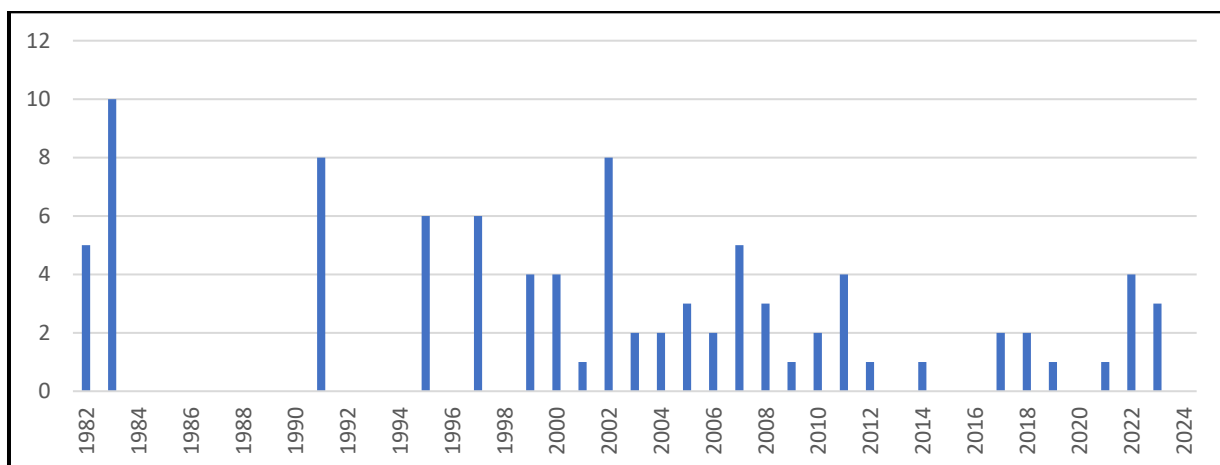
Vanlig hekkefugl. Den mest tallrike vadefuglen i områdene. Arten hekker på de fleste holmene og øyene i alle øygruppene. Det er registrert nedgang i hekkebestanden i alle de undersøkte områdene i registreringsperioden. Ifølge registreringene er antall par mer enn halvert (figur 26 og 27). I juni 1974 ble det registrert til sammen 149 tjeld i Allmenningen og Været (Sul & Frengen 1974). Til sammenligning ble det i juni 2024 registrert 52 individer. Dette tilsvarer en nedgang på 65 prosent i hekkebestanden i forhold til i 1974. I Buholman og Måøyane ble det i juni 1982 registrert til sammen 74 individer (Egger 1982), mens det i juni 2024 ble registrert til sammen 40 individer. Dette tilsvarer en nedgang på ca. 55 prosent i hekkebestanden i forhold til i 1982. Denne nedgangen har skjedd i Måøyane. Tilsvarende nedgang har det også vært på Svesøya (figur 28).

Figur 26. Antall tjeld observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

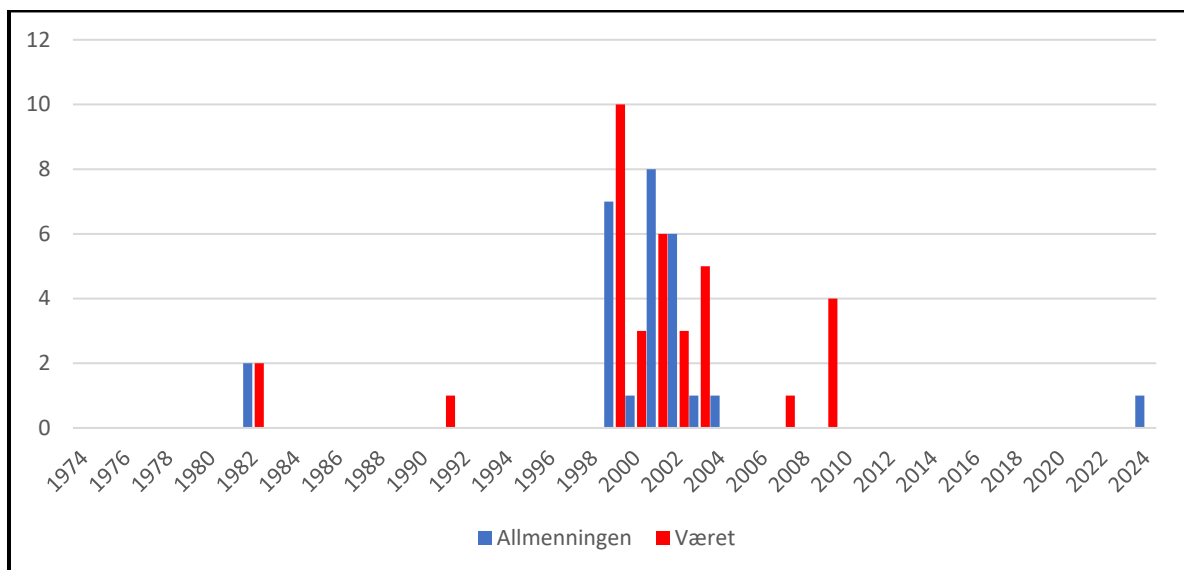
Figur 27. Antall tjeld observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyane i juni 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

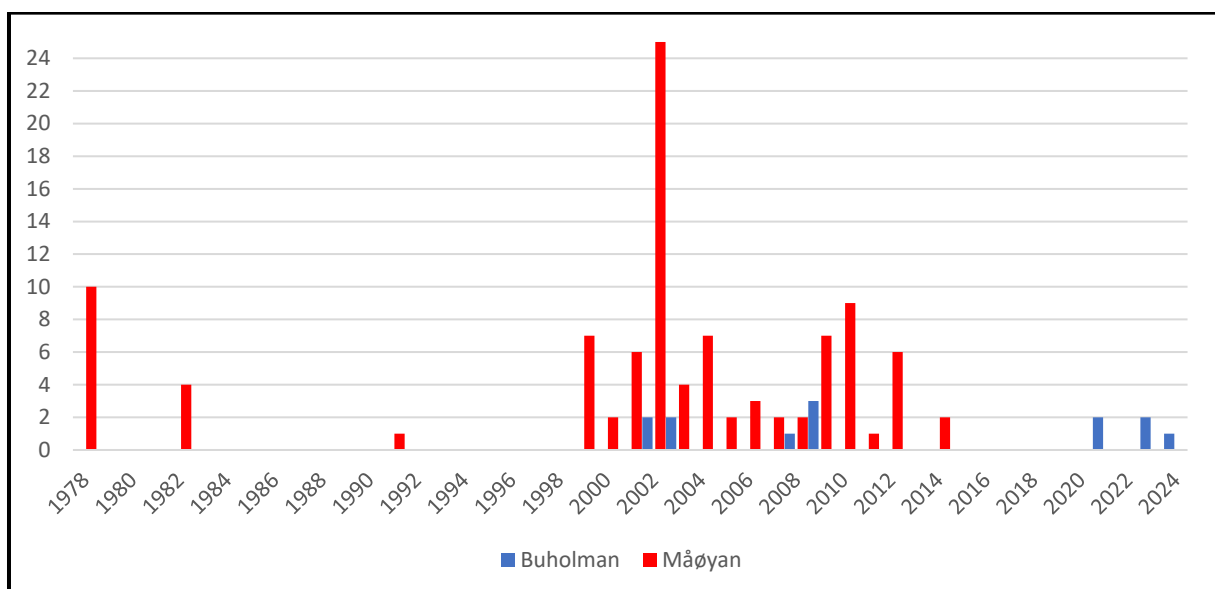
Figur 28. Antall tjeld observert på Svesøya i juni i 1982, 1983, 1991, 1995, 1997, 1999 til 2014, og 2017 til 2024.

Heilo *Pluvialis apricaria*

Fåtallig hekkefugl. Ingen individer ble registrert i Allmenningen og Været i juni 1974 (Sul & Frengen 1974). Arten har i registreringsperioden blitt registrert tilnærmet årlig på de mest vegetasjonsrike og største holmene i samtlige øygrupper (figur 29 og 30). Flere par hekket årlig på Været og Måøyane i perioden 1999 til 2012. Registreringene tyder på nedgang i hekkebestanden siden 2012. Arten har forsvunnet som hekkefugl i Måøyane. Individer med hekkeadferd ble registrert i Allmenningen og Buholman i 2024.

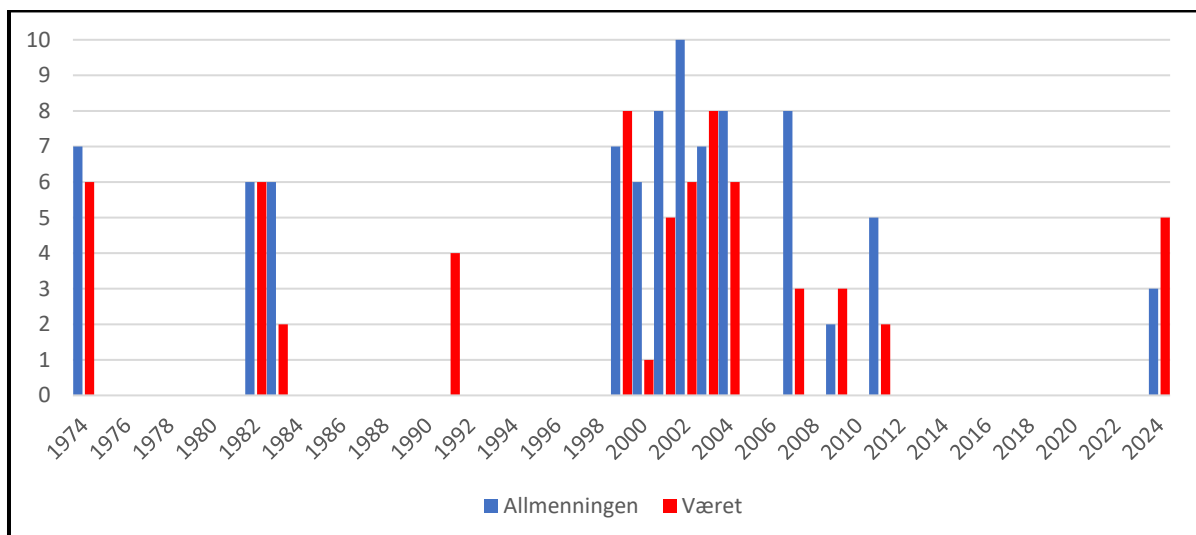
Figur 29. Antall heilo observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

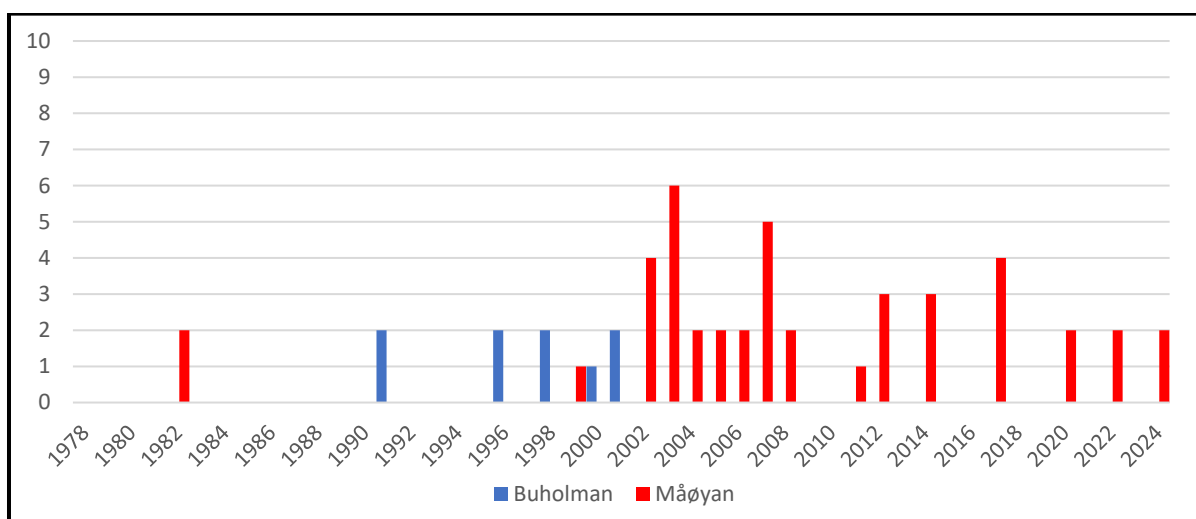
Figur 30. Antall heilo observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Sandlo *Charadrius hiaticula*

Fåtallig hekkefugl. Registreringene tyder på en stabil hekkebestand i områdene i registreringsperioden (figur 31 og 32). Arten hekker fåtallig i Allmenningen, Været og Måøyen. På Buholman er det få registreringer av sandlo. Dette skyldes at det er få gunstige habitat for arten i øygruppen.

Figur 31. Antall sandlo observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 32. Antall sandlo observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyane i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Vipe *Vanellus vanellus*

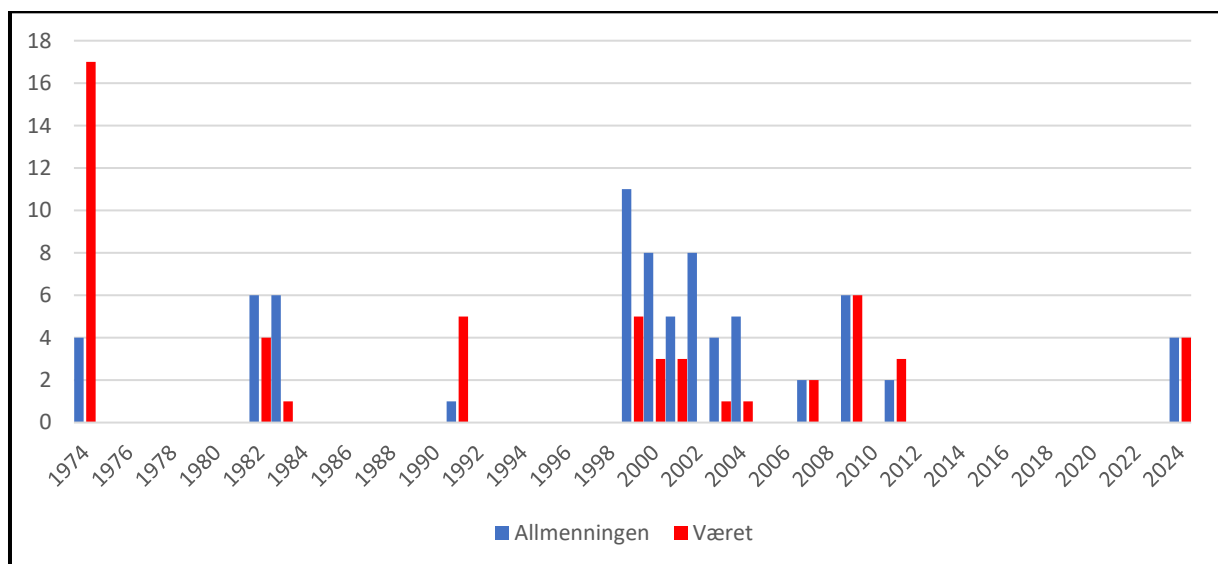
Uregelmessig og fåtallig forekommende. Tidligere fåtallig hekkefugl i Allmenningen og Været. Fire individer ble registrert i Været i juni 1974 (Sουλ & Frengen 1974). I juni 1982 ble det registrert 27 individer i Allmenningen og to individer i Været. Arten hekket sannsynligvis på Vedøya sommeren 1982 (Ekker 1982). Året etter ble det registrert fire individer i Allmenningen og et individ i Været (Ekker 1983). Et par med hekkeadferd ble registrert på Allmenningen i juni 1991 (Bangjord 1991). I perioden 1999 til 2007 hekket arten årlig i et næringsrikt myrområde på Ytterøya ved Allmenningen. Ingen registreringer foreligger etter juni 2007. Fem registreringer fra Måøya foreligger: En flokk på 22 individer ble observert 15.06.1997, to individer 02.06.2002, tre individer 06.06.2005, fire individer 08.07.2006 og et individ 19.06.2019. Ingen observasjoner foreligger fra Buholman og Svesøya. Arten er ikke registrert i noen av øygruppene siden 2019, og har nå forsvunnet som hekkefugl i de undersøkte områdene.

Småspove *Numenius phaeopus*

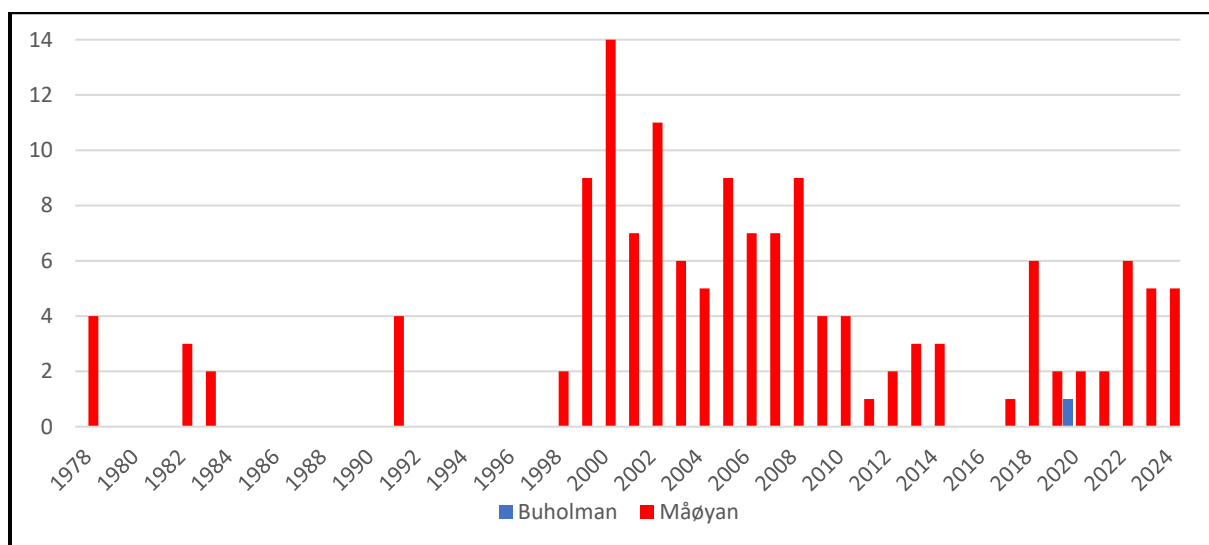
Fåtallig forekommende. Arten er ikke påvist hekkende eller registrert med hekkeadferd. Det foreligger tre observasjoner fra Allmenningen, og to observasjoner fra Været. Det foreligger fem juni-observasjoner og fem juli-observasjoner fra Buholman. Seks juni-observasjoner og tre juli-observasjoner fra Måøyen foreligger. Dette er høyst sannsynlig individer som raster under trekk.

Storspove *Numenius arquata*

Fåtallig hekkefugl. Forekomsten av storspove er redusert i Været (figur 33). Det ble registrert til sammen 21 individer i Allmenningen og Været i juni 1974 (Suul & Frengen 1974), mens det i juni 2024 ble registrert til sammen åtte individer. Kun en observasjon i juni foreligger fra Buholman, men det skyldes i hovedsak at det ikke er noen godt egnede habitat for arten der. Storspove har hekket på de største og mest vegetasjonsrike holmene i Allmenningen, Været og Måøyen i hele registreringsperioden. Arten har periodevis hekket på Svesøya. Arten er registrert årlig på Måøyen i registreringsperioden, og der har antall hekkende par holdt seg stabilt (figur 34). Par hekker fremdeles på Måøya, Kvernøya og Skarvkleppen i denne øygruppen.

Figur 33. Antall storspove observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

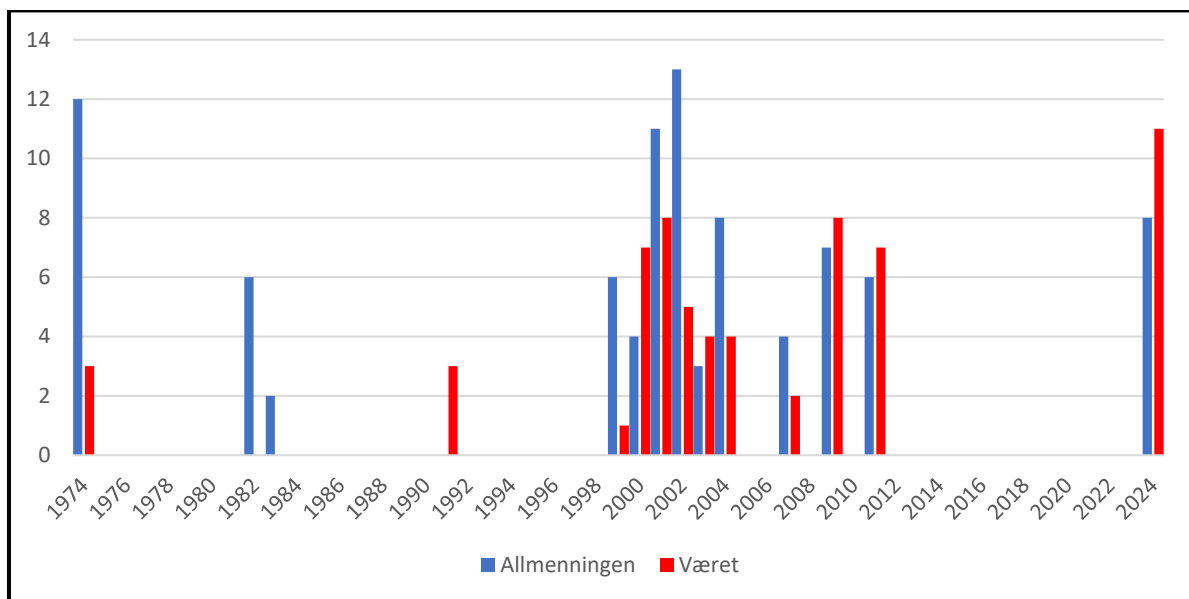
Figur 34. Antall storspove observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Lappspove *Limosa lapponica*

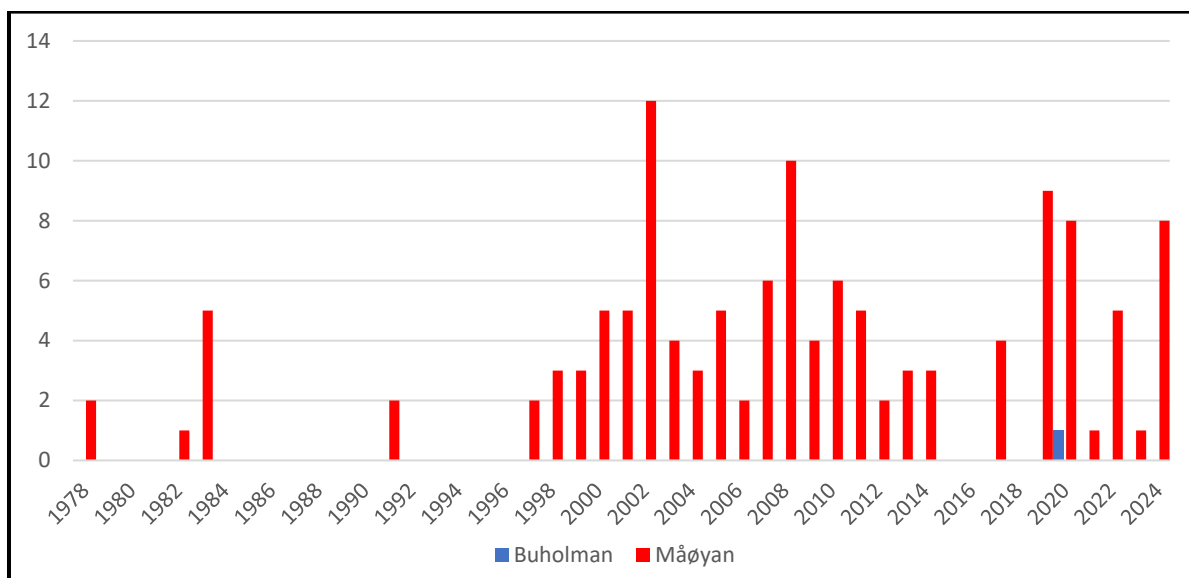
Sjelden i hekketiden. En observasjon foreligger. Et par ble registrert på Måøya 04.07.2024.

Enkeltbekkasin *Gallinago gallinago*

Fåtallig hekkefugl. Arten har hatt en stabil bestand i undersøkelsesperioden (figur 35 og 36). Arten hekker på de største og mest vegetasjonsrike holmene i Allmenningen, Været og Måøyan. Kun en observasjon foreligger fra Buholman, men det skyldes i hovedsak at det ikke er noen godt egnede habitat for arten der. Allmenningen, Værøya, Måøya og Svesøya er lokaliteter med høy og frodig vegetasjon som er godt egnet for arten.

Figur 35. Antall enkeltbekkasin observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 36. Antall enkeltbekkasin observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyan i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Svømmesnipe *Phalaropus lobatus*

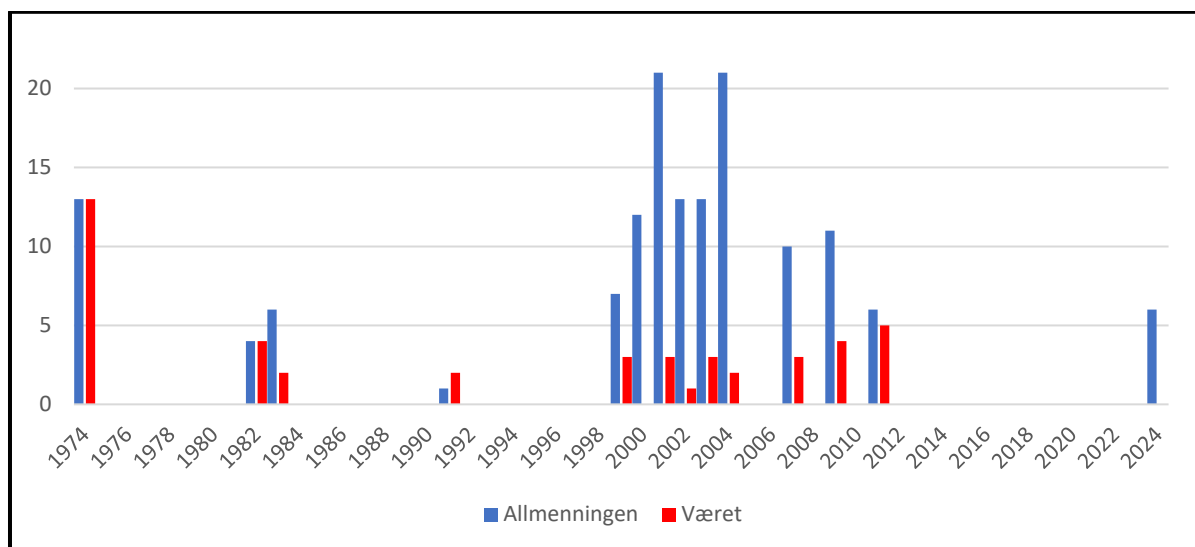
Sjelden i hekketiden. En observasjon foreligger fra vårtrekket til denne arten. Et individ ble observert på sjøen utenfor Svesøya 01.06.2002.

Strandsnipe *Actitis hypoleucos*

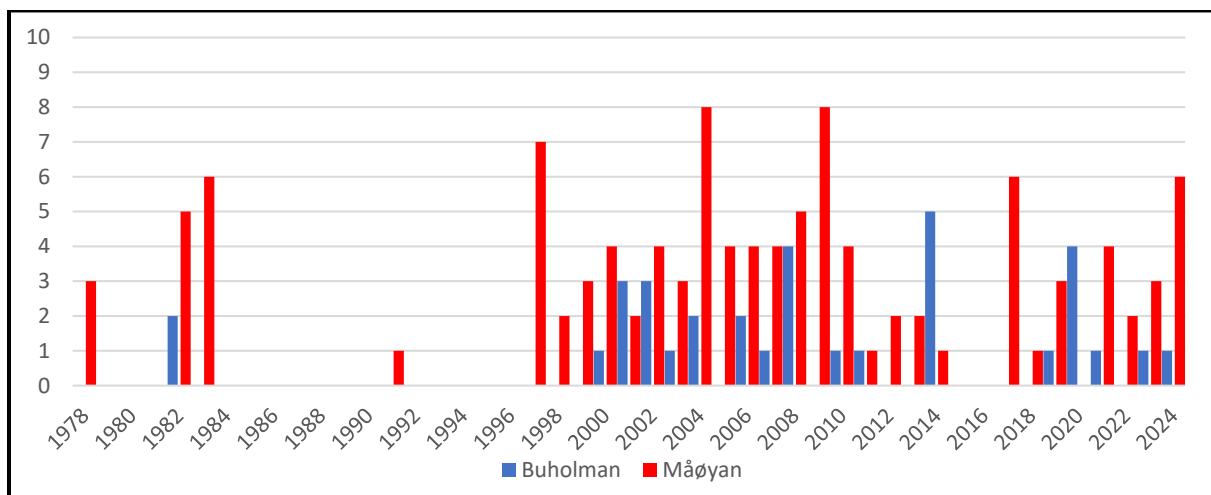
Fåtallig hekkefugl. Arten ble første gang registrert i øygruppene i 2002. Fra Allmenningen foreligger tre observasjoner. Et individ ble registrert på Nordre Skjåholmen 08.06.2002, og to individer med hekkeadferd ble registrert på Ytterøya 14.06.2003. Et individ ble registrert på Allmenningen i potensielt habitat 06.06.2024. Fra Været foreligger to observasjoner. Et individ ble registrert på Annsteinen, og to individer ble registrert på Værøya 15.06.2002. Et individ med hekkeadferd ble registrert på Værøya 06.06.2004. Fra Buholman foreligger en observasjon av et individ på Oksholmen 01.06.2003. Et individ ble registrert på Måøya 12.06.2004.

Rødstilk *Tringa totanus*

Fåtallig hekkefugl. Registreringene viser en relativt stabil forekomst i områdene (figur 37 og 38). Arten hekker fåtallig i tilknytning til vegetasjonsrike tjern på de store holmene i alle de fire øygruppene. Rødstilk med hekkeadferd har blitt registrert på Allmenningen, Ytterøya, Værøya, Buholmen, Masterholman og Måøya.

Figur 37. Antall rødstilk observert i Allmenningen og Været i juni 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 38. Antall rødstilk observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyane i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Sotsnipe *Tringa erythropus*

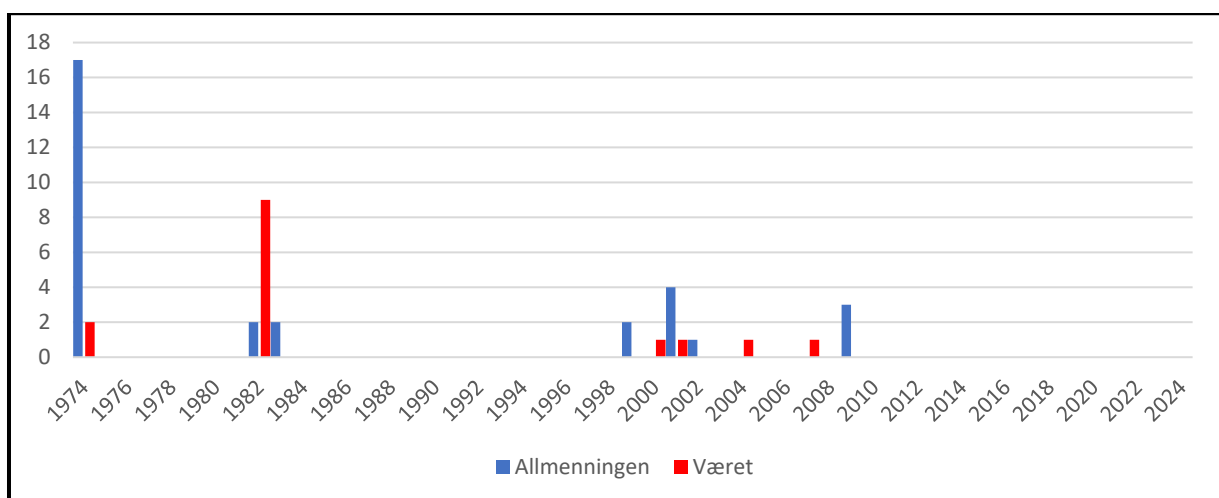
Sjelden i hekketiden. En observasjon fra høsttrekket foreligger. Tre individer ble registrert på Måøya 30.07.2020.

Gluttsnipe *Tringa nebularia*

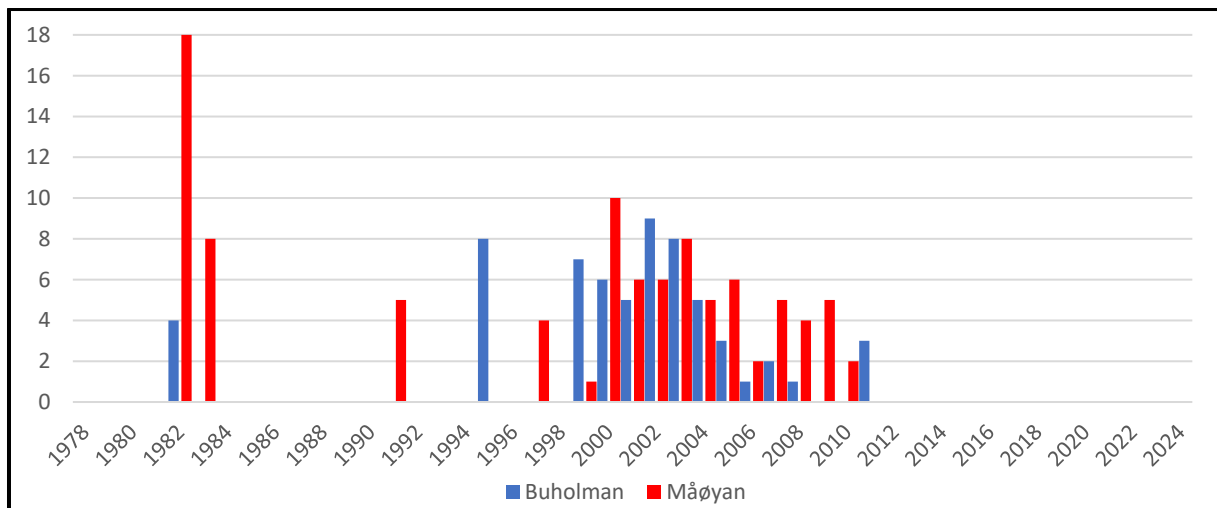
Sjelden i hekketiden. To observasjoner fra høsttrekket foreligger. Et individ ble registrert på Måøya 26.07.1978 (Rygh 1978). Et individ ble registrert på Måøya 29.07.2005.

Steinvender *Arenaria interpres*

Tidligere fåtallig hekkefugl. Steinvenderen har forsvunnet som hekkefugl i de undersøkte områdene (figur 39 og 40). Arten var vanlig forekommende i 1974, med til sammen 19 registrerte individer i Allmenningen og Været (Suul & Frengen 1974). Den gode forekomsten i 1974 kan ha vært en følge av det var store ternekolonier i øygruppene. Det ble registrert til sammen 2620 terner på disse to øygruppene i juni 1974 (Suul & Frengen 1974). Arten ble registrert fåtallig i Allmenningen og Været frem til 2009. På Buholman hekket steinvender fåtallig i perioden 1982 til 2011. I 1982 ble det registrert til sammen 18 individer i Måøyane (Ekker 1982). Arten hekket årlig, men minket raskt i antall frem til 2010. Steinvender er ikke registrert på verken Buholman eller Måøyane etter 2011. Kun en observasjon av et enkeltindivid foreligger fra Svesøya 01.06.2002.

Figur 39. Antall steinvender observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 40. Antall steinvender observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyane i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Polarsnipe *Calidris canutus*

Sjelden i hekketiden. En observasjon fra høsttrekket foreligger. Fire individer ble registrert på Flotra i Buholman 24.07.2009.

Brushane *Philomachus pugnax*

Sjelden i hekketiden. To observasjoner fra juni og to observasjoner fra juli foreligger. To små flokker på til sammen 13 individer satt i strandsonen på sørsiden av Vedøya og Ytterøya i Allmenningen 19.06.2001. To hanner i praktdrakt ble registrert ved ferskvannsdammen på Måøya i Måøyane 20.06.1978 (Rygh 1978). Rygh (1978) hadde flere registreringer av brushane på Måøya i juli. Tre individ ble registrert ved ferskvannsdammen 27.07.1978, derav et varslende individ. Den 30.07.1978 ble det registrert et varslende individ og en flokk på 13 individer samme sted (Rygh 1978). Arten hekket flere steder på Trøndelagskysten på 1970-tallet. De gjengitte funnene kan tyde på at arten tidligere hekket på Måøya.

Myrsnipe *Calidris alpina*

Sjelden i hekketiden. Tidligere fåtallig hekkefugl. Arten hekket høyst sannsynlig årlig i perioden 2000 til 2009 i tilknytning til et frodig myrområde på Ytterøya ved Allmenningen. Arten hekket også trolig årlig ved brakkvannsdammen på Måøya i perioden 2002 til 2009. Individer med hekkeadferd ble registrert på denne lokaliteten flere ganger i perioden. Den 30.06.2003 og 04.06.2007 ble par også registrert på Masterholmen i samme øygruppe. Disse lokalitetene var noen av svært få kjente hekkelokaliteter for myrsnipe på Fosen. Fra Buholman foreligger en observasjon av to individer i øygruppen 01.06.2002. Arten har forsvunnet som hekkefugl i de undersøkte områdene.

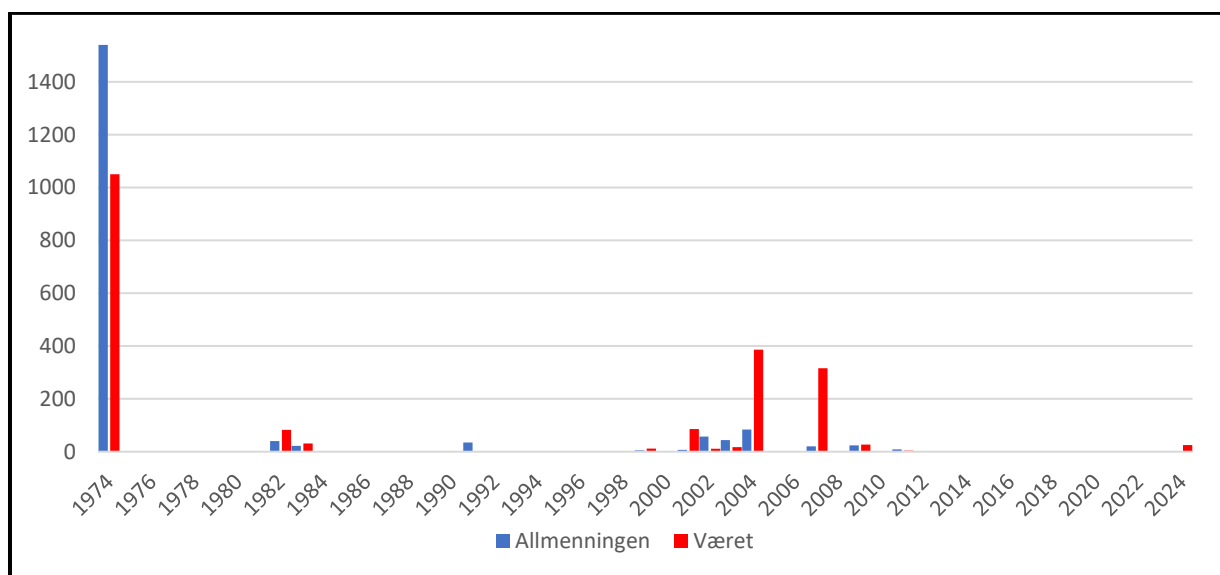
Rødnebbterne *Sterna paradisaea*

Vanlig hekkefugl. Opptrådte tidligere svært tallrikt i Allmenningen og Været. Til sammen 2590 individer ble registrert i Allmenningen og Været i juni 1974. Den største kolonien var den gang på Snedorga med ca. 250 par (Sul & Frengen 1974). Registreringer viser kraftig nedgang i hekkebestanden i disse øygruppene siden 1974 (figur 41). Arten har hekket fåtallig i øygruppene de somrene registreringene ble gjennomført etter 1974. Somrene 2004 og 2007 ble det registrert kolonier på henholdsvis 325 og 266 individer på Langholmen og på skjæret mellom Torkelholmen og Kuløya. I juni 2024 ble det registrert kun 26 individer i Allmenningen og Været. Registreringene viser en kraftig nedgang i hekkebestanden i disse to øygruppene.

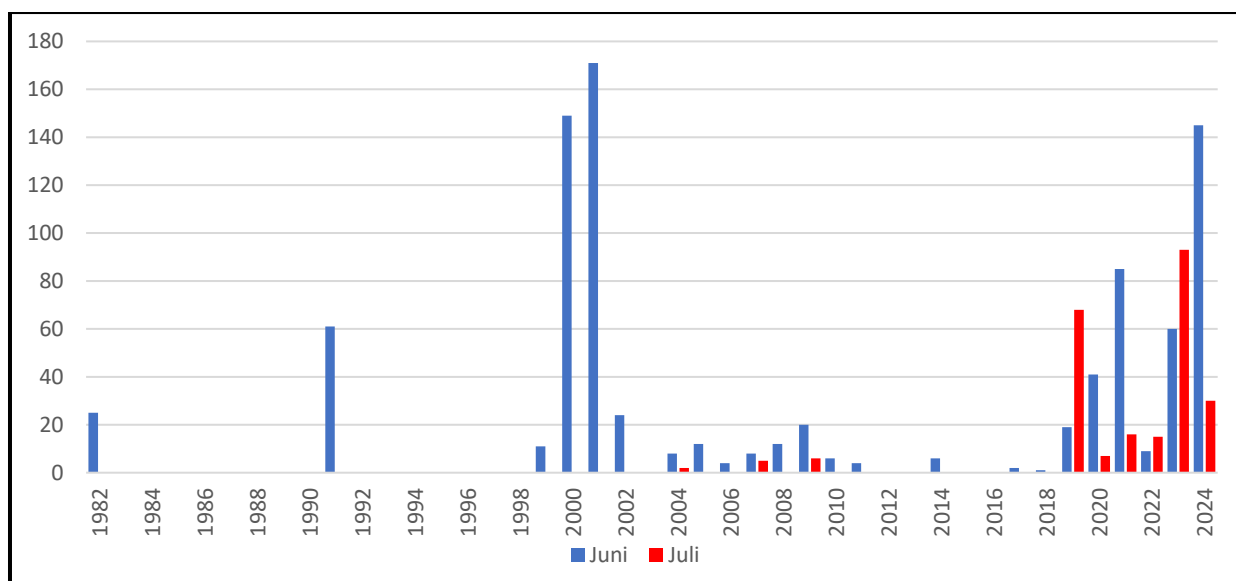
I Buholman har arten hekket mer sparsomt. Det ble registrert en koloni på om lag 100 individer på Vestre Sandholmen 23.06.2000, til sammen 171 individer fordelt på små kolonier flere steder i øygruppen 22.06.2001 og en koloni på 120 individer på Flotra 06.06.2024 (figur 42).

Arten har hekket tilnærmet årlig i Måøyan i hele undersøkelsesperioden fra 1982 til 2024. Noen gode år for rødnebbterne har for eksempel vært 2003, 2004 og 2005. Den 30.06.2003 ble det registrert til sammen 410 individer fordelt på to kolonier på Måøya og Masterholmen. Året etter ble det registrert til sammen 532 individer 12.06.2004, fordelt på fire kolonier ved gruntvannsområdet sentralt i Måøyan. Den 29.07.2005 ble det registrert til sammen 305 individer fordelt på to kolonier på Måøya og Kvernøya (figur 43).

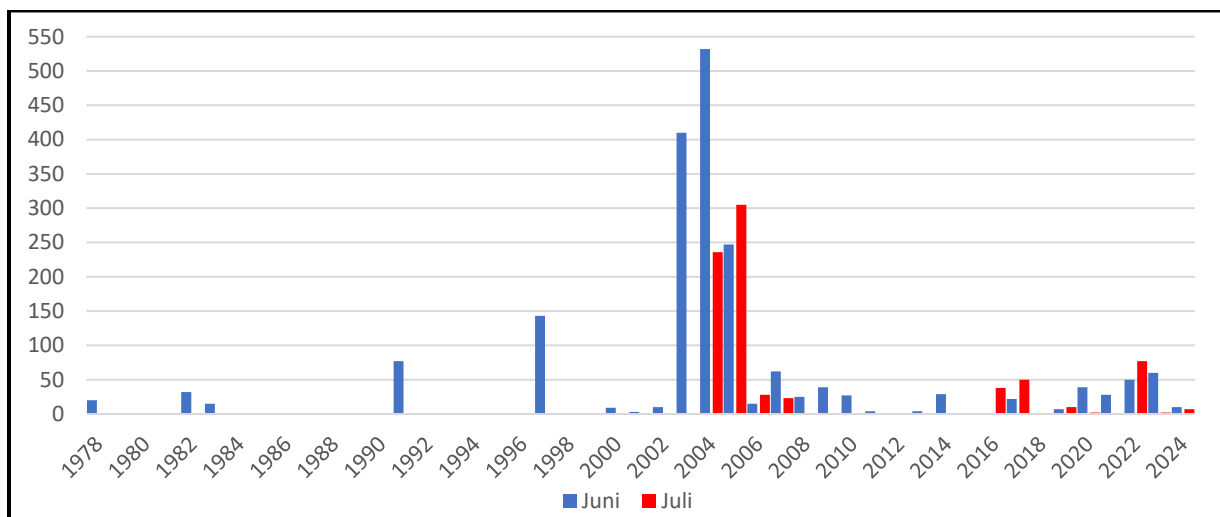
Registreringene viser at arten enkelte år opptrer i større antall i juli enn i juni (figur 42 og 43).

Figur 41. Antall rødnebbterne observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 42. Antall rødnebbterne observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024 og i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024.

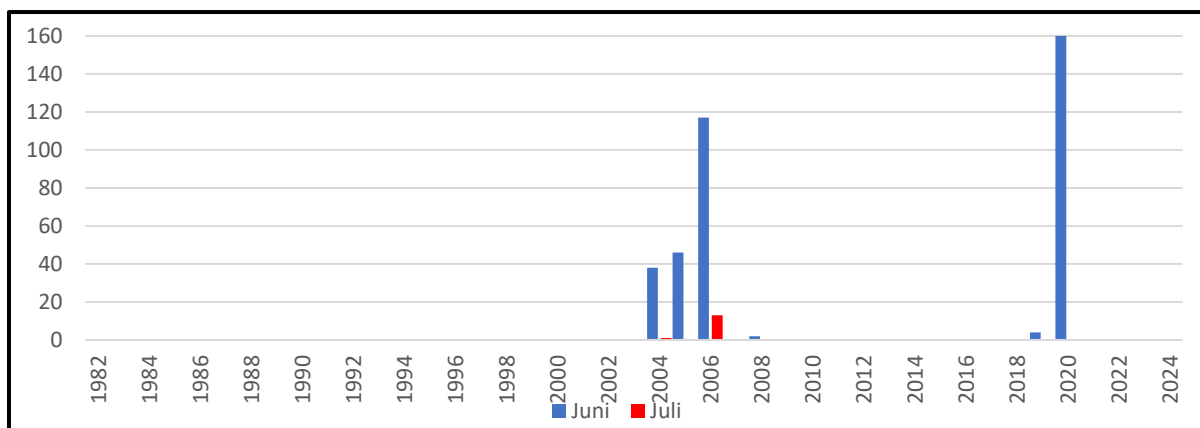
Figur 43. Antall rødnebbterne observert i Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024 og juli 1995, 2004 til 2009, 2011, og 2016 til 2024.

Makrellterne *Sterna hirundo*

Fåtallig i hekketiden. Tidligere fåtallig hekkefugl. Arten ble tidligere registrert fåtallig og regelmessig i alle fire øygruppene. Forekom hyppigst i år med gode forekomster av rødnebbterne. Det foreligger en registrering av 30 individer i Været i juni 1974 (Suul & Frengen 1974), 21 individer 30.06.2003 i Måøyen og 21 individer 12.04.2004 i samme øygruppe. De fleste registreringene av arten er gjort i tilknytning til større kolonier av rødnebbterne. Arten er ikke med sikkerhet registrert i områdene siden 2009.

Krykkje *Rissa tridactyla*

Sporadisk forekommende i hekketiden. Tidligere fåtallig hekkefugl. Syv individer ble registrert på sjøen like vest for Allmenningen 08.06.2007. Et individ ble registrert ved Kvernøya i Måøyen 04.06.2006. På Buholman er arten registrert mer regelmessig, og av og til i større antall (figur 44). Det foreligger en maksimumsnotering av til sammen 160 individer på Barden og Hundholskjæret 02.06.2020. Suul og Frengen (1974) kommenterte at krykkje ifølge lokalbefolkningen på Værøy skal ha hekket på nordvestsiden av Drevflesa i 1973, og at 30-40 reir skal ha blitt observert. Denne kolonien var borte i 1974. Rygh (1978) observerte fem til ti reir på nordøstsiden av Buholmen, og en koloni på 50 reir på nordsiden av Buholmråsa like øst for Buholman 28.07.1978. Det ble registrert 120 voksne krykkjer og 50 ungfugler i reirene i kolonien på Buholmråsa. Det er ikke registrert hekkende krykkje i disse øygruppene etter 1978.

Figur 44. Antall krykkje observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024 og i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024.

Hettemåke *Larus ridibundus*

Uregelmessig og fåtallig forekommende. Fire observasjoner foreligger. En 2K ungfugl ble registrert på nordsiden av Allmenningen 09.06.2000. En 2K ungfugl ble registrert ved Klokkarholmen 11.06.2009, og to voksne individer ble registrert ved Vestmålsholmen i Måøyen 13.06.2023. To voksne individer ble registrert ved Buholmen i Buholman 03.07.2024.

Fiskemåke *Larus canus*

Vanlig hekkefugl. Det er registrert nedgang i hekkebestanden i alle områder i registreringsperioden, med unntak av Måøyen. Til sammen 650 individer ble registrert i Allmenningen og Været i juni 1974. De største koloniene var den gang i området nord for Annsteinen og Værøya (Sul & Frengen 1974). I 1982 hekket arten spredt med 2-3 par i Allmenningen og til sammen 14 par på Kynnøya, Været og Værøya. Den største kolonien var på minimum 28 par på Kuløya (Egger 1982). I perioden 1999 til 2011 var bestanden på samme nivå som i 1982 på Været. På Allmenningen var det om lag dobbelt så mange par sammenlignet med 1982. Den eneste store og stabile kolonien i perioden har vært kolonien på Ytterøya som har variert fra ca. 20 til 45 par. Av øvrige store kolonier nevnes to kolonier på til sammen ca. 75 par på Skjåholman i 1999. Arten er ikke registrert hekkende der etter den sommeren. I 1991 hekket 20 par (Bangjord 1991), og i perioden 1999 til 2004 hekket mellom ti og 32 par på Snedorga, men denne kolonien var borte i 2007. I 1999, 2000, 2001 og 2002 hekket mellom syv og 17 par på Drevflesa, men denne kolonien var borte i 2003. For øvrig har arten hekket fåtallig på Allmenningen, Langholmen og skjæret mellom Torkelholmen og Kuløya. I juni 2024 ble det registrert til sammen 128 individer med små kolonier på Vedøya og Værøya. Dette tilsvarer en nedgang på ca. 80 prosent i hekkebestanden i forhold til i juni 1974 (figur 45).

I Buholman er det registrert nedgang i hekkebestanden siden 1982. Det ble registrert til sammen 133 individer i juni 1982 (Egger 1982). Registreringene viser at bestanden holdt seg stabil frem til 2007. Deretter har det vært en markert nedgang. I juni 2024 ble det registrert kun 29 individer. Dette tilsvarer en nedgang på 78 prosent i hekkebestanden i forhold til i 1982. Det ble registrert kolonier både på Kvitholmen, Vestre Sandholmen, Persholmen, Buholmen og Buholmskjæret i perioden frem til 2007. Den største kolonien har i hele registreringsperioden vært på Persholmen. Siden 2017 har det kun blitt registrert noen små kolonier på Buholmen, Flotra og Vestre Sandholmen.

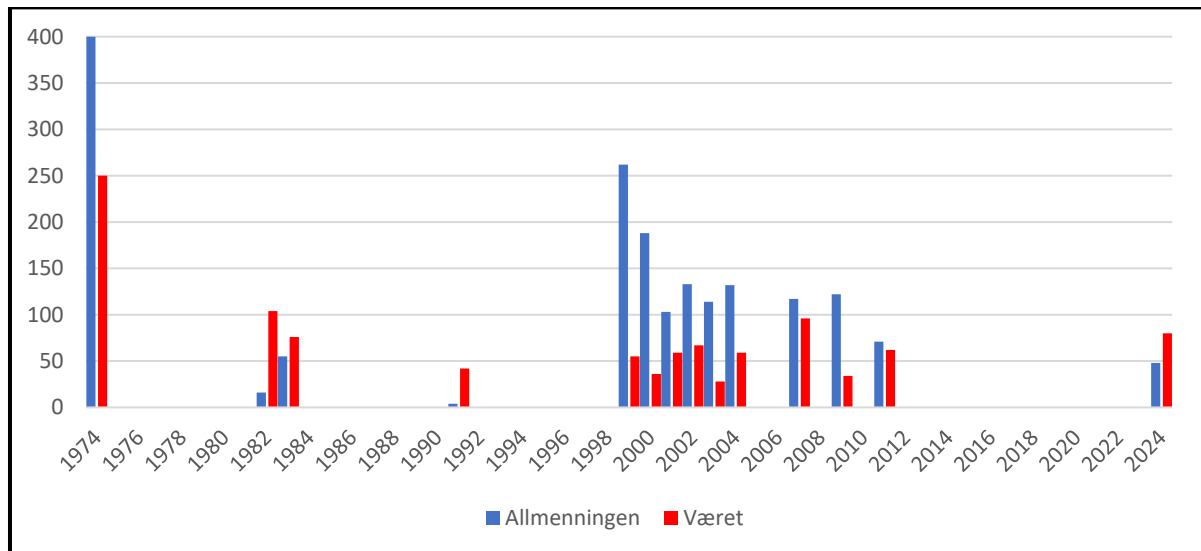
Måøyen er den eneste øygruppen der fiskemåke har hatt en stabil bestand i registreringsperioden (figur 46). Det ble registrert 50 individer 20.06.1978 (Rygh 1978), og 46 individer 10.06.1982 (Egger 1982). Til sammenligning ble det registrert 73 individer 03.06.2024. I perioden 2005 til 2009 var det større mengder fiskemåke i området enn det var registrert før og etter. I denne perioden ble det årlig registrert mellom 95 og 295 individer i øygruppen. I denne perioden var det store kolonier på Synstholmen, Måøya, Skarvkleppen, Kvernøya og Masterholman. De siste årene har det vært små kolonier på Masterholman og Måøya.

Arten har også hekket på Svesøya i registreringsperioden. Det er registrert en svak nedgang i hekkebestanden på Svesøya siden 1982 (figur 47).

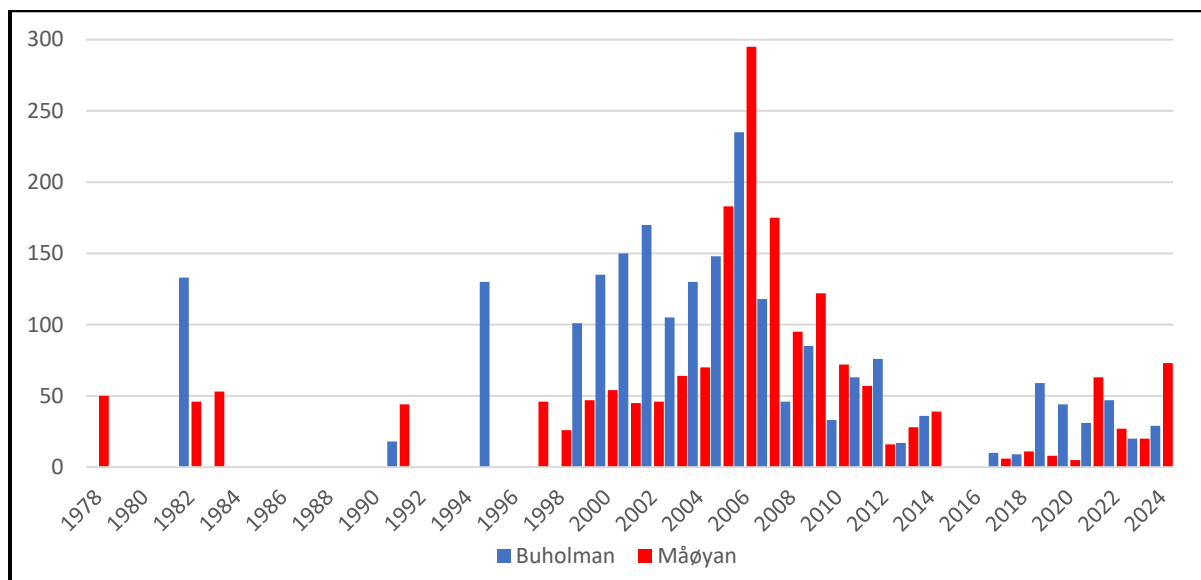
Det har vært et gjennomgående trekk for denne arten i dette området med flyktige, ustabile kolonier. Høyst sannsynlig flytter koloniene på grunn av høyt predasjonspress.

Den 06.06.2024 ble det kjørt med båt utaskjærs fra Buholman i nord til Skjåholman i sør. Det var flatt hav og god sikt denne dagen. Det ble registrert til sammen 680 unge fiskemåker langs vestsiden av øygruppen Allmenningen. Ungfuglene satt på vestsiden av Vedøya, Ytterøya, Snedorga og Skjåholman. Fra det høyeste punktet på Søndre Skjåholmen ble det også registrert store mengder unge fiskemåker ut mot havet, samt langs strekningen sørvestover fra Skjåholman mot Pålskjæret og Seiskjæra. Det ble anslått at det var om lag 2000 unge fiskemåker til sammen på denne strekningen

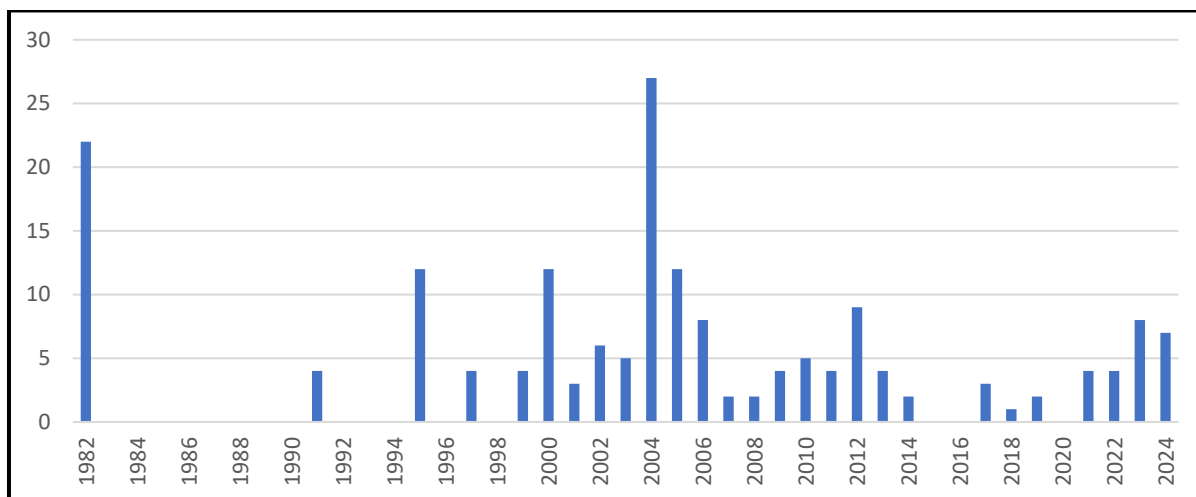
mellom Vedøya i nord og Seiskjæra i sør. Det var trolig unge krykkjer blant disse, da lang avstand vanskeliggjorde artsbestemmelse, ettersom store mengder unge krykkjer ble registrert både i Vikna, Froan og Melstein denne sommeren (Georg Bangjord pers. medd.). Dette er første gangen det har blitt registrert så store konsentrasjoner med unge fiskemåker langs kysten av Nord-Fosen i løpet av denne 50 årsperioden med registreringer av vannfugl.

Figur 45. Antall fiskemåke observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 46. Antall fiskemåke observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

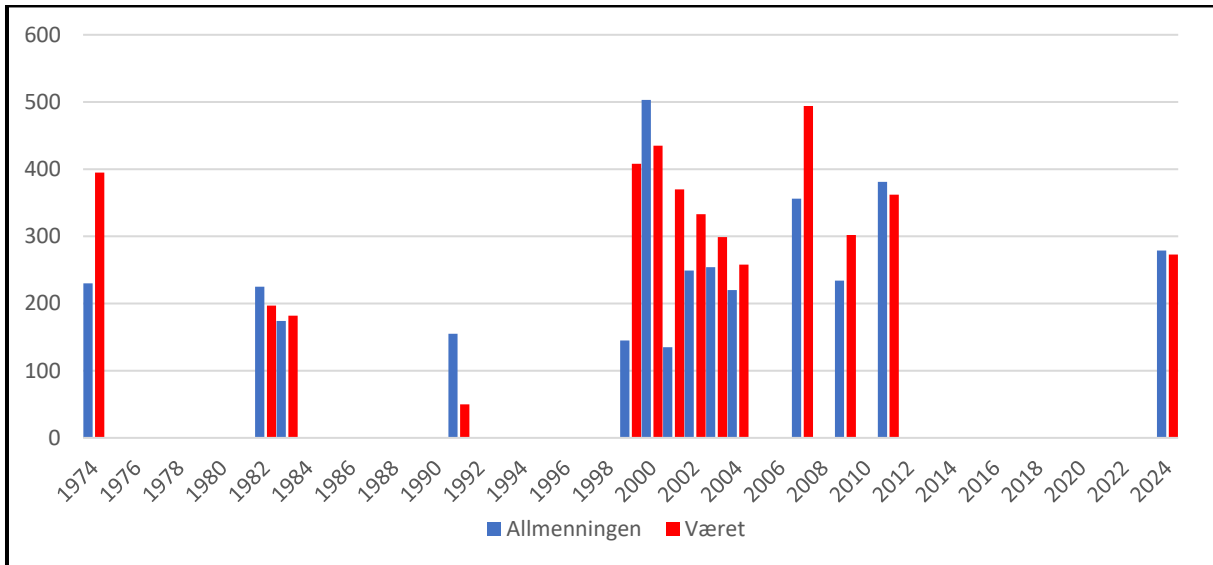
Figur 47. Antall fiskemåke observert på Svesøya i juni i 1982, 1983, 1991, 1995, 1997, 1999 til 2014, og 2017 til 2024.

Gråmåke *Larus argentatus*

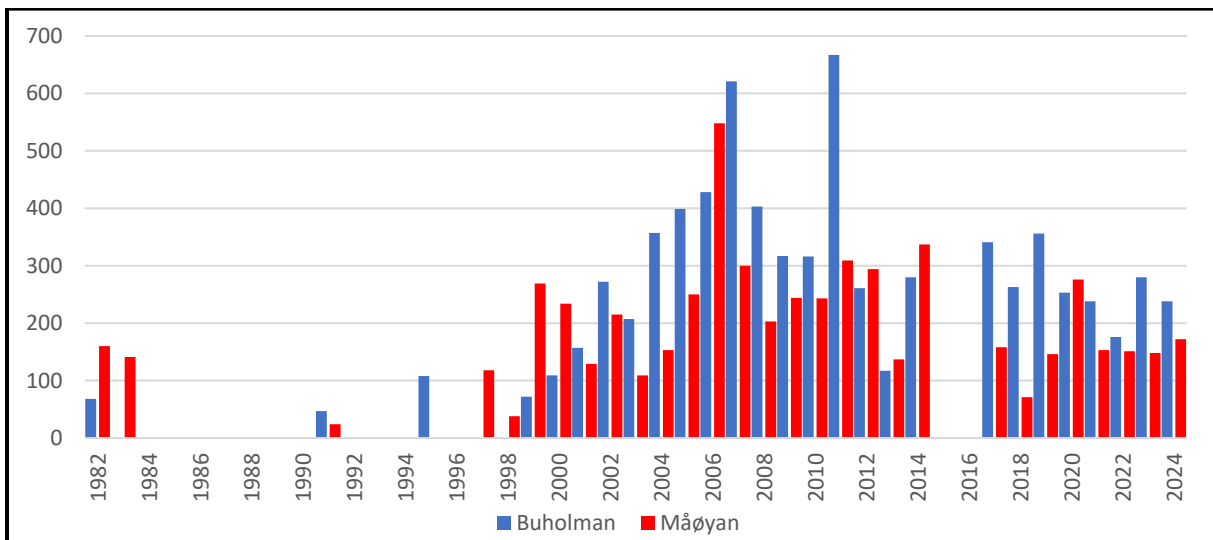
Vanlig hekkefugl. Arten har hatt stabil hekkebestand i samtlige øygrupper. Det ble registrert til sammen 625 individer i Allmenningen og Været i juni 1974. I juni 2024 ble det registrert til sammen 552 individer. Registreringene i hele perioden viser en stabil bestand for disse to øygruppene (figur 48). I juni 1974 ble de store koloniene i Været registrert i området nord for Anstein og Værøya (Suul & Frengen 1974). De største koloniene med gråmåke var fremdeles i disse områdene i juni 2024. Registreringene viser at de store koloniene i Allmenningen har vært på Nordre Skjåholmen og på Ytterøya. I Været har de store koloniene i hele perioden vært på Torkelholmen, Kuløya, Nørdstøya, Annsteinen og Værøya.

Koloniene i Buholman og Måøyen har hatt samme stabile trend (figur 49). I juni 1982 ble det registrert til sammen 228 individer på øygruppene. I juni 2024 ble det til sammenligning registrert til sammen 410 individer. Registreringene viser at arten hadde en økning i bestanden i perioden 2004 til 2014 i disse to øygruppene, men at bestanden har gått ned igjen i siste tiårsperiode. I Buholman har de største koloniene i registreringsperioden vært på Kvitholmen, Persholmen og Buholmen. I juni 2024 var den største kolonien på Buholmen. En maksimumsnotering på 667 individer foreligger fra Buholman 13.06.2011. I Måøyen har de største koloniene i registreringsperioden vært på Sundstholmen, Søndre Torvholmen, Måøya og Kvernøya. De siste årene har det kun vært en større koloni på om lag 50 par på Kvernøya.

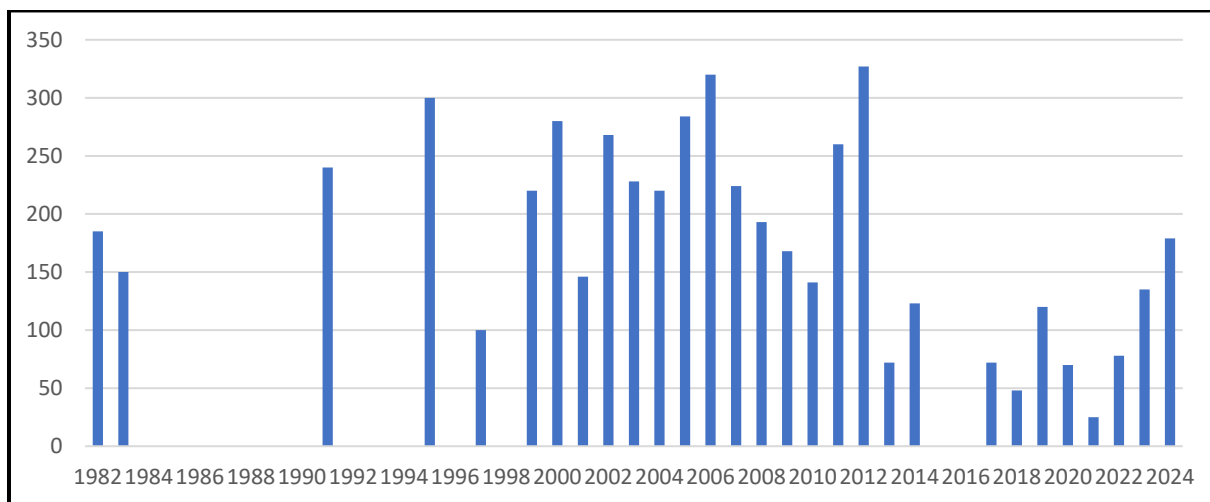
Svesøya har tidligere hatt en av de største gråmåkekoloniene i Trøndelag. Størrelsen på kolonien har variert mye i registreringsperioden fra en maksimumsnotering på 327 individer 01.06.2012, til kun 25 individer registrert 12.06.2021. I grove trekk var det vekst i kolonien i perioden 1991 til 2012, der det gjentatte ganger ble registrert mellom 200 og 300 individer. Etter 2012 har kolonien vært betydelig mindre (figur 50).

Figur 48. Antall gråmåke observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 49. Antall gråmåke observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Figur 50. Antall gråmåke observert på Svesøya i juni i 1982, 1983, 1991, 1995, 1997, 1999 til 2014, og 2017 til 2024.

Svartbak *Larus marinus*

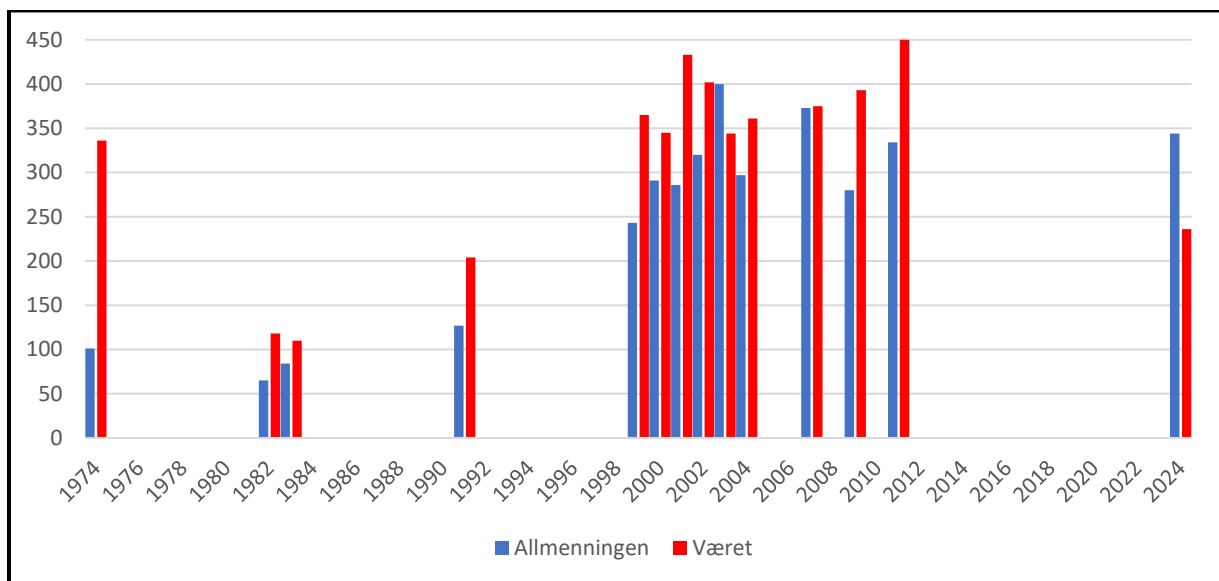
Vanlig hekkefugl. Den mest tallrike måkearten. Registreringene viser at svartbak er den eneste måkearten i øygruppene som har hatt økning i hekkebestanden i registreringsperioden. Det ble registrert til sammen 437 individer i Allmenningen og Været i juni 1974. I juni 2024 ble det registrert til sammen 580 individer i samme område (figur 51). Registreringene viser økning i forekomsten av svartbak i Allmenningen og nedgang i Været. Til sammen tilsvarer det en økning på 32 prosent.

Tilsvarende ble det registrert til sammen 119 individer i Buholman og Måøyan i juni 1982. I juni 2024 ble det registrert til sammen 408 individer. Dette tilsvarer en økning på 242 prosent. Denne økningen har skjedd i Buholman (figur 52).

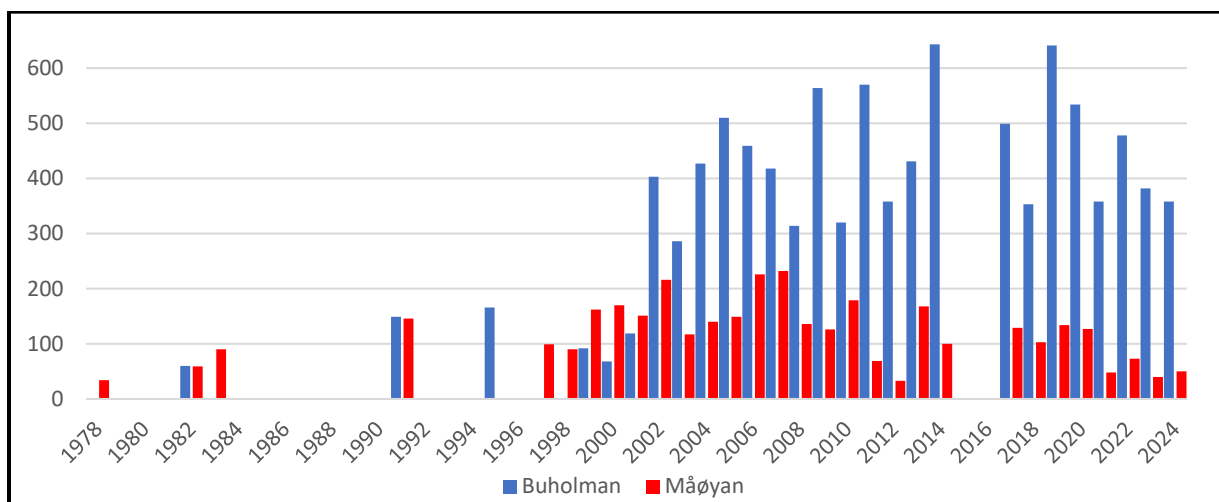
Det bør nevnes at svartbak som flere andre arter hadde en økning i hekkebestanden i de undersøkte øygruppene i perioden 1999 til 2014. I Allmenningen og Været ble det under hver junitelling i perioden 1999 til 2011 registrert mellom 608 og 784 individer. I Buholman og Måøyan ble det under flere junitellinger i perioden 2002 til 2014 registrert til sammen mellom 500 og 700 individer. Siden 2014 har bestanden blitt noe redusert i disse øygruppene, men er fremdeles betydelig over nivået i 1982. På Svesøya viser registreringene en tilsvarende svingning som registrert i øygruppene (figur 53).

Av store og stabile kolonier i Allmenningen og Været i registreringsperioden nevnes Drevflesa, Søndre Skjåholmen, Vestre Svodsholmen, Østre Svodsholmen og Snedorga. Drevflesa har tidligere hatt en av de største svartbakkoloniene i Trøndelag. Store kolonier i Buholman har i hele registreringsperioden vært på Flotra, Kvitholmen og Persholmen. Mindre kolonier finnes på Småflotra, Småholman, Buholmen, Tennskjæret, Grønnskjæret, Grøtskjæret, Rasskitkjæret og Hundholkskjæret. I perioden 2002 til 2014 var det kolonier av svartbak både på Synstholmen, Vestmålsholmen, Kvitmålsholmen og Nørdstholmen i Måøyan. Disse koloniene har vært borte i den siste tiårsperioden. De senere årene har det blitt registrert mindre kolonier på Måøya og Søndre Torvholmen. For øvrig hekker arten solitært på de fleste øvrige holmene i alle øygruppene.

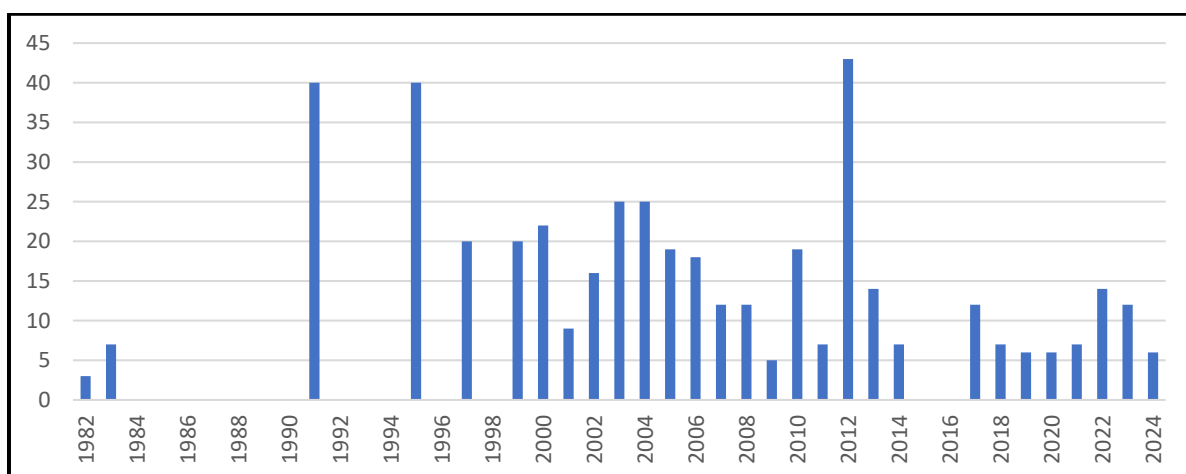
En maksimumsnotering fra juni på 643 individer foreligger fra Buholman 04.06.2014. En maksimumsnotering på 713 individer fra juli foreligger også fra Buholman 18.07.2017.

Figur 51. Antall svartbak observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 52. Antall svartbak observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Figur 53. Antall svartbak observert på Svesøya i juni i 1982, 1983, 1991, 1995, 1997, 1999 til 2014, og 2017 til 2024.

Sildemåke *Larus fuscus*

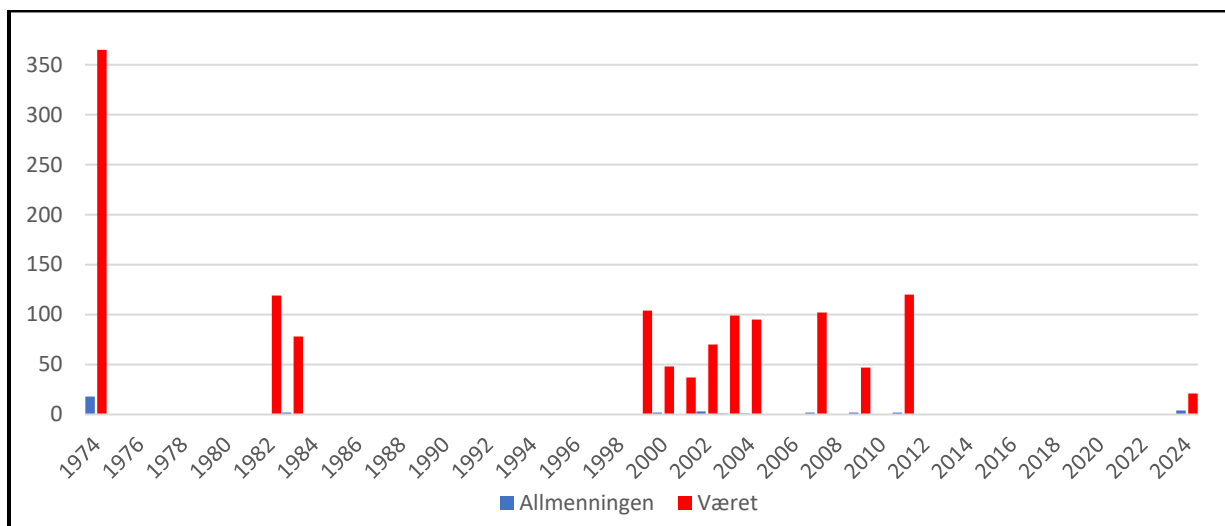
Vanlig hekkefugl. Opptrådte tidligere tallrikt. Det er registrert nedgang i hekkebestanden i Allmenningen og Været siden 1974, og i Måøyen siden 1978. Til sammen 382 individer ble registrert i Allmenningen og Været i juni 1974. Koloniene var den gang i området nord for Anstein og Værøya. Den største kolonien var på 90 par (Suul & Frengen 1974). I 1982 og 1983 var hekkebestanden redusert med ca. 65 prosent i forhold til i juni 1974. Små kolonier ble registrert vest for Kuløya og Nørdstøya i 1982 (Ekker 1982). I perioden 1999 til 2007 har arten hekket i kolonier på Nørdstøya, Langholmen og på skjæret mellom Torkelholmen og Kuløya. Den største kolonien på Nørdstøya holdt seg mellom ca. 20 til 50 par i perioden 1999 til 2008. Solitært hekkende par, og mindre kolonier har blitt registrert på flere holmer i øygruppene, blant annet på Valhovden, Drevflesa og Vedøya i denne perioden. I juni 2024 ble det kun registrert 25 individer, derav en koloni på om lag ti par på skjæret mellom Torkelholmen og Kuløya (figur 54). Dette tilsvarer en nedgang på ca. 93 prosent i hekkebestanden i forhold til i juni 1974.

Buholman er den eneste øygruppen der sildemåke har hatt økning i hekkebestanden i registreringsperioden (figur 55). Det ble registrert 52 individer 10.06.1982 (Ekker 1982). Til sammenligning ble det registrert 332 individer 06.06.2024. Dette er en økning på 638 prosent. Det har vært to store kolonier på Persholmen og Vestre Sandholmen i registreringsperioden. Solitære par og mindre kolonier har vært registrert på Kvitholmen, Oksholmen, Buholmen og Buholmskjæret. I perioden 1999 til 2007 var den største kolonien lokalisert på Persholmen. Fra 2008 har kolonien på Vestre Sandholmen vokst, mens kolonien på Persholmen har minsket. Arten hekker fremdeles med noen par både på Persholmen og Buholmen. De siste seks årene har det blitt registrert årlig mellom 240 og 310 individer i kolonien på Vestre Sandholmen. Dette er i dag en av de største sildemåkekoloniene i Trøndelag.

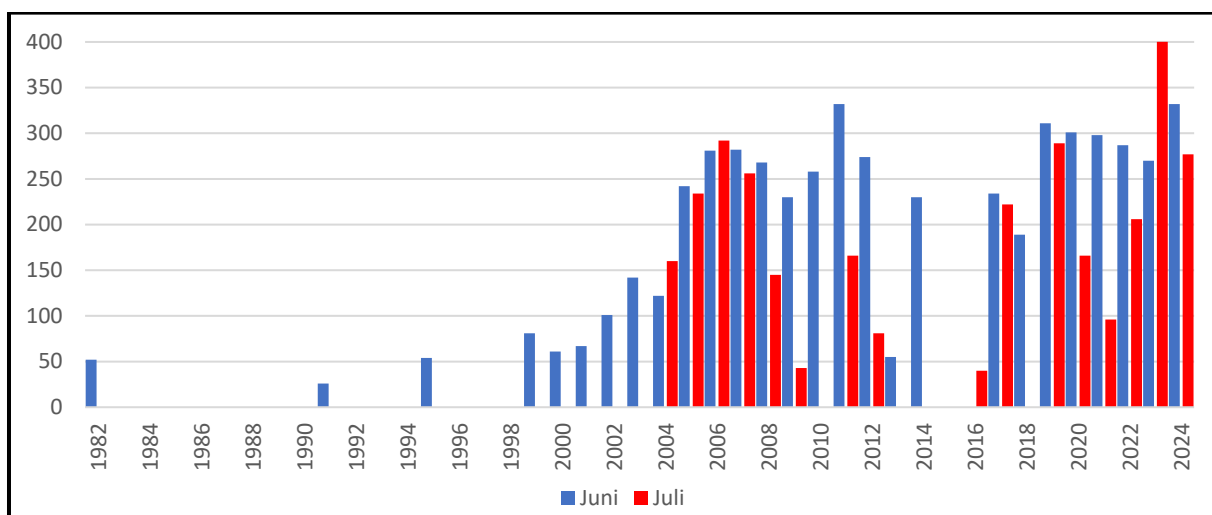
I Måøyen er det registrert nedgang i hekkebestanden siden 1978. Det ble registrert en koloni på 25 par i juni 1978 (Rygh 1978). I 1982 ble det registrert en koloni på 65 individer på Måøya (Ekker 1982). Året etter ble det registrert til sammen 106 individer i øygruppen (Ekker 1983). Registreringene viser en nedgang i perioden 1991 til 2003, deretter oppgang i tiårsperioden 2004 til 2014. Det ble registrert kolonier både på Kvernøya og Måøya i denne oppgangsperioden. Solitært hekkende par har blitt registrert på Synstholmen og Masterholman. Den største kolonien har i hele registreringsperioden vært på nordsiden av Måøya frem til 2014. Etter 2014 har denne kolonien sakte blitt redusert i antall, mens antall par har økt sakte i kolonien på Kvernøya. I juni 2024 ble det registrert 12 individer i øygruppen, derav samtlige individer i gråmåkekolonien på Kvernøya. Registreringene viser at arten enkelte år opptrer i større antall i juli enn i juni. Et eksempel fra Måøyen viser at det ble registrert syv individer 12.06.2004, mens det ble registrert 79 individer 21.07.2004 (figur 56).

Arten har også periodevis hekket på Svesøya. På det meste ble åtte individer registrert både 11.06.1991 (Bangjord 1991) og 23.06.1995 (Lindgaard 1995). I perioden 2002 til 2010 ble arten registrert årlig på Svesøya. De senere årene har sildemåke blitt registrert mer uregelmessig. Siste registrering var 22.06.2022 av to individer.

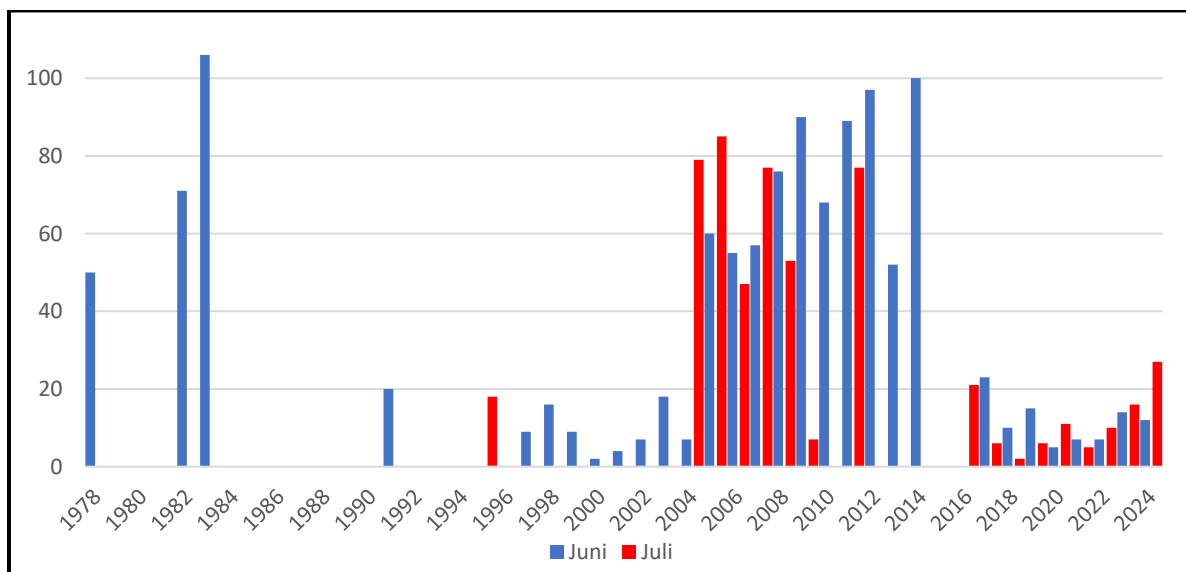
Ved registreringer av sildemåke er det ikke skilt mellom underartene *fuscus*, *intermedius* og *graellsii*.

Figur 54. Antall sildemåke observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 55. Antall sildemåke observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024 og i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024.

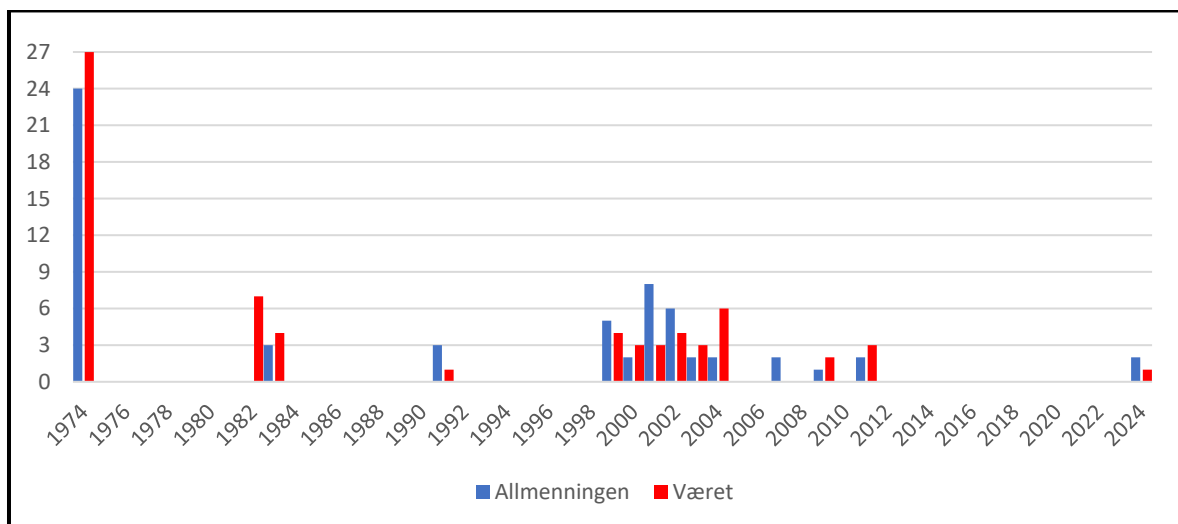
Figur 56. Antall sildemåke observert i Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024 og juli 1995, 2004 til 2009, 2011, og 2016 til 2024.

Unge stormåker *Larus sp.*

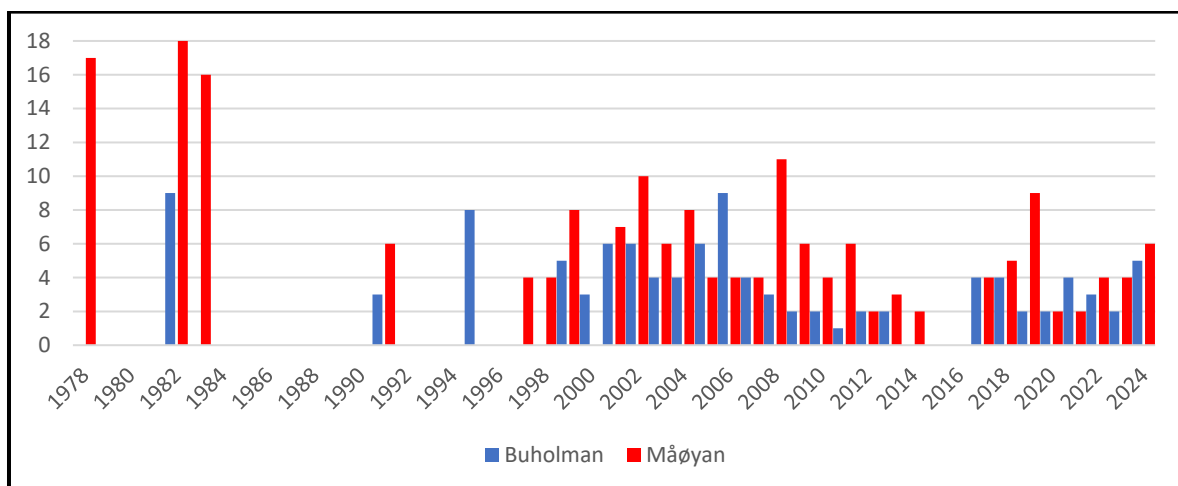
Store flokker med ungfugl (2K, 3K og 4K) av gråmåke, svartbak og sildemåke opptrer periodevis i øygruppene, spesielt etter kraftig vestavær. Det ble registrert til sammen 450 individer i Været 26.-27.06.1974 (Sul & Frengen 1974), 211 individer på Ytterøya i Allmenningen 09.06.2000, 344 individer i Buholman 05.06.2000, 281 individer i Måøyen 04.06.2006 og 420 individer i Måøyen 02.06.2012.

Tyvjo *Stercorarius parasiticus*

Fåtallig hekkefugl. Det er registrert nedgang i hekkebestanden i alle øygruppene i registreringsperioden. Det ble registrert til sammen 51 individer i Allmenningen og Været i juni 1974 (Sul & Frengen 1974). Arten var tallrik i Allmenningen og Været i juni 1974, trolig som en følge av mange og store ternekolonier i øygruppene. Til sammenligning ble det i juni 2024 registrert kun tre individer (figur 57). Dette tilsvarer en nedgang på 94 prosent i hekkebestanden i forhold til i 1974. I Buholman og Måøyen ble det i juni 1982 registrert til sammen 27 individer (Egger 1982), mens det i juni 2024 ble registrert til sammen 11 individer (figur 58). Dette tilsvarer en nedgang på 60 prosent i hekkebestanden i forhold til i 1982. Arten er ikke registrert på Svesøya. Arten har tidligere hekket på de fleste større holmene i øygruppene. I juni 2024 ble det registrert par på Ytterøya, Kuløya, Buholmen, Kvitholmen, Flotra, Måøya, Masterholman og Torvholmene.

Figur 57. Antall tyvjo observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 58. Antall tyvjo observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyane i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Storjo *Stercorarius skua*

Sjelden i hekketiden. To observasjoner foreligger. Et individ ble registrert i flukt over Ytterøya i Allmenningen 04.06.2004, og et individ ble registrert i flukt over Måøya 19.06.2019.

Lunde *Fratercula arctica*

Sjelden i hekketiden. Tre observasjoner foreligger. Et individ ble registrert ved Allmenningen 27.06.1974 (Suul & Frengen 1974). Seks individer ble registrert ved Ruglflesa i Buholman 21.06.2009. Et individ ble registrert ved Kvitmåsholmen i Måøyane 06.06.2010.

Teist *Cephus grylle*

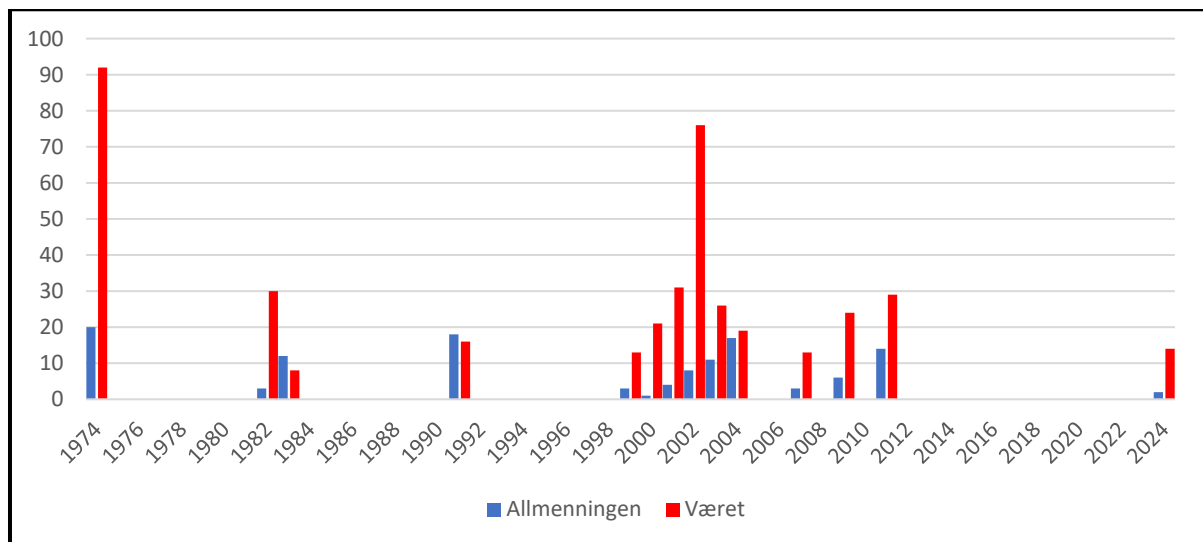
Vanlig hekkefugl. Opptrådte tidligere tallrikt. Registreringene tyder på en nedgang i hekkebestanden i Allmenningen og Været siden 1974 og i Måøyen siden 1982. Det ble registrert til sammen 112 individer i Allmenningen og Været i juni 1974 (Sul & Frengen 1974). I juni 2024 ble det registrert 16 individer (figur 59). Dette antyder en betydelig nedgang i hekkebestanden i forhold til i 1974.

Buholman er den eneste øygruppen der arten ifølge registreringene har hatt en stabil bestand i registreringsperioden. Det ble registrert 49 individer 10.06.1982 (Ekker 1982). Til sammenligning ble det registrert 70 individer den 06.06.2024 (figur 60). I Buholman er det gamle steinbrudd etter fiskebrukene i området. Det har vært teistkolonier i disse steinurene på Sandholmene, Persholmen og Oksholmen i hele registreringsperioden. En maksimumsnotering i juni på 156 individer foreligger fra Buholman den 22.06.2022. Av disse ble 110 individer registrert i og utenfor steinura på Persholmen. Kolonien på Persholmen er en av de største teistkoloniene i Trøndelag.

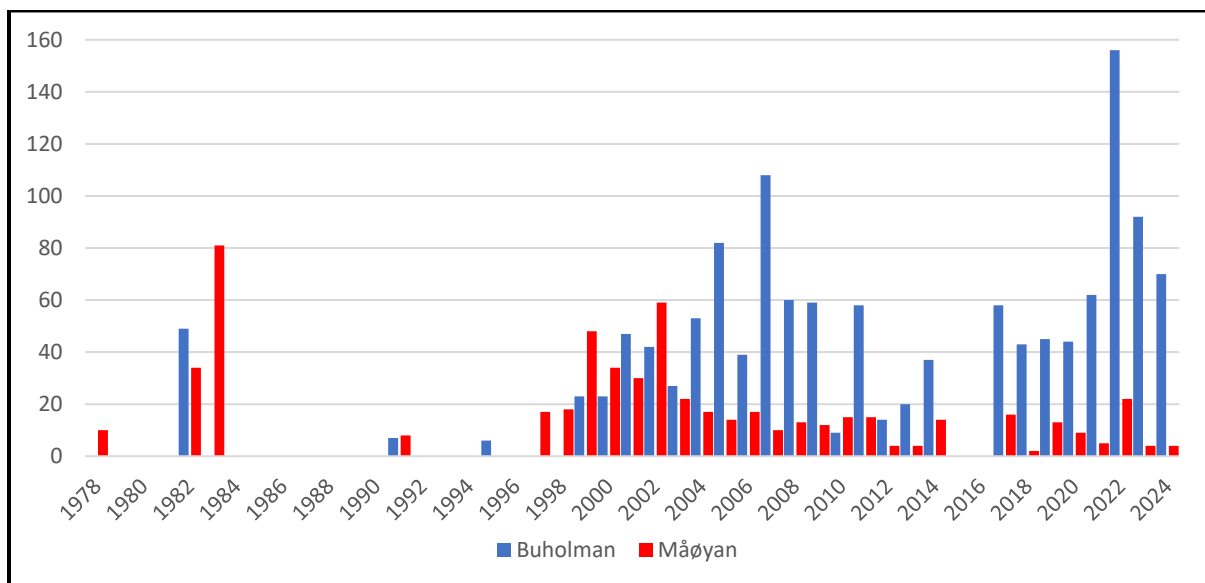
I Måøyen tyder registreringene også på nedgang i hekkebestanden siden 1982. I juni 1982 ble det registrert 34 individer i øygruppen (Ekker 1982). Året etter ble det registrert til sammen 81 individer (Ekker 1983). Registreringene viser nedgang i perioden 1982 til 2024, spesielt etter 2002. I juni 2024 ble det registrert fire individer i Måøyen (figur 60). Dette tilsvarer en betydelig nedgang i hekkebestanden i forhold til i 1982 og 1983. Arten ble også registrert ved ni tilfeller ved Svesøya i juni og juli i perioden 1999 til 2024.

Det bør nevnes at telletidspunktet på døgnet har stor innvirkning på resultatene. Det er derfor vanskelig å konkludere med hensyn til utviklingen i hekkebestanden til arten (Georg Bangjord pers. medd.).

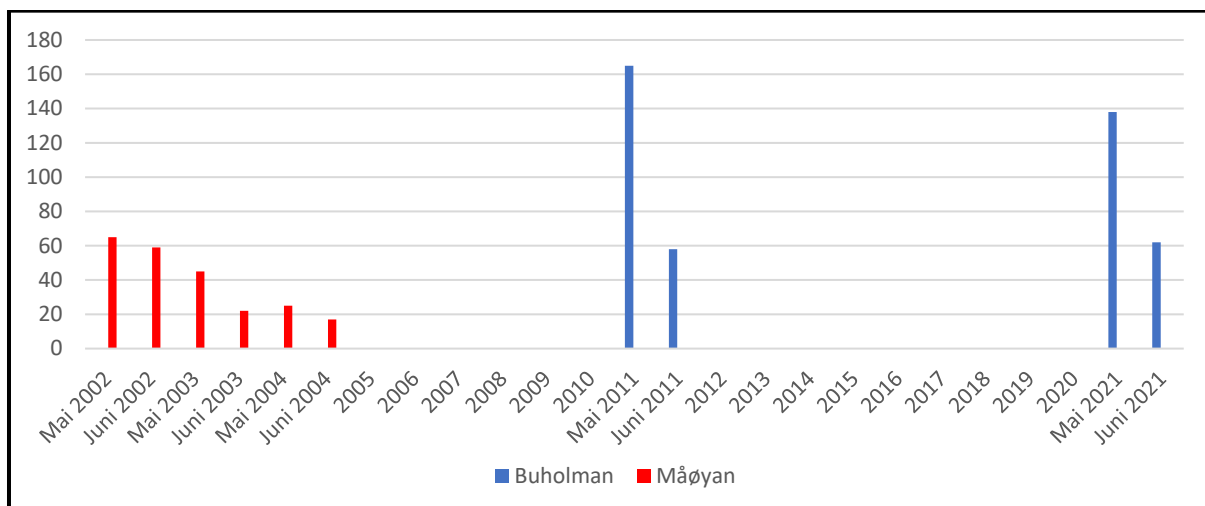
Viktigheten av å registrere arten i mai for mer korrekte data på forekomsten av arten har fremkommet gjennom fem maitellinger i Buholman og Måøyen. Under alle fem tellingene i mai har registreringene vist betydelig høyere forekomst av teist enn fra tellingene i juni (figur 61).

Figur 59. Antall teist observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 60. Antall teist observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Figur 61. Antall teist observert i Buholman i mai 2011, juni 2011, mai 2021, juni 2021 og Måøyen i mai 2002, juni 2002, mai 2003, juni 2003, mai 2004 og juni 2004.

Alke *Alca torda*

Sjelden i hekketiden. To observasjoner foreligger. Et individ ble registrert ved Synstholmen i Måøyen 26.07.1978 (Rygh 1978). Et individ ble registrert ved Rugflesa i Buholman 12.06.2021.

Lomvi *Uria aalge*

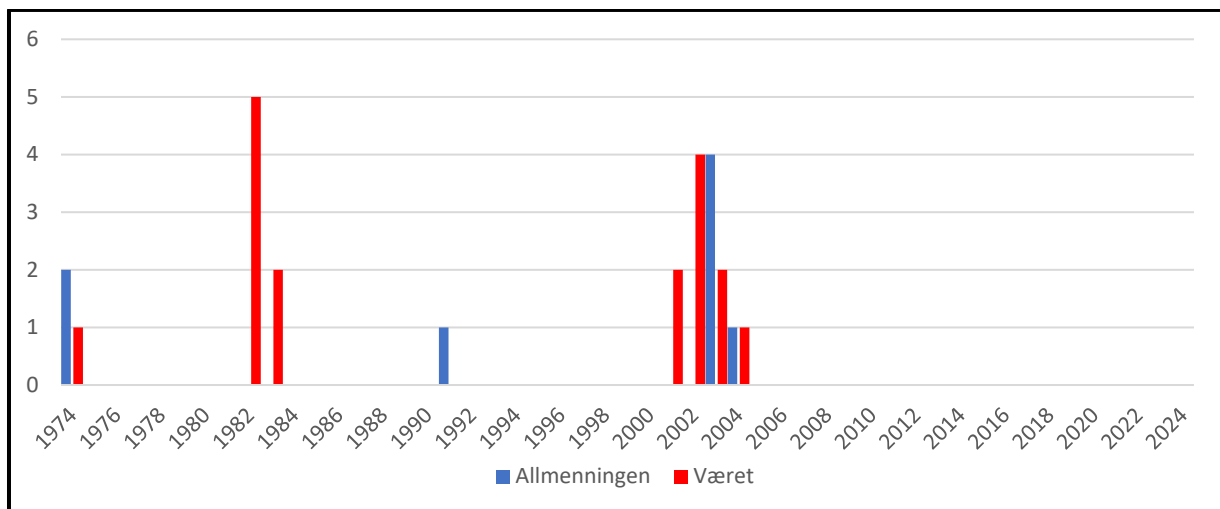
Sjelden i hekketiden. To observasjoner foreligger. Et individ ble registrert ved Kvernøyskjæret i Måøyen 30.06.2003. To individer ble registrert ved Grønnskjæret i Buholman 04.06.2014.

Smålom *Gavia stellata*

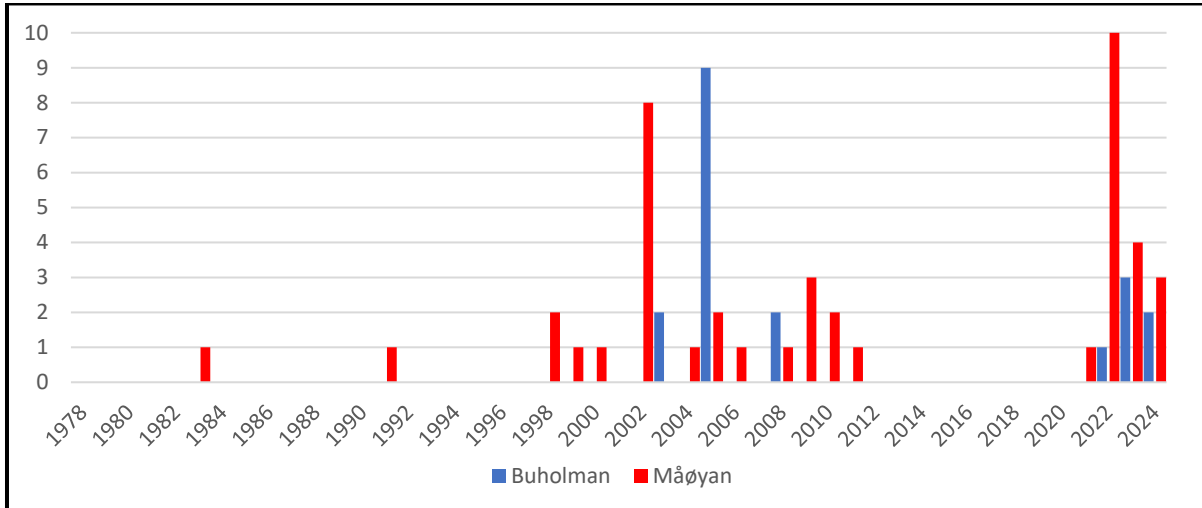
Fåtallig forekommende. Tidligere fåtallig hekkefugl. Registreringene viser en stabil forekomst i øygruppene i registreringsperioden (figur 62 og 63). Suul og Frengen (1974) registrerte et individ på Søndre Svodsholmen, og et par med påvist hekking på Ytterøya ved Allmenningen. I Været ble det påvist hekking i et tjern på Søndre Svodsholmen i 1982 og 1983 (Ekker 1982, 1983) og i et tjern på Torkelholmen i 2001 og 2002. Et par hekket i et tjern på Svesøya fra 2001 til 2006. På Buholman er det ingen vannforekomster som egner seg til hekking for smålom. Arten hekket tidligere på 1900-tallet i «Lomtjørna» nord på Måøya, men ble ikke registrert hekkende der i perioden 1978 til 2024. Arten er ikke påvist hekkende i undersøkelsesområdene etter 2006. Det er registrert stier etter mink eller oter i samtlige kjente hekkelokaliteter for smålom i den siste tiårsperioden.

Voksne enkeltfugl, unge 2K/3K enkeltfugl, små grupper og par smålom blir regelmessig registrert næringssøkende i gruntvannsområdene i og rundt de fire øygruppene. Gruntvannsområdene i Måøyan ser ut til å være et attraktivt område for næringssøkende smålom. Av de fire øygruppene foreligger flest registreringer av smålom i denne øygruppen i løpet av registreringsperioden. Fra Måøyan foreligger en maksimumsnotering på til sammen ti individer 18.06.2022. Fra Buholman foreligger seks observasjoner fra juni og fem observasjoner fra juli. Buholman har en maksimumsnotering på til sammen ni individer 07.06.2005.

Fra Måøya er følgende historie om smålom nedskrevet: Einar Maaø vokste opp på en gård som hadde bruksrettigheter på Måøya. Einar deltok under gjeting av husdyr og sanking av egg og dun på Måøya i 1939 og 1940. Han ble intervjuet 29.02.2001, og kunne fortelle følgende: «*Det var daglig gjeterne ute og holdt øye med dyrene, både for å beskytte de mot ørn under lammingen, og for å forhindre at fremmedfolk forsynte seg av godene. Gjeterne hadde også en oppgave med å holde øye med lommen som hekket i Lomtjørna på nordsiden av øya. Lommen var fredet, verken voksenfugl, egg eller unger skulle fjernes. Årsaken til det var at når lommen gjentatte ganger kom med sild til ungen(e) var dette et tegn på at silda hadde kommet til Skjøråfjorden. Gjeteren fulgte med hvilken retning lommen fløy for å fiske. Dersom det viste seg at det var Skjøråfjorden, ble garnene greid og fiskerne som losjerte på øya, og de som bodde der fast, gjorde klar garna og dro innover mot det området hvor silda var. Dette var som regel koksild, noe som var en viktig attåttnæring for folket. Beboerne på øya hadde et forsprang fremfor andre fiskere og øyfolk i området ettersom lommen hadde denne funksjonen. De kunne se flokker med for eksempel måker og terner som fisket i stimer med yngel, men dette kunne være annen småfisk. Det var derfor ingen tvil når lommen kom med sild.»*

Figur 62. Antall smålom observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 63. Antall smålom observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

En tidligere kjent hekkelokalitet for smålom, med mink/otersti opp til tjernet.

Storlom *Gavia arctica*

Uregelmessig og fåtallig forekommende. Til sammen åtte observasjoner foreligger. En 2K ungfugl ble registrert utenfor Kuløya i Været 06.06.2004 og en 2K ungfugl ved Haufatet i Buholman 14.06.2023. Fra Måøyen foreligger seks registreringer: to 3K ungfugl i gruntvannsområdet ved Måøya 04.06.2001, en 2K ungfugl ved Vestmålsholmen 02.06.2002, en 2K ungfugl ved Skarvkleppen 12.06.2004, et individ i gruntvannsområdet sentralt i øygruppen 21.07.2004, et voksent individ i gruntvannsområdet 07.07.2007, og to voksne individer ved Sandholman 31.07.2018.

Islom *Gavia immer*

Uregelmessig og fåtallig forekommende. Fem observasjoner foreligger. En 2K ungfugl ble registrert i gruntvannsområdet i Måøyen 12.07.2008. Et voksent og en 2K ungfugl ble registrert sammen i gruntvannsområdet sentralt i Måøyen 18.06.2022. Et individ ble registrert i gruntvannsområdet rett nord for Barden i Buholman 13.06.2004. Den 21.06.2009 ble en 2K ungfugl registrert ved Vestre Sandholmen, og et voksent individ ble registrert ved Kårflesa i Buholman.

Gulnebbblom *Gavia adamsii*

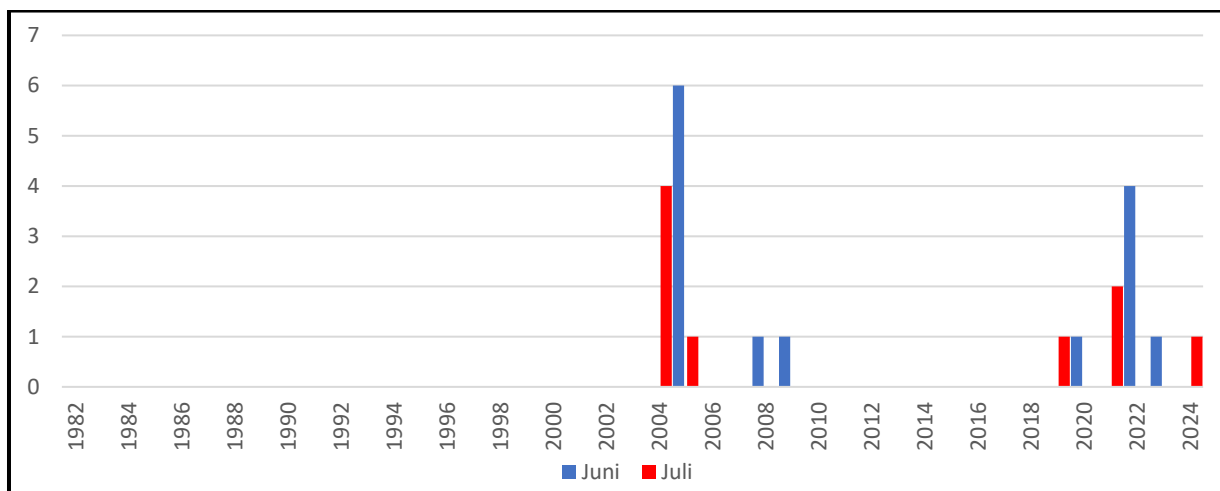
Sjelden i hekketiden. To observasjoner foreligger fra Buholman. En 2K ungfugl ble registrert i øygruppen 05.06.2013. En 2K ungfugl ble registrert ved Vestre Sandholmen 04.06.2014.

Havhest *Fulmarus glacialis*

Sjelden nær skjærgården i hekketiden. To observasjoner foreligger fra Buholman. Et individ ble registrert ved Kvitholmen 07.06.2005. Til sammen fem individer ble registrert i øygruppen 05.06.2006, derav et individ ved Barden og fire individer ved Flotra.

Havsule *Sula bassana*

Fåtallig forekommende nært skjærgården i hekketiden. Arten ble første gang registrert i øygruppene sommeren 2004. Et individ trakk nordover langs vestsiden av Kuløya i Været 06.06.2004. Det foreligger til sammen 11 registreringer av arten i juni og juli i Buholman (figur 64). På godværsdager kan man se havsule på trekk over havområdet mellom Buholman og Kya, utenfor verneområdet.

Figur 64. Antall havsule observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024.

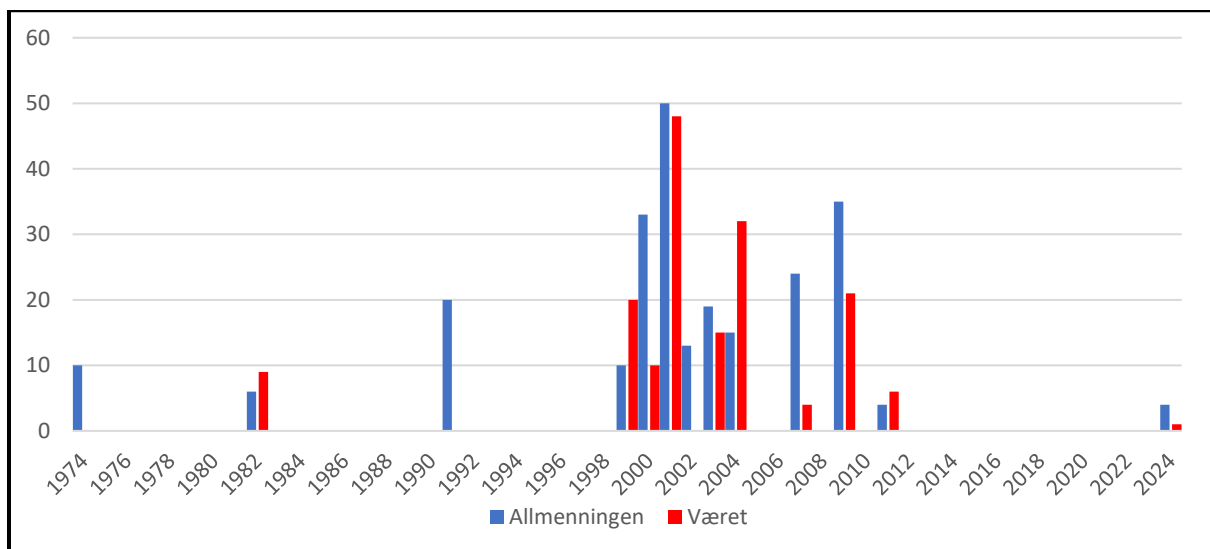
Storskarv *Phalacrocorax carbo*

Vanlig forekommende. Tidligere hekkefugl. Registreringene viser få observasjoner av storskarv i perioden 1974 til 2000, men deretter en betydelig økning av sommerobservasjoner i perioden 2000 til 2010. Etter 2010 har registreringene vist nedgang, med unntak av i Buholman (figur 65, 66 og 67). Arten beiter i gruntvannsområdene i og rundt øygruppene. Registreringene viser at antallet kan variere mye fra juni til juli, og fra år til år. Det er i hovedsak tilgangen på næring som har størst innvirkning på antallet storskarv som har tilhold i disse øygruppene til enhver tid.

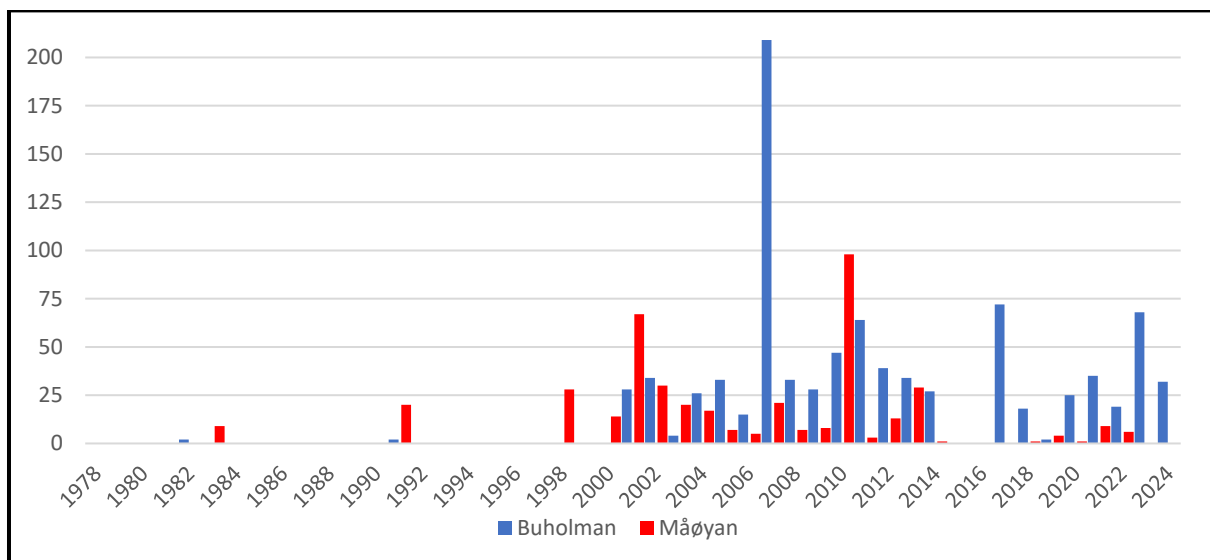
Ifølge Sletvold (1994) hekket storskarv på et skjær nær Vestmålsholman i Måøyen. Denne hekkelokaliteten var ikke nærmere beskrevet verken i viltrapporten eller i listen med konfidensielle opplysninger. Det ble registrert tre storskarv med tre store unger på Tennskjæret i Måøyen 20.06.1998. Det ble ikke verifisert hvor disse parene hadde hekket, men det ble antatt at det var på samme skjæret. Det ble observert tre reir som trolig var storskarvreir. I forbindelse med dette

prosjektet ble det også registrert en nyetablert koloni på Sumstadflesa ca. seks km nordvest for Været i 1999. Det ble registrert 28 reir i 1999, 15 reir i 2000, 34 reir i 2001 og fem reir i 2002. Kolonien ble regelmessig forstyrret av fiskere. I 2002 ble kolonien oppløst. Det ble ikke registrert hekkende storskarv på Sumstadflesa i perioden 2003 til 2024.

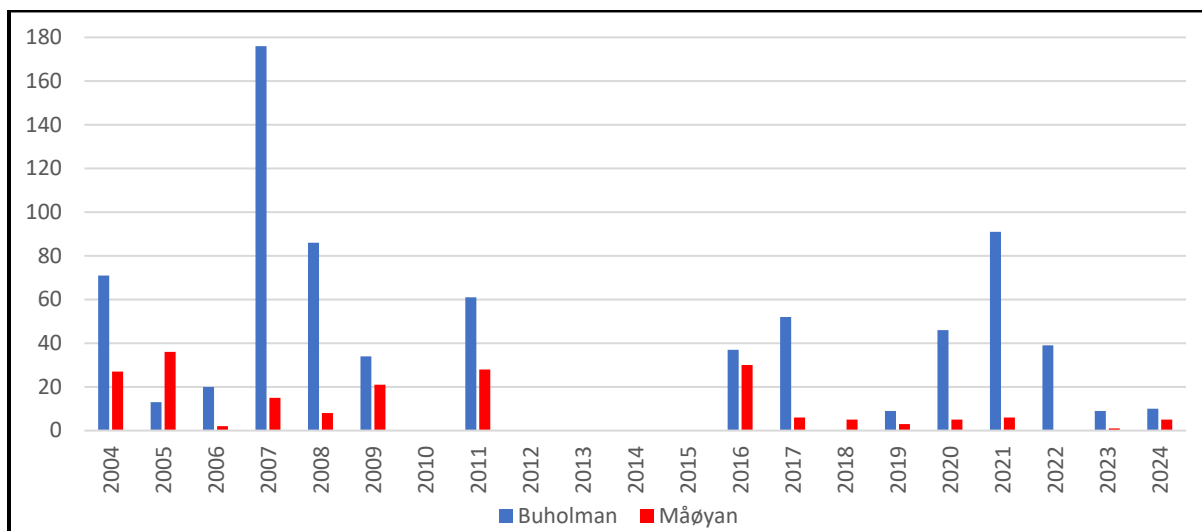
Samtlige øygrupper har viktige rasteplasser for arten. Lokalteter som har blitt registrert som spesielt viktige rasteplasser er Nordre Skjåholmen i Allmenningen, Farmannsøya i Været, Småflotra i Buholman og Skarvkleppen i Måøyen. Dette er lokaliteter hvor det kan raste til sammen flere hundre storskarv og toppskarv. Fra Buholman foreligger en maksimumsnotering på 209 storskarv den 05.06.2007.

Figur 65. Antall storskarv observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 66. Antall storskarv observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

Figur 67. Antall storskarv observert i Buholman i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024 og Måøyane i juli 2004 til 2009, 2011, og 2016 til 2024.

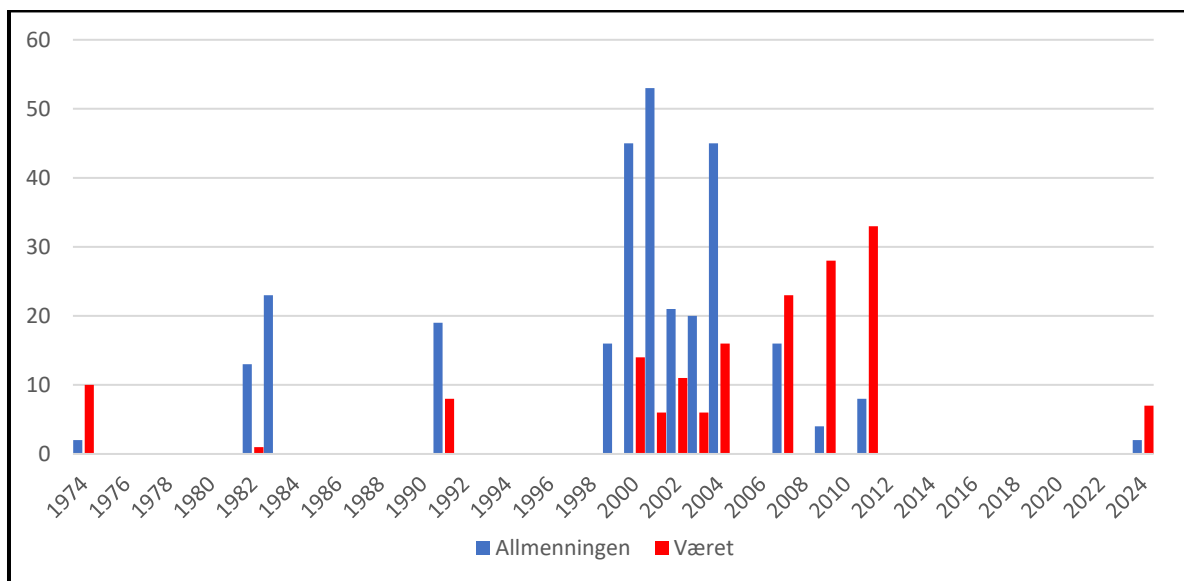
Toppskarv *Gulosus aristotelis*

Fåtallig hekkefugl. Vanlig forekommende i juni og juli. Registreringene viser nesten samme forløp som for storskarv med få observasjoner i perioden 1974 til 2000, men deretter en betydelig økning av sommerobservasjoner i perioden 2000 til 2010. Etter 2010 har registreringene vist nedgang, med unntak av i Buholman (figur 68, 69 og 70).

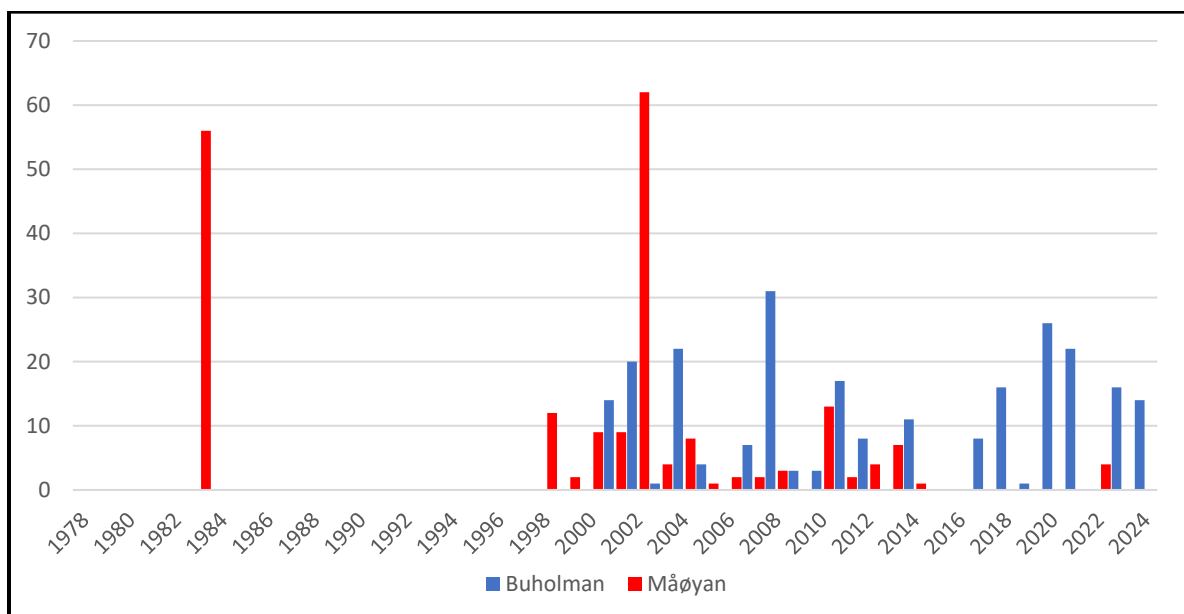
Antall hekkende par i øygruppene har hatt en tydelig nedgang. Det er påvist til sammen fem lokaliteter med hekkende toppskarv i øygruppene i løpet av registreringsperioden. Et par ble påvist hekkende på Drevflesa i Været sommeren 1974 (Sul & Frengen 1974). Det har ikke blitt påvist hekkende toppskarv på Drevflesa siden 1974. Arten ble påvist hekkende på Annsteinen i Været i juni 1991, og hver sommer i perioden 1999 til 2007, samt i 2009, 2011 og 2024. Det ble på det meste registrert åtte til ti hekkende par i juni 1991 (Bangjord 1991). Den 04.06.2024 ble det registrert to hekkende par på denne lokaliteten. På Valhovden på Allmenningen hekket toppskarv i 1982, 1983 og 1991 med henholdsvis fem, 11 og åtte til ti par (Ekker 1982, Ekker 1983, Bangjord 1991). Det har ikke blitt påvist hekkende toppskarv på Valhovden siden 1991. Arten hekket på Nordre Skjåholmen i Allmenningen med et par i juni 1991 (Bangjord 1991), og med mellom et til fem par hver sommer i perioden 1999 til 2007, samt i 2009 og 2011. Den 06.06.2024 ble det registrert et hekkende par på Nordre Skjåholmen. Et par toppskarv hekket på Skarvkleppen i Måøyane i 1983 (Ekker 1983). Arten hekket med mellom et til tre par på samme lokalitet i perioden 1999 til 2010. Det er ikke påvist hekkende toppskarv på Skarvkleppen etter 2010.

Arten beiter i gruntvannsområdene i og rundt øygruppene. Registreringene viser at antallet kan variere mye fra juni til juli, og fra år til år. Det er i hovedsak tilgangen på næring som har størst innvirkning på antallet toppskarv som har tilhold i disse øygruppene til enhver tid.

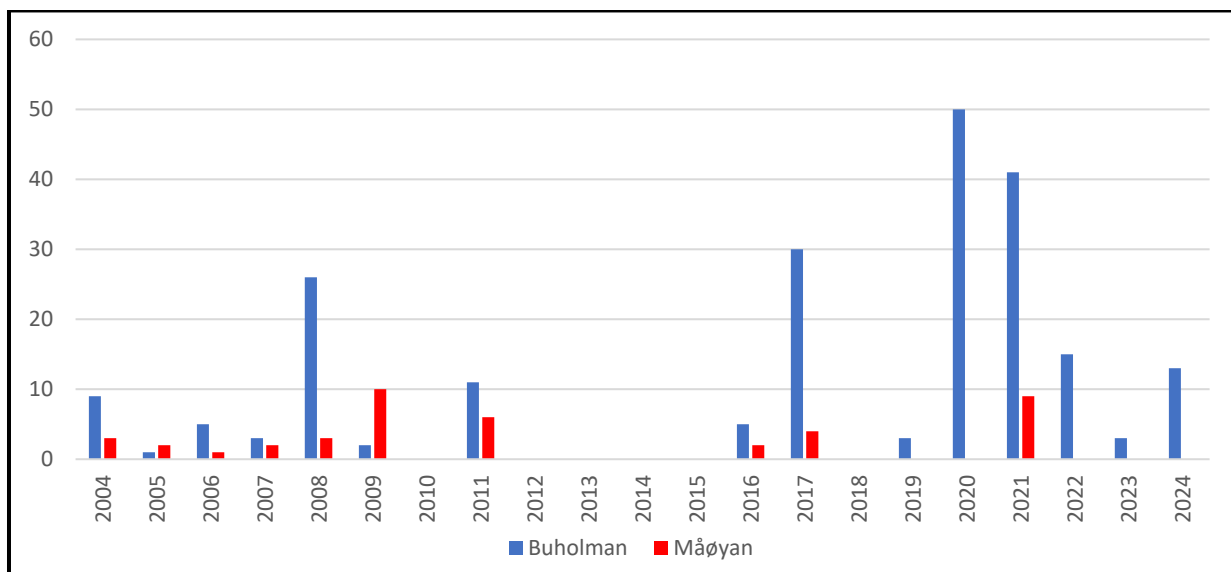
Samtlige øygrupper har viktige rasteplasser for arten. Lokaliteter som har blitt registrert som spesielt viktige rasteplasser er Nordre Skjåholmen i Allmenningen, Farmannsøya i Været, Småflotra i Buholman og Skarvkleppen i Måøyane. Dette er lokaliteter hvor det kan raste til sammen flere hundre storskarv og toppskarv.

Figur 68. Antall toppskarv observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 69. Antall toppskarv observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024.

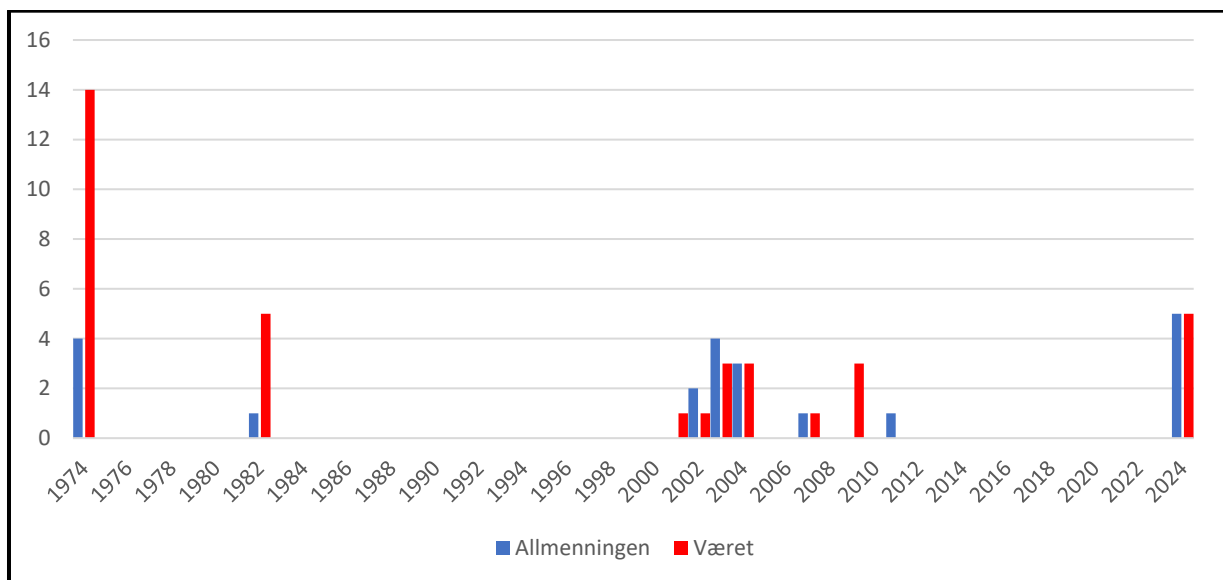

Figur 70. Antall toppskarv observert i Buholman i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024 og Måøyen i juli 2004 til 2009, 2011, og 2016 til 2024.

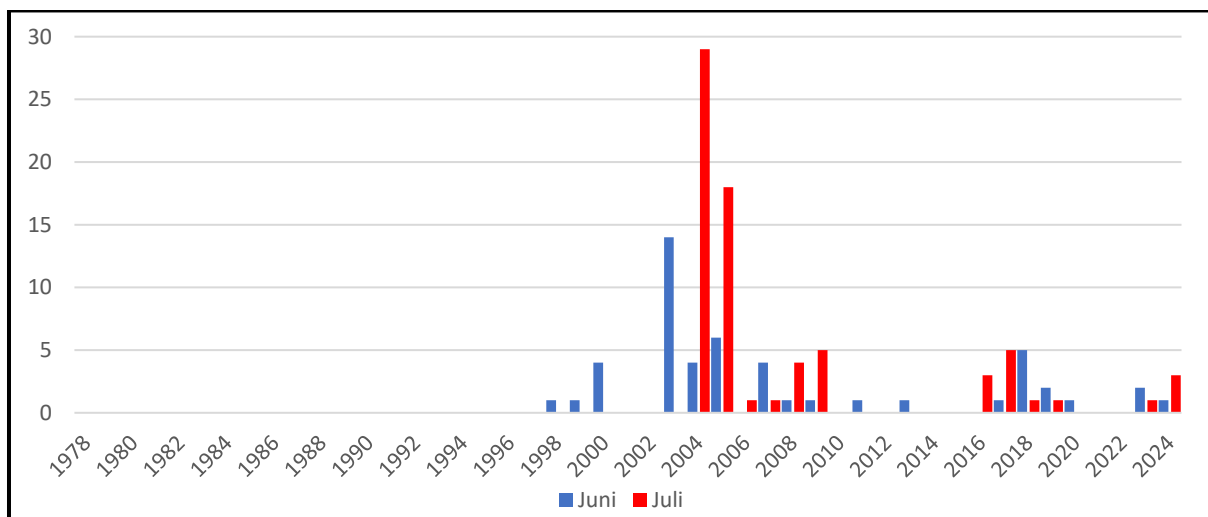
Gråhegre *Ardea cinerea*

Fåtallig forekommende. Tidligere fåtallig hekkefugl. Registreringene viser en stabil forekomst av arten i øygruppene (figur 71 og 72). Et par ble registrert hekkende i 1974 (Suul & Frengen 1974) og to reir ble registrert på østsiden av Værøya i 1982 (Ekker 1982). I perioden 1999 til 2024 ble ikke arten registrert hekkende på disse øygruppene. Kun næringsøkende individ ble registrert.

Arten ble ikke registrert i Måøyen før 1998. Registreringene viser at arten opptrer fåtallig, men regelmessig i øygruppen. En maksimumsnotering på 29 individer foreligger fra Måøyen 21.07.2004. Kun en observasjon på til sammen seks individer foreligger fra Buholman 30.07.2005. Arten er ikke registrert på Svesøya.

Figur 71. Antall gråhegre observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

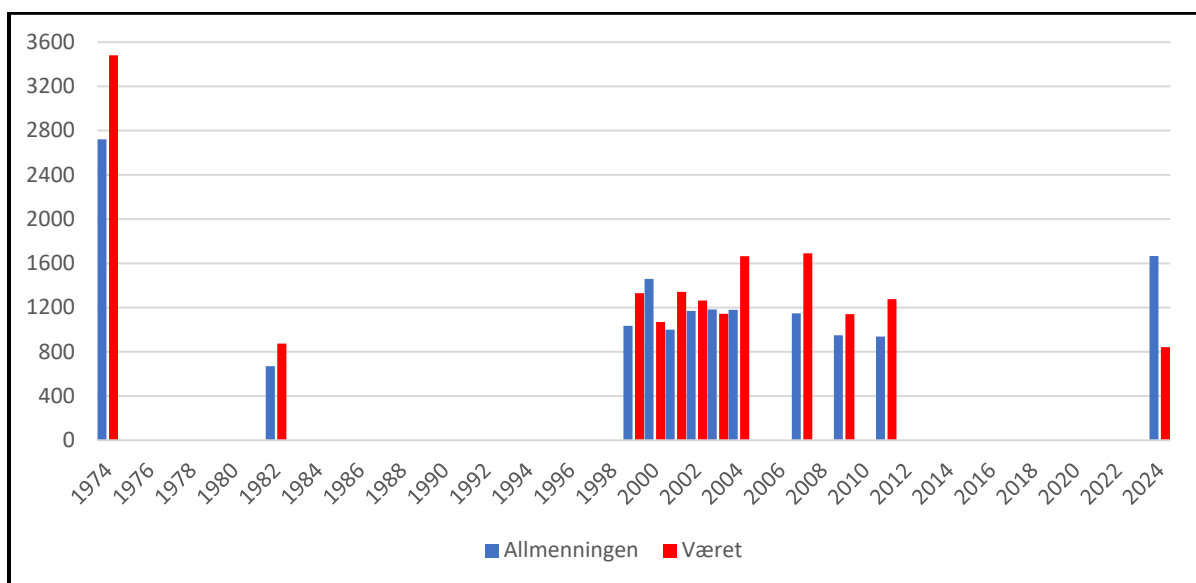

Figur 72. Antall gråhegre observert i Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024 og juli 1995, 2004 til 2009, 2011, og 2016 til 2024.

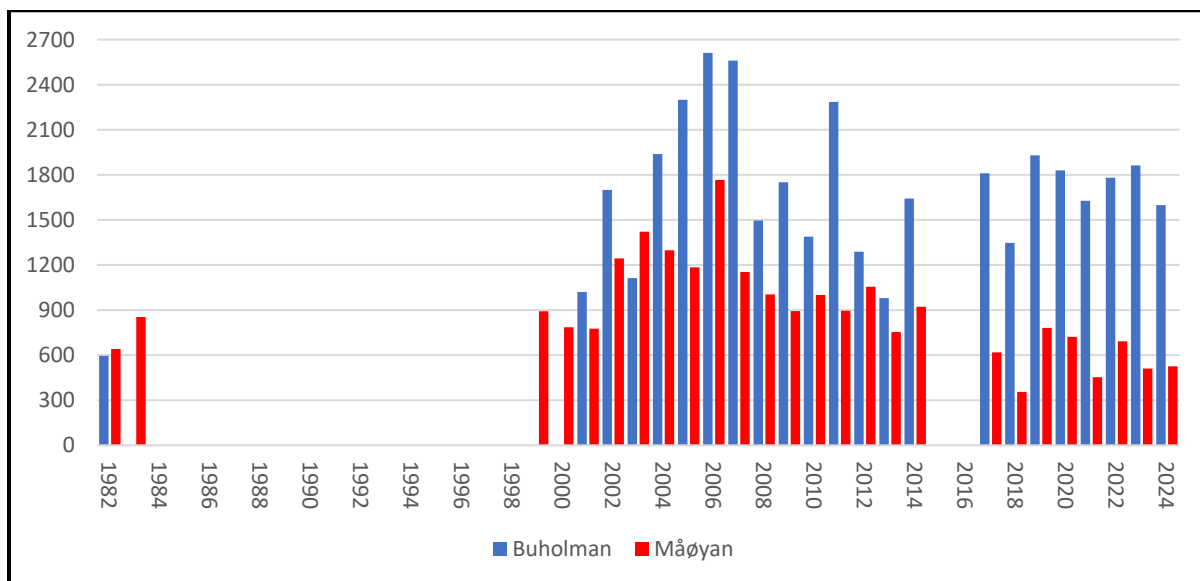
4.2 Trender for vannfugl

Registreringene viser nedgang i totalt antall vannfugl i Allmenningen og Været for perioden juni 1974 til juni 2024 (figur 73). For Allmenningen tilsvarer dette en nedgang på ca. 39 prosent i det totale antallet vannfugl i forhold til i 1974. For Været tilsvarer dette en nedgang på ca. 76 prosent i det totale antallet vannfugl i forhold til i 1974. Til sammen er antallet vannfugl i Allmenningen og Været redusert med 60 prosent i forhold til forekomsten i juni 1974. Dersom man tar utgangspunkt i registreringene i juni 1982, har det derimot vært økning i forekomstene av vannfugl frem til 2024.

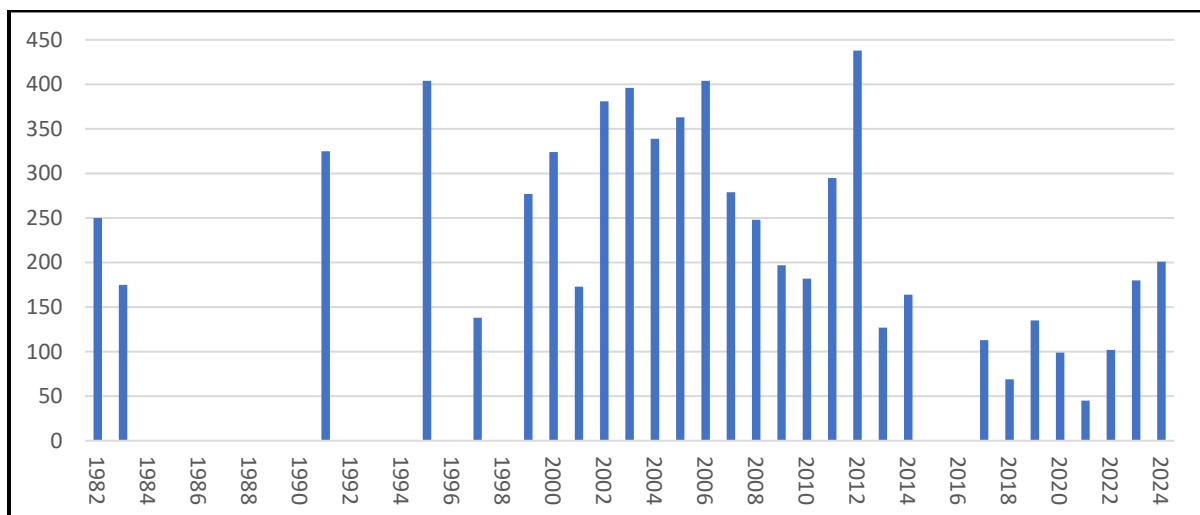
Registreringene viser økning i det totale antallet vannfugl i Buholman og svak nedgang i Måøyen for perioden juni 1982 til juni 2024 (figur 74). For Buholman tilsvarer økningen 168 prosent. Nedgangen i Måøyen tilsvarer en nedgang på ca. 18 prosent i det totale antallet vannfugl i forhold til i 1982. Begge øygruppene hadde en betydelig økning i vannfuglbestandene i perioden 2000 til 2014. Etter 2014 har det vært en jevn nedgang i vannfuglbestandene, spesielt i Måøyen. Registreringene på Svesøya viser en nedgang på ca. 20 prosent i det totale antallet vannfugl i forhold til i 1982 (figur 75).

Figur 73. Totalt antall vannfugl observert under totaltelling av vannfugl i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 74. Totalt antall vannfugl observert under totaltelling av vannfugl i Buholman i juni 1982, 2001 til 2014, 2017 til 2024, og Måøyen i juni 1982, 1983, 199 til 2014 og 2017 til 2024.

Figur 75. Totalt antall vannfugl observert under totaltelling av vannfugl på Svesøya i juni 1982, 1983, 1991, 1995, 1997, 1999 til 2014, og 2017 til 2024.

4.3 Øvrige fuglearter

Orrfugl *Lyrurus tetrix*

Fåtallig forekommende på Svesøya.

Gjøk *Cuculus canorus*

Fåtallig forekommende i Måøyen og Buholman.

Ringdue *Columba palumbus*

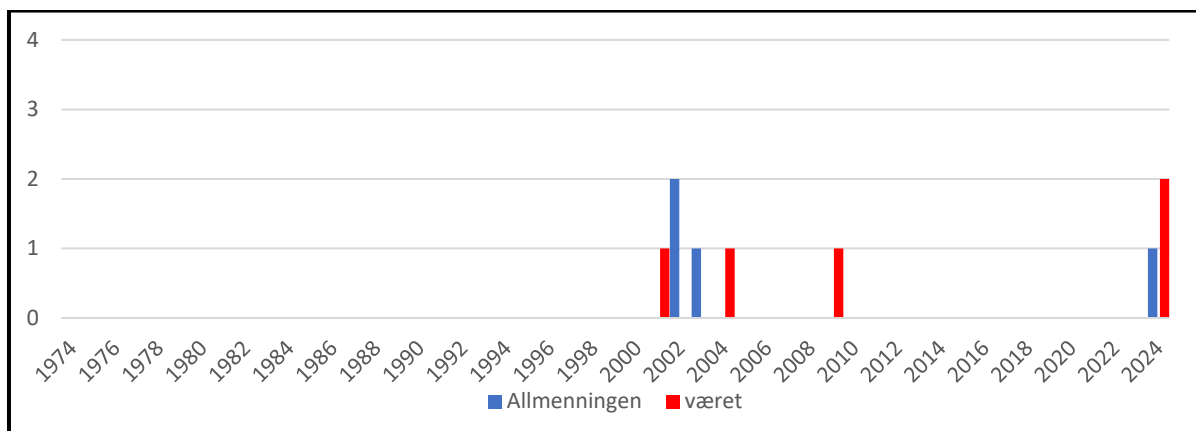
Et individ ble registrert på Søndre Skjåholmen i Allmenningen 14.06.2003.

Kongeørn *Aquila chrysaetos*

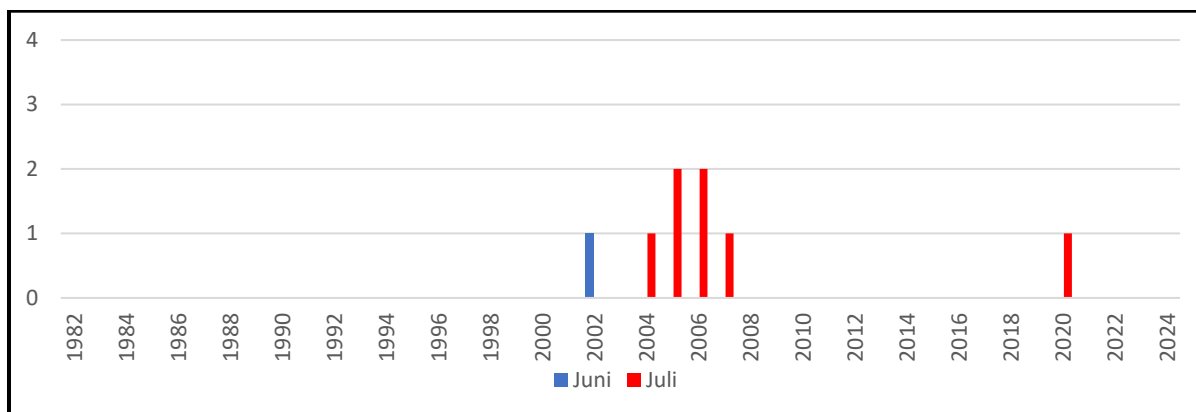
En 2K/3K ungfugl ble registrert i flukt over Buholman 22.06.2022.

Havørn *Haliaeetus albicilla*

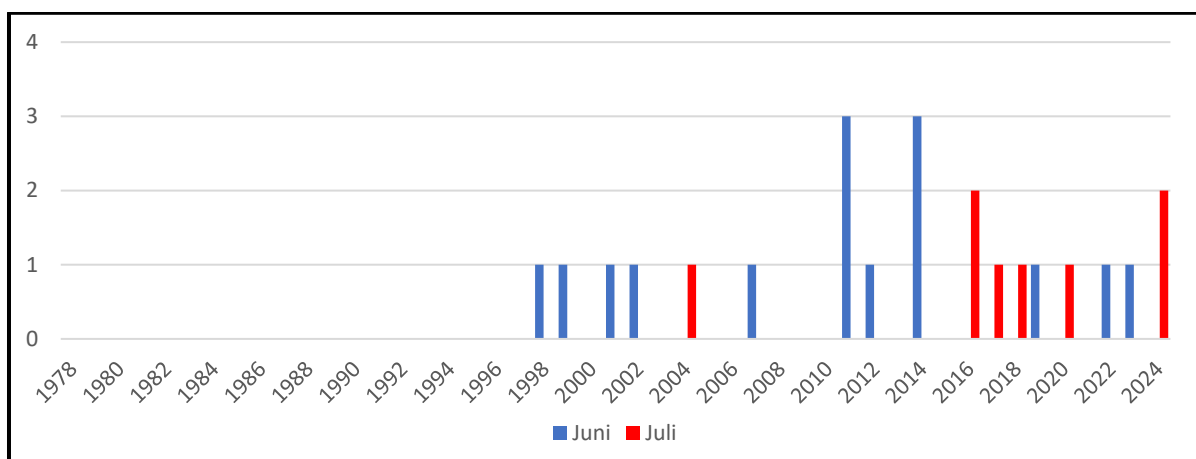
Fåtallig forekommende på Allmenningen, Været og Buholman. Vanlig forekommende på Måøyen. Observasjonene av arten har økt i løpet av registreringsperioden (figur 76, 77 og 78). Arten ble ikke registrert i noen av øygruppene før 1998.

Figur 76. Antall havørn observert i Allmenningen og Været i juni i 1974, 1982, 1983, 1991, 1999 til 2004, 2007, 2009, 2011 og 2024.

Figur 77. Antall havørn observert i Buholman i juni 1982, 1991, 1995, 1999 til 2014, 2017 til 2024 og i juli 2004 til 2009, 2011, 2012, 2016, 2017 og 2019 til 2024.

Figur 78. Antall havørn observert i Måøyen i juni 1978, 1982, 1983, 1991, 1997 til 2014 og 2017 til 2024 og juli 1995, 2004 til 2009, 2011, og 2016 til 2024.

Vandrefalk *Falco peregrinus*

Uregelmessig og fåtallig forekommende.

Skjære *Pica pica*

To individer ble registrert i Været 26.-27.06.1974 (Suul & Frengen 1974).

Kråke *Corvus cornix*

Vanlig forekommende. Observasjonene av arten har økt i løpet av registreringsperioden. I Allmenningen har arten hekket regelmessig på Søndre Skjåholmen, Ytterøya og med flere par på Allmenningen. I Været har kråke hekket på Drevflesa, Kuløya, Torkelholmen, Annsteinen, Kynnøya og Værøya. Faste hekkeplasser på Buholman har tidligere vært på Kvitholmen, Buholmen, Oksholmen, Vestre Sandholmen og Persholmen. Etter at bergfuruene ble fjernet i øygruppen har det ikke hekket kråke på Kvitholmen og Oksholmen. I Måøyan hekket arten tidligere tallrikt, spesielt i perioden 2001 til 2014. Faste hekkelokaliteter var Synstholmen, Skarvkleppen, Masterholmene, Helsøya, Kvernøya og Måøya. Da arten var mest tallrik i øygruppen hekket det om lag fem par i plantefeltene av sitkagran og bergfuru på Måøya. Etter at sitkagran og bergfuru ble fjernet på øya har det hekket to par årlig på øya. Et par har hekket fast på Svesøya i hele registreringsperioden.

Ravn *Corvus corax*

Fåtallig forekommende i alle områdene. Arten har hekket på Ytterøya i Allmenningen og på Annsteinen i Været i registreringsperioden.

Sanglerke *Alauda arvensis*

Tre observasjoner foreligger fra juni 1974 og juni 1978, og en observasjon fra juni 1991. Til sammen seks individer ble registrert i Været 26.-27.06.1974, to individer ble registrert i Allmenningen 27.06.1974 (Suul & Frengen 1974), og et individ ble registrert på Måøya i Måøyan 20.06.1978 (Rygh 1978). Et syngende individ ble registrert på Værøya 12.06.1991 (Bangjord 1991).

Låvesvale *Hirundo rustica*

Fåtallig forekommende. Til sammen fem observasjoner foreligger. Et individ ble registrert på Værøya i Været 20.06.2009, og to individer ble registrert på Værøya i Været 11.06.2011. Enkeltindivid ble registrert på Måøya i Måøyan 11.06.2009 og over gruntvannsområdet i Måøyan 06.06.2010. Et individ ble registrert på Svesøya 01.06.2003.

Løvsanger *Phylloscopus trochilus*

Vanlig forekommende i Allmenningen, Været, Måøyan og på Svesøya.

Hagesanger *Sylvia borin*

Et syngende individ ble registrert på Værøya 12.06.1991 (Bangjord 1991).

Gjerdesmett *Troglodytes troglodytes*

To observasjoner foreligger fra Allmenningen. To individer ble registrert 14.06.2003 og et enkeltindivid ble registrert 04.06.2004.

Stær *Sturnus vulgaris*

Vanlig forekommende i Allmenningen og Været. Arten forekommer i store antall enkelte år. Som eksempel kan nevnes til sammen 135 individer i Været 26.-27.06.1974 (Suul & Frengen 1974), til sammen 110 individer på Allmenningen 13.06.1999 og til sammen 126 individer på Allmenningen 14.06.2003.

Svarttrost *Turdus merula*

Et individ ble registrert på Allmenningen 27.06.1974 (Suul & Frengen 1974).

Gråtrost *Turdus pilaris*

Fåtallig forekommende i alle øygruppene.

Ringtrost *Turdus torquatus*

Et individ ble registrert på Værøya i Været 12.06.1991 (Bangjord 1991), og et individ ble registrert på Allmenningen 09.06.2000.

Steinskvett *Oenanthe oenanthe*

Vanlig forekommende i alle områdene.

Gråspurv *Passer domesticus*

To individer ble registrert i Været 26.-27.06.1974 (Sul & Frengen 1974).

Gulerle *Motacilla flava*

Et individ ble registrert på Værøya i Været 12.06.1991 (Bangjord 1991).

Linerle *Motacilla alba*

Fåtallig forekommende i alle øygruppene.

Heipiplerke *Anthus pratensis*

Vanlig forekommende i alle områdene.

Skjærpiplerke *Anthus petrosus*

Vanlig forekommende i alle områdene.

Bjørkefink *Fringilla montifringilla*

Et individ ble registrert på Måøya i Måøyen 03.06.2014.

Grønnfink *Chloris chloris*

Tidligere fåtallig forekommende på Måøyen i perioden 2003 til 2013. Arten forsvant etter at Sitkagran og bergfuru ble fjernet på Måøya. Et individ ble registrert på Allmenningen 19.06.2001.

Lappspurv *Calcarius lapponicus*

Et individ ble registrert på Drevflesa i Været 15.06.2003.

Snøspurv *Plectrophenax nivalis*

Et individ ble registrert på Kvitholmen i Buholman 07.06.2005.

Bergirisk *Linaria flavirostris*

Fåtallig forekommende i alle områdene.

Gråsisik *Acanthis flammea*

Fåtallig forekommende i alle områdene.

Brunsisik *Acanthis cabaret*

Et individ ble registrert på Måøya i Måøyen 18.06.2013 og et individ ble registrert på Oksholmen i Buholman 14.07.2016.

Gulspurv *Emberiza citrinella*

Et individ ble registrert på Måøya i Måøyen 05.06.2011.

4.4 Pattedyr og amfibier

Mink *Mustela vison*

Fåtallig forekommende. Arten var tidligere tallrik i alle områdene. Ifølge grunneierne gjorde minken svært stor skade på vannfuglbestandene i undersøkelsesområdet i perioden 1950 til 1980. Den negative innvirkningen minken har hatt på fugl i disse øygruppene ble også fremhevet av både Suul og Frengen (1974) og Ekker (1982). Gjennom hele åttitallet var minken tallrik både i øygruppene og langs fastlandet i disse kommunene. I løpet av nittitallet ble bestanden redusert (pers. obs.). Mink har ifølge grunneierne fremdeles tilhold i Allmenningen og Været. I Buholman ble det registrert mink i perioden 1999 til 2002. To individer ble felt under jakt somrene 1999 og 2002. Arten er ikke registrert i øygruppen etter 2002. Mink har ikke blitt påvist i Måøyen etter 1998. I 2010 ble det gjennomført en grundig kartlegging av arten i Buholman, Måøyen og Svesøya. Feltarbeidet ble gjennomført med tre jegere, to hunder og med gode sporsnøforhold. Ingen individer eller sportegn ble funnet i de tre områdene.

Oter *Lutra lutra*

Vanlig forekommende i alle områdene. Registreringene viser flest observasjoner i starten av 2000. I forbindelse med en kartlegging av mink i Buholman, Måøyen og Svesøya i 2010, ble det registrert både individer og sportegn av oter flere steder i alle tre lokaliteter. Registreringene viser en økning i forekomsten av oter i registreringsperioden.

Steinkobbe *Phoca vitulina*

Vanlig forekommende. Forekommer i størst antall i Måøyen.

Havert *Halichoerus grypus*

Fåtallig forekommende. Forekommer i størst antall i Buholman.

Sau *Ovis aries*

Sau har beitet periodevis på de fleste større holmene i Allmenningen og Været. På Buholman har det beitet sau på Sandholman, Persholmen og Buholmen. I Måøyen har det periodevis beitet sau på Kvernøya og Måøya. Det har beitet sau på Svesøya tilnærmet årlig.

Nise *Phocoena phocoena*

Fåtallig forekommende.

Spekkhogger *Orcinus orca*

En flokk på syv individer ble registrert i Måøyen 02.06.2002.

Buttsnutefrosk *Rana Temporaria*

Et individ ble registrert på Vedøya i Allmenningen 19.06.2001.

4.5 Rødlitestatus

Det er registrert til sammen 26 rødlisterarter i undersøkelsesområdet i løpet av registreringsperioden. Av disse er det ni arter som hekker. Storspove, fiskemåke, gråmåke, ærfugl, tyvjo, teist og tjeld er vanlige hekkefugler. Heilo og rødstilk er fåtallige hekkefugler. Noen rødlisterarter har forsvunnet som hekkefugler i løpet av registreringsperioden. Dette er vipe, krykkje, brushane, steinvender, makrellterne og storskarv.

Her gis en oversikt over vannfuglarter med rødlitestatus pr 2021, som har blitt registrert i undersøkelsesområdet i perioden 1974 til 2024. Opplistingen følger rødlisten fra 2021 (Artsdatabanken 2021). Følgende vannfuglarter tilhører kategorien:

- «kritisk truet»: vipe, hettemåke og lomvi.
- «sterkt truet»: krykkje, storspove, makrellterne, havhest og lunde.
- «sårbar»: gulnebbblom, sjøorre, fiskemåke, gråmåke, ærfugl, tyvjo, brushane, alke og svartand.
- «nær truet»: svømmesnipe, småspove, teist, havelle, heilo, rødstilk, steinvender, tjeld og storskarv.

Brakkvannsdammen på Måøya sett mot vest. En «hotspot» for rødlisterarter. Allmenningen til venstre og Været til høyre i horisonten.

5. DISKUSJON

5.1 Bestandsutvikling

Dette prosjektet har gitt en oversikt over utviklingen i bestandene til vannfugl i de mest fuglerike øygruppene på Nord-Fosen. Betydningen av lange tidsserier med registreringer dokumenteres godt gjennom dette datasettet. Gjennom femtiårsperioden som denne rapporten representerer har noen få arter økt i antall, mens de fleste har minket i antall. Registreringene viser også flere tydelige korttidstrender. Vannfuglbestandene var store i 1974, og lave gjennom hele 1980- og 1990-tallet, sannsynligvis som en følge av høyt predasjonspress fra mink i denne perioden. På slutten av 1990-tallet og utover 2000 ble det registrert en nedgang i minkbestanden i disse områdene. Registreringene viser videre at vannfuglbestandene i områdene økte i perioden 2000 til 2014. Ungeproduksjonen hos både ærfugl og måkefugl var god i denne oppgangsperioden, noe som kan tyde på bedre næringstilgang og et lavere predasjonstrykk. Etter 2014 har bestandene minket frem til 2024.

Resultatene viser at områdene som omtales i denne rapporten har vært, og er viktige for hekkende og mytende vannfugl, samt næringssøkende ikke-hekkende vannfugl i sommermånedene. Områdene har en viktig funksjon som hekkeområde for arter som grågåås, stokkand, ærfugl, siland, tjeld, rødnebbterne, fiskemåke, gråmåke, svartbak, sildemåke og teist. I områdene forekommer også et betydelig antall ikke-hekkende vannfugl som svartand, smålom, storskarv, toppskarv og unge måker. Dette er arter som raster og driver næringssøk i gruntvannsområdene. I tillegg kommer et antall sjeldne og fåtallige vannfuglarter. Som myteområde er øygruppene viktige for grågåås, ærfugl og siland. Størrelsene på flokkene med mytende fugl er store sammenlignet med andre steder på Nord-Fosen.

Hekkende vannfuglarter som grågåås, gravand, stokkand og svartbak har økt i antall. Grågåås og stokkand er arter som har økt i antall blant annet i Trondheimsfjorden (Thingstad mfl. 2015, Follestad mfl. 2023). Vanlige arter med stabil hekkebestand i registreringsperioden er siland, storspove og gråmåke. Det er derimot flere av de vanlige artene som er redusert i antall. Dette gjelder artene ærfugl, tjeld, rødnebbterne, fiskemåke, sildemåke, tyvjo og teist.

Nedgangen i forekomsten av store kolonier med for eksempel rødnebbterne, fiskemåke og sildemåke kan påvirke forekomsten av andre arter som for eksempel steinvender og tyvjo negativt. Det er kjent at en art som steinvender gjerne hekker i nærheten av ternekolonier for økt beskyttelse (Stokke mfl. 2021). Tyvjo fungerer som kleptoparasitt, og vil i høy grad stjele mat fra kolonihekkende rødnebbterner. Registreringene viser at steinvender, rødnebbterne og tyvjo har gått kraftig tilbake på Nord-Fosen. Endringer i faktorer som påvirker en art som rødnebbterne vil derfor også påvirke andre arter. Tilsvarende er det trolig sammenheng mellom en registrert økning i bestandene av svartbak, havørn, kråke og oter, og nedgangen i vannfugl som disse artene påvirker.

Vannfuglarter som har hekket regelmessig i løpet av registreringsperioden, men som har forsvunnet som hekkefugler i nyere tid er vipe, steinvender, myrsnipe, makrellterne og smålom. Tre av disse er rødlistearter. Hekkende rødlistearter som har hatt nedgang i hekkebestanden er ærfugl, tjeld, storspove, rødstilk, fiskemåke, tyvjo og teist.

Det foreligger få studier av bestandsutviklingen til vannfugl i Trøndelag. Registreringer av vannfugl i Trondheimsfjorden viser en del av de samme bestandssvingningene som i dette studiet. Hekkebestanden av vadefugl er betydelig redusert. Bestandene på Rinnleiret var i 2021 i underkant av 20 prosent av hva de var i 1975 (Husby 2010). Arter som ærfugl, fiskemåke og gråmåke har minket kraftig i antall. Arter som grågåås, stokkand, smålom og svartbak har stabile eller økende bestander

(Follestad mfl. 2023). Status for vannfugl i verneområdet Froan i Trøndelag ble publisert i 2006 (Røv 2006). Registreringene viste at hekkebestandene av storskarv, gråhegre, svartbak, rødnebbterne og makrellterne var på omtrent samme nivå som i 1975. Hekkebestandene av grågås og havørn hadde økt. Arter som toppskarv, gråmåke, sildemåke, fiskemåke, krykkje, teist, ærfugl, smålom og tyvjo hadde tilbakegang siden 1974-75. Det ble gjennomført registreringer av vannfugl i Ytre Vikna i mai 2022. Disse resultatene ble sammenlignet med en registrering som ble gjennomført i mai 1979. Registreringene viste at det var omkring 10-12 prosent igjen av hekkende vannfugl som var i samme område for 40 år siden. Det var kun forekomsten av toppskarv som hadde økt i dette området (Bangjord 2023).

Langtidstrendene til vannfuglbestandene i Allmenningen og Været viser at forekomsten i juni 2024, tilsvarer en nedgang på ca. 60 prosent i forekomstene i forhold til i 1974. I Måøyen og på Svesøya tilsvarer mengdene vannfugl i juni 2024 en nedgang på ca. 20 prosent i forhold til i 1982. Registreringene viser derimot økning i det totale antallet vannfugl i Buholman for perioden juni 1982 til juni 2024. For Buholman tilsvarer økningen 168 prosent. Utviklingen i vannfuglbestandene i Norge de siste femti årene har vært preget av en generell nedgang for mange arter. Flere faktorer har bidratt til denne negative trenden, inkludert klimaendringer, endringer i mattilgang, og økt predasjon fra andre arter som havørn. Norske vannfuglbestander samlet blitt redusert med 30–40 prosent på få tiår. SEAPOP-programmet, som overvåker sjøfugl i Norge, har dokumentert disse trendene og gir en årlig oppsummering av hekkesuksess og bestandsutvikling (Descamps mfl. 2024).

5.2 Trusselfaktorer

Registreringene viser at bestandene av både svartbak, havørn og kråke har økt i registreringsperioden. Næringstilgangen i sjøen er en svært viktig faktor for vannfuglens hekkesuksess. Næringsmangel fører til at store måker i større grad livnærer seg av egg og unger fra andre sjøfugl, og dermed øker predasjonstrykket (Fauchald mfl. 2015). Svartbak er en betydelig predator på egg og unger fra andre mindre vannfuglarter i øygruppene. Det foreligger mange observasjoner av svartbak som tar egg og unger i disse øygruppene, spesielt fra arter som ærfugl, fiskemåke, gråmåke og sildemåke. Svartbakbestanden har økt med 32 prosent i Allmenningen og Været i perioden 1974 til 2024, og med 242 prosent i Buholman i perioden 1982 til 2024. Dette har høyst sannsynlig ført til økt predasjonstrykk på egg og unger til andre arter i øygruppene, spesielt i år med dårligere næringstilgang i sjøen.

Det foreligger også observasjoner av havørn som jakter grågås, ærfugl og måker. Predasjonstrykket fra havørn ser ut til å være spesielt høyt i Måøyen. Registreringene viser at det ble observert havørn ved 40 prosent av tellingene i øygruppen i perioden 1998 til 2024. Dette var i hovedsak individer som jaktet. Den hyppige forekomsten av havørn i Måøyen er trolig en betydelig stressfaktor for vannfuglene som har tilhold der. Det bør også nevnes at det ikke ble registrert havørn i noen av øygruppene før 1998. Resultatene fra SEAPOP-prosjektet dokumenterer at havørn kan være en betydelig faktor for sjøfuglens bestandsutvikling. Denne problematikken er ekstra relevant for Norge, som er et kjerneområde for både havørn og sjøfugl (Anker-Nilssen mfl. 2023).

Kråkebestanden er mer enn doblet i løpet av registreringsperioden. Registreringer rundt reirplassene til kråkene viser at de får tilgang til egg fra ærfugl og måkefugl.

Det er kun i Buholman det er registrert økning i det totale antallet vannfugl i registreringsperioden. Buholman står også i en særstilling ettersom flere av artene som har hatt betydelig nedgang i hekkebestanden i de andre lokalitetene likevel har økt i antall i denne øygruppen. Dette gjelder ærfugl, sildemåke og teist. Det er også betydelig færre observasjoner av havørn i Buholman

sammenlignet med de andre øygruppene. Det er heller ikke mink i Buholman. Predasjon har likevel stor innvirkning på ungeproduksjonen til vannfuglene også i denne øygruppen. Betydningen av predasjon ble dokumentert sommeren 2007. Den 05.06.2007 ble det registrert en død voksen nebbhval som hadde drevet i land på Persholmen. På og rundt hvalen ble det registrert store mengder svartbak og kråker. Det ble også registrert ekskrementer fra havørn. En måned senere, den 08.07.2007, ble det registrert en havørn, 33 svartbak og fire kråker på hvalen. Det var nesten bare bein igjen på kadaveret på dette tidspunktet. Hvalen ga en tilnærmet ubegrenset tilgang på næring i hekkeperioden. Det høyeste antallet ærfuglunger i øygruppen i hele registreringsperioden ble registrert denne sommeren. Det ble også registrert god produksjon av måkeunger i hele øygruppen.

Fraværet av mink er en positiv faktor. Det foreligger registreringer av vannfuglbestandene på et tidspunkt der mink hadde tilhold i Buholman, og i tiden etter at minkene ble fjernet. Minken er kjent som en effektiv predator på reir og rugende fugl til bakkehekkende arter. Det er spesielt i sjøfuglkolonier, hvor reirene ligger tett og lett tilgjengelig, at den kan gjøre stor skade (Stien mfl. 2023). Den negative innvirkningen minken har hatt på fugl i disse øygruppene ble fremhevet av både Suul og Frengen (1974) og Ekker (1982). Det ble registrert mink på Buholman i perioden 1999 til 2002. Den 17.06.1999 ble det funnet egg og flere døde sildemåker under rekved i sildemåkekolonien på Persholmen. En voksen mink ble observert under rekveden. Det ble umiddelbart tatt en samtale med grunneierne og forespurt om muligheten for å jakte mink på holmene. Det ble gitt klarsignal til dette. Den 15.07.1999 ble det felt en mink i teistkolonien på Persholmen. Det ble ikke observert mink i øygruppa sommeren 2000 og 2001, men det ble funnet døde sildemåker og teist på flere av holmene. Flere av individene så ut til å være drept av mink. Den 01.06.2002 ble det registrert ferske sportegn som tydet på at mink fremdeles hadde tilhold i øygruppen. Den 25.07.2002 ble det på nytt gjennomført minkjakt i øygruppa. En voksen mink ble felt i sildemåkekolonien på Vestre Sandholmen. Det ble ikke registrert mink i øygruppen etter denne fellingen. Det var spesielt sildemåke og teist som var utsatt for hard predasjon disse årene. Registreringene viste at disse to artene økte i antall etter at den siste minken ble fjernet fra øygruppa. Det totale antallet vannfugl tilstede i øygruppen i hekketiden økte også betydelig i årene etter.

Akvakulturanlegg i sjø kan påvirke vannfugler negativt på forskjellige måter. Direkte negative effekter av akvakultur kan være bifangst i nett og at fugl skytes for å redusere predasjon på oppdrettsfisk. I hovedsak er det fiskespisende fugler som kommer i konflikt med oppdrettsanlegg for fisk i sjø. I første rekke gjelder dette måkefugl, storskarv, toppskarv og gråhegre. Det foreligger flere eksempler på denne type konflikter fra undersøkelsesområdet. I forbindelse med skjøtselsarbeid i Måøyen naturreservat høst, vinter og vår i perioden 2013 til 2018 ble det ved titalls tilfeller observert felling av storskarv og toppskarv i oppdrettsanlegget på vestsiden av Måøyen. Felling av lokal toppskarv vil ha direkte negativ effekt på antallet hekkende par i både Allmenningen, Været og Måøyen. Et annet eksempel på hvor stort omfang slik «skadefelling» i oppdrettsanlegg kan ha foreligger fra vinteren 1985/86. Denne vinteren var preget av svært lave temperaturer på Fosen. Både storskarv og toppskarv var nærgående ved oppdrettsanleggene i Roan. I tilknytning til ett oppdrettsanlegg (Bessaker Seafood) ved Bessaker, ble det felt over 500 storskarv og toppskarv denne vinteren (pers. obs.).

Arealbeslagene er også en alvorlig følge av etablering av akvakultur (Gasbjerg mfl. 2011). Vannfugl vil gjennom forstyrrelser ofte fortrenkes fra gunstige områder for næringssøk, myting og natteleie. Fuglene tvinges til å endre sitt arealbruk, og forstyrrelser fra båttrafikk til og fra oppdrettsanleggene er et reelt og alvorlig problem (Follestad 2015). I undersøkelsesområdet har det i lange perioder vært etablert fiskeoppdrett både i Allmenningen, Været, Måøyen og ved Svesøya. Buholman er den eneste øygruppen hvor det ikke har vært etablert oppdrettsanlegg i undersøkelsesperioden. Den sterke eksponeringen mot åpent hav er trolig en forklaring på fraværet av oppdrettsanlegg. Hele gruntvannsområdet i øygruppen er derfor tilgjengelig for vannfuglene som har tilhold der.

Det kan være flere forklaringer på at Buholman er det eneste området av de fem undersøkte områdene på Nord-Fosen som har hatt økning i antall vannfugl i registreringsperioden. Øygruppen har fravær av mink, har færre predatorer som havørn og kråke, og har fravær av oppdrettsanlegg. Det er dessuten et minimum av menneskelig aktivitet i øygruppen både på grunn av statusen som naturreservat og at området ligger utilgjengelig og sterkt eksponert mot åpent hav.

5.3 Tiltak i verneområdene

Det er gjennomført noen tiltak som har påvirket hekkefuglene i de undersøkte verneområdene som er inkludert i denne rapporten. Grunneierne på Måøya i Måøyen naturreservat plantet flere tusen sitkagran og bergfuru på øya i starten av 1980-tallet. Både sitkagran og bergfuru sto tidligere oppført, og står fremdeles oppført i den norske fremmedartlisten som «svært høy risiko» (Artsdatabanken 2023). I 2013 satte statens naturoppsyn og statsforvalteren i gang et prosjekt med uttak av disse artene. I perioden 2013 til 2016 ble om lag 300 sitkagran og 800 bergfuru fjernet på øya. I årene etter ble det luket nye skudd. I 2024 ble det konkludert med at øya var fri for sitkagran og bergfuru.

Det ble også plantet hundretalls bergfuru og sitkagran på Oksholmen og Kvitholmen i Buholman og Svesøya på 1980-tallet. Det samme tiltaket med uttak av disse artene ble gjennomført i samme tidsrom som i Måøyen. I Buholman ble det fjernet om lag 100 bergfuru og 20 sitkagran på Oksholmen, og 20 bergfuru på Kvitholmen. På Svesøya ble det fjernet om lag 40 bergfuru.

Arter som grågås og ærfugl fikk godt skjul for reirene under sitkagraner og bergfurer. Registreringene viste at dette var foretrukne steder å plassere reirene. På Måøya ble de siste trærne saget ned i 2016. Registreringene av ærfugl viste en tydelig nedgang i antall reir på Måøya i tiden etter. I 2024 hadde de gamle plantefeltene etter sitkagran og bergfuru blitt fullstendig gjengrodd med bjørk og rogn som gir godt skjul for reir. Det samme forholdet ble registrert på Oksholmen i Buholman. Deler av Oksholmen var tidligere dekket av sitkagran og bergfuru. Denne holmen var den lokaliteten som tidligere hadde flest hekkende ærfugl i øygruppen. Etter at skogen ble fjernet ble det registrert en nedgang i ærfuglreir også på denne holmen. På Kvitholmen og Svesøya var det så beskjedne mengder med bergfuru at det neppe hadde noen stor betydning som skjul for reirene til grågås og ærfugl. Tiltaket hadde i en begrenset periode trolig positiv effekt på arter som storspove og enkeltbekkasin ettersom tette plantefelt for en periode ble omdannet til åpne områder med lyngvegetasjon. Etter hvert vil tiltaket være positivt for fuglearter som favoriseres av løvskog.

I 2010 ble det gjennomført en grundig kartlegging av mink i Buholman, Måøyen og Svesøya. Feltarbeidet ble gjennomført med tre jegere, to hunder og under gode sporsnøforhold. Ingen individer eller sportegn ble funnet i de tre områdene. Ingen andre tiltak utover skjøtsel med uttak av sitkagran og bergfuru, kartlegging av mink og oppsyn har blitt gjennomført i verneområdene.

Nye tiltak for å ivareta bestandene av vannfugler i verneområdene kan være å gjennomføre en ny kartlegging av mink, med uttak dersom arten blir påvist. Bygging av hekkedasser for teist har vist seg å være et godt tiltak for arten på Telemarkskysten. Med et tilstrekkelig antall rugekasser vil det også være lettere å overvåke langsiktige trender i hekkebestanden (Bergstrøm mfl. 2024). I Buholman er det gamle steinbrudd på fem holmer etter tidligere tiders fiskebruk med laksenøter. Utplassering av hekkedasser på disse lokalitetene vil være et godt tiltak for arten. I Måøyen er det flere naturlige steinurer der det tidligere hekket mange par teist. Utplassering av hekkedasser på slike lokaliteter kan være et tiltak for å få tilbake arten i større antall også i denne øygruppen.

Sanking av ærfuglegg og ærfugldun var tidligere en viktig inntektskilde langs kysten av Trøndelag. Ærfuglhunner kunne bli tamme under hekkeperioden og søkte ofte le for predatorer og dårlig vær,

ved for eksempel å hekke i nærheten av bebyggelse, eller under bygninger slik som på Måøya. I noen kystsamfunn bygde folk spesielle hekkedasser/ærfuglhus. Denne tradisjonelle ærfugldriften drives i dag fortsatt blant annet på Vega, i Nordland fylke (Dehnhard og Follestad 2024). Bygging av ærfuglhus var også vanlig langs kysten av Trøndelag (Suul 1977), blant annet på øya Allmenningen og Værøya i Været. Ut plassering av hekkedasser for ærfugl kan være et godt tiltak for tilrettelegging for denne arten også i verneområdene. Dette kan med fordel skje på holmer med lite vegetasjon, der ærfuglhunnene har problemer med å hekke skjult for luftpredatorer.

Det har vært etablert et oppdrettsanlegg på vestsiden av Måøyan periodevis de siste femten årene. Oppdrettsanlegget er lokalisert like utenfor grensen for verneområdet. Dette viser at vernemyndighetene var for beskjedne da grensene for naturreservatet ble opprettet. Grensene burde ideelt sett vært trukket én km utenfor samtlige holmer og skjær i øygruppen. Å ivareta verneformålet gjennom å opprette nye og videre grenser for naturreservatet for å forhindre videreføring av oppdrettsanlegget vil bidra positivt til vannfuglene som har tilhold i øygruppen til forskjellige årstider. Dette vil bidra til å redusere forstyrrelser fra driften av anlegget, øke andelen areal tilgjengelig til næringsøk, overnatting og myting, samt redusere lovlig og ulovlig felling av arter som storskarv, toppskarv, gråhegre og måkefugl.

5.4 Tiltak utenfor verneområdene

Mink har fremdeles tilhold i Allmenningen og Været. Et godt tiltak for å redusere predasjonen på vannfugl i disse øygruppene vil være å gjennomføre minkjakt. Erfaringsmessig er minkjakt med hund en effektiv metode for uttak av mink. Begge øygruppene ligger langt vest ut mot åpent hav, og langt fra andre øygrupper med forekomst av arten. Dersom man hadde klart å fjerne minken på disse øygruppene så er det ingen selvfølge med innvandring av nye individer. Nærmeste område med tett forekomst av mink er Sandøya med omkringliggende holmer. Denne lokaliteten ligger syv kilometer nord for Været. Her må vandrende individer krysser flere kilometer lange strekninger med åpent hav.

I områder hvor det finnes mink, kan hekkedasser for teist oppføres på steder som er utilgjengelige for mink. Bygging av teistkasser kan derfor være et godt tiltak for arten også i Allmenningen og Været. Det er flere personer tilstede til alle årstider i Allmenningen og Annsteinsundet i Været. Å plassere ut hekkedasser for ærfugl i slike befolkete områder kan være et gunstig tiltak for arten. Det er i tilfelle en forutsetning at kassene får tilsyn ettersom det er mink i disse områdene.

I det siste utkastet av verneplan for sjøfugl i Sør-Trøndelag ble Skjåholman, Torkelholmen, Kuløya og Nørdstøya fremhevet som verneverdige (Torp 2002). Disse lokalitetene inneholder fremdeles de største koloniene med vannfugl, og fremstår som verneverdige. Å innføre en form for vern av disse viktige hekkelokalitetene, vil være et tiltak som gagnar fuglene som hekker der.

Det har i lange perioder vært etablert oppdrettsanlegg ved Allmenningen og Været. Å nekte videreføring av oppdrettsanlegg vil bidra positivt til vannfuglene som har tilhold i øygruppene til forskjellige årstider. Dette vil bidra til å redusere forstyrrelser fra driften av anleggene, øke andelen areal tilgjengelig til næringsøk, overnatting og myting, samt redusere lovlig og ulovlig felling av arter som storskarv, toppskarv, gråhegre og måkefugl. I 2024 var et oppdrettsanlegg etablert ved Litlkyrpingen og Storkyrpingen, kun en kilometer fra den viktigste rasteplassen for skarv i øygruppen, og i et gruntvannsområde som i utgangspunktet er godt egnet for næringsøkende vannfugl.

6. REFERANSER

- Anker-Nilssen, T., Fayet, A.L., & Aarvak, T. 2023. Top-down control of a marine mesopredator: Increase in native white-tailed eagles accelerates the extinction of an endangered seabird population. *Journal of Applied Ecology* 60: 445-452.
- Artsdatabanken 2021. Norsk rødliste for arter 2021.
- Artsdatabanken 2023. Fremmede arter i Norge - med økologisk risiko 2023.
- Bangjord, G. 1991. Notater fra sjøfuglregistreringer, juni 1991. Upublisert notat.
- Bangjord, G. 2023. Vannfugl i verneområdene på Ytre Vikna og Folda sesongen 2022. BirdLife-Rapport 2023-2. 51 s.
- Bangjord, G. & Ekker, A.T. 1992. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Utkast til verneplan for sjøfugl i Sør-Trøndelag fylke. Rapport nr. 5 - 1992. 72 s.
- Bergstrøm, R., Solvang, R. & Kristiansen, V. 2024. Resultater fra 50 år med overvåking av hekkebestandene av sjøfugl på Telemarkskysten. Jomfruland Fuglestasjon – Bird Life Norge avdeling Telemark. 66 s.
- Dehnhard, N. & Follestad, A. 2024. Ærfugl rundt Vega – fordeling og nye bestandstall fra 2022/2023. NINA Rapport 2351. Norsk institutt for naturforskning.
- Descamps, S., Layton-Matthews K. (eds), Anker-Nilssen, T., Breistøl, A., Bustnes, J.O., Christensen-Dalsgaard, S., Dehnhard, N., Fauchald, P., Fayet, A., Hanssen, S.A., Lorentsen, S.-H., Lorentzen, E., Merkel, B., Moe, B., Reiertsen, T.K., Strøm, H., Systad, G.H. & Tarroux, A. 2024. Sjøfugl i Norge 2023. Resultater fra SEAPOP-programmet. *Årsbrosjyre SEAPOP*: 44 s.
- Ekker, A.T. 1982. Rapport fra sjøfuglregistreringer på kysten av Sør-Trøndelag fylke sommeren 1982. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, miljøvernavdelingen. 56 s.
- Ekker, A.T. 1983. Notater fra sjøfuglregistreringer, juni 1983. Upublisert notat.
- Fauchald P., Barrett, R.T., Bustnes J.O., Erikstad, K.E., Nøttestad, L., Skern-Mauritzen, M. & Vikebø, F.B. 2015. Sjøfugl og marine økosystemer -Status for sjøfugl og sjøfuglenes næringsgrunnlag i Norge og på Svalbard -NINA Rapport 1161. 44 s.
- Follestad, A. 1986. Kartlegging av mytende andefugler fra Møre til Træna på Helgelandskysten. Stens. Rapp. DN. Trondheim.
- Follestad, A. 1997. Telling av mytende grågjess i Sør-Trøndelag 1994 og 1997. Stensilert rapport. 1997. 23 s.
- Follestad, A. 2015. Effekter av forstyrrelser på fugl og pattedyr fra akvakulturanlegg i sjø - en litteraturstudie. NINA Rapport 1199. 44 s.
- Follestad, A., Husby, M., Reinsborg, T. & Lorentsen S.H. 2023. Trøndelag Fylkeskommune Kunnskapsstatus Trondheimsfjorden - En kunnskapssammenstilling om miljøtilstanden i Trondheimsfjorden. 2023. 257 sider + vedlegg.
- Gasbjerg, G., Christensen-Dalsgaard, S., Lorentsen, S.-H., Systad, G.H. & Anker-Nilssen, T. 2011. Tverrsektoriell vurdering av konsekvenser for sjøfugl. Grunnlagsrapport til en helhetlig forvaltningsplan for Nordsjøen og Skagerrak. - NINA Rapport 733. 139 s.
- Gill, F., Donsker, D. & Rasmussen, P. (Eds). 2024. IOC World Bird List (v14.2). Doi 10.14344/IOC.ML.14.2. <http://www.worldbirdnames.org/>
- Husby, M. 2010. Hekkefugler på Rinnleirets strandeng i 2010. Utredning nr. 123. Høgskolen i Nord-Trøndelag. 26 s.
- Lindgaard, A. 1995. Verneplan sjøfugl – etterundersøkelser. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, miljøvernavdelingen - Internt notat. 1995. 12 s.
- Lorentsen, S. H. 1986. Sjøfuglressursene i Sør-Trøndelag fylke. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Rapport 10-1986. 153 s.
- Rygh, O. 1978. Sjøfuglundersøkelser på Trøndelagskysten sommeren 1978. 41 sider.
- Røv, N. 2006. Kartlegging og overvåking av sjøfugl og sjøpattedyr i Froan. Sluttrapport. NINA Rapport 202. 36 s.
- Sletvold, J.A. 1994. Viltet i Roan kommune. Roan kommune 1994. 80 sider.

- Staff, F. & Staven, B. 1997. Telling av sildemåke, sommer 97. Upublisert notat. 5 s.
- Stien, J., Molværsmyr, S., Breistøl, A., Guidos, S., Landa, A. & Systad, G.H. 2023. Effektmåling av minkuttak på bakkehekkende sjøfugl. NINA Rapport 2292. Norsk institutt for naturforskning.
- Stokke, B.G., Dale, S., Jacobsen, K.-O., Lislevand, T., Solvang, R. & Strøm, H. (24.11.2021). Fugler: Vurdering av steinvender *Arenaria interpres* for Svalbard. Rødlista for arter 2021. Artsdatabanken.
- Suul, J. & Frengen, O. 1974. Undersøkelser på Trøndelagskysten sommeren 1974. Stensilert rapport. 1974. 54 s.
- Suul, J. 1977. Egg- og dunvær på Trøndelagskysten. Årbok for Trøndelag. 1977. s 104-115.
- Thingstad, P. G., Husby, M. & Øien, D. I. 2015. Respons hos vannfugl og strandvegetasjon på flytting av strandsonen i Halsøen. Statens vegvesens rapporter, nr. 442. 37 s.
- Torp, E. 2002. Utkast til verneplan for sjøfugl i Sør-Trøndelag fylke. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. 2002. 20 s.
- Vongraven, D. 1996. Verneplan for sjøfugl i Sør-Trøndelag. Bearbejdede høringsuttalelser og endelig verneforslag. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, miljøvernabdelingen. 1996. 34 s.

7. VEDLEGG

Tabell 2. Antall individer fugl, pattedyr og amfibier registrert i Allmenningen i juni i perioden 1974 til 2024. Symbolet + angir at arten er registrert, men at antall individer ikke er oppgitt.

Art/Dato	27.06.1974	15.-16.06.82	22.06.1983	12.06.1991	13.06.1999	09.06.2000	19.06.2001	08.06.2002	14.06.2003	04.06.2004	08.06.2007	17.06.2009	10.06.2011	06.06.2024
Hvitkinggås														1
Grågås	2	79	11	96	142	33	175	197	139	160	115	104	30	113
Gravand					2	5	2							4
Brunnakke	5	2			5	3	5	6	2	2	2			
Stokkand	2	3			2		1	2				13	3	19
Krikkand		7				8	6	4	3	5	1	2		
Topppand					3	5								
/Erfugl	146	16	18	8	98	23	27	31	36	60	21	17	40	4
Sjøorre	1													
Dykkand ub.					2									
Siland	79	2	2		17	8	6	7	48	26	5	9	1	27
Tjeld	81	38	50	12	27	23	46	49	41	34	15	25	19	26
Heilo		2			7	1	8	6	1	1				1
Sandlo	7	6	6		7	6	8	10	7	8	8	2	5	3
Vipe		27	4	2	8	2	14	7	7	10	3			
Småspove		1	5											
Storspove	4	6	6	1	11	8	5	8	4	5	2	6	2	4
Enkeltbekkasin	12	6	2		6	4	11	13	3	8	4	7	6	8
Strandsnipe								1	2					1
Rødstilk	13	4	6	1	7	12	21	13	13	21	10	11	6	6
Steinvender	17	2	2		2		4	1				3		
Brushane							13							
Myrsnipe						1	2	2	2	1		1		
Rødnebbterne	1540	40	22	35	5		7	57	44	84	20	24	9	1
Makrellterne									1			4		
Terne ub.										20				
Krykkje											7			
Hettemåke						1								
Fiskemåke	400	16	55	4	262	188	103	133	114	132	117	122	71	48
Ung fiskemåke						40								680
Gråmåke	230	225	174	155	145	503	135	249	254	220	356	234	381	279
Svartbak	101	65	84	127	243	291	286	320	400	297	373	280	334	344
Sildemåke	18		2			2		3	1	1	2	2	2	4
Ung stormåke		100				211					41			75
Tyrvo	24		3	3	5	2	8	6	2	2	2	1	2	2
Storjo										1				
Lunde	1													
Teist	20	3	12	18	3	1	4	8	11	17	3	6	14	2
Smålom	2			1					4	1				
Storskarv	10	6		20	10	33	50	13	19	15	24	35	4	4
Toppskarv	2	13	23	19	16	45	53	21	20	45	16	4	8	2
Skarv ub.												37		3
Gråhegre	4	1						2	4	3	1			5
Vannfugl:	2721	670	487	502	1035	1459	1000	1169	1182	1179	1148	949	938	1666
Ringdue									1					
Havørn								2	1					1
Vandrefalk								2	1					
Kråke	4	4		6	15	9	17	13	10	14	2	22	22	7
Ravn	2	6			5	7			2					1
Sanglerke	2													
Låvesvale							3							
Løvsanger	2				4	2	1	1	2	1				
Gjerdesmett									2	1				
Stær	11	+		6	110	53	65	68	126	8	5	64	64	4
Svarttrost	1													
Gråtrost	5				2	3								
Ringtrost						1								
Trost sp										1				
Steinskvett	15	2		6	29	13	24	16	33	23	5	5	5	4
Linerle	8	+			3	3	5	1	4	1				
Heipiplerke	16	+		10	34	36	47	38	23	18	8	3	3	13
Skjærpiplerke	19	+			2	6	7	16	14	9	3	13	13	12
Piplerke ub.	10													
Grønnfink							2							
Bergirisk	23	+			1	11	8		9	2				
Gråsisik									1					
Mink		+												
Oter	1	1				1	+	3	1					
Steinkobbe					1			1		1				
Havert									2					
Frosk							1							

Tabell 3. Antall individer fugl og pattedyr registrert i Været i juni i perioden 1974 til 2024. Symbolet + angir at arten er registrert, men at antall individer ikke er oppgitt.

Art/Dato	26.-27. 06.74	14., 16.06.82	05.06.1983	11.,12.06.1991	12.06.1999	17.06.2000	26.06.2001	15.06.2002	15.06.2003	06.06.2004	09.06.2007	20.06.2009	11.06.2011	04.06.2024
Grågås	+	43	52	64	151	33	44	50	85	114	59	78	58	51
Gravand		1		2	5	4	3	3	4	4	2	5	6	10
Brunnakke						1	4	2		2	5			
Stokkand	1		2	1	1	1	1	1	1	1		6	2	
Krikkand						1	1		4	2				
Ærfugl	337	57	26	33	113	59	78	98	121	135	143	46	49	58
Sjorrorre														12
Svartand								28		77				
Siland	9	9		2	9	5	11	9	19	14	19	16	8	1
Tjeld	68	54	31	16	43	35	85	71	46	47	23	54	57	28
Heilo		2		1	10	3	6	3	5		1	4		
Sandlo	6	6	2	4	8	1	5	6	8	6	3	3	2	5
Vipe	4	2	1			1								
Småspove	1			1		1	1							
Storspove	17	4	1	5	5	3	3		1	1	2	6	3	4
Enkeltbekkasin	3			3	1	7	8	5	4	4	2	8	7	11
Strandsnipe								3		1				
Rødstilk	13	4	2	2	3		3	1	3	2	3	4	5	
Steinvender	2	9				1	1			1	1			
Myrsnipe						1	1	1						
Rødnebbterne	1050	83	31		12	1	86	11	17	386	316	27	4	25
Makrellterne	30						5	4		5	3			
Terne ub.		5	14				6							
Fiskemåke	250	104	76	42	55	36	59	67	28	59	96	34	62	80
Gråmåke	395	197	182	50	408	435	370	333	299	258	494	302	362	273
Svartbak	336	118	110	204	365	345	433	402	344	361	375	393	450	236
Sildemåke	365	119	78		104	48	37	70	99	95	102	47	120	21
Måke ub.	450													
Tyvo	27	7	4	1	4	3	3	4	3	6		2	3	1
Teist	92	30	8	16	13	21	31	76	26	19	13	24	29	14
Smålom	1	5	2				2	4	2	1				
Storlom										1				
Havsule										1				
Storskarv		9			20	10	48		15	32	4	21	6	1
Toppskarv	10	1		8		14	6	11	6	16	23	28	33	7
Skarv ub.				10						11		30	10	
Gråhegre	14	5					1	1	3	3	1	3		5
Vannfugl:	3481	874	622	465	1330	1069	1342	1264	1143	1665	1690	1141	1276	843
Havørn							1			1		1		2
Skjære	2								50					
Kråke	12	8		5	11	13	26	12	23	23	3	13	17	8
Ravn				1	5	5	7	1	2				1	2
Sanglerke	6			1										
Låvesvale												1	2	
Løvsanger	4			1		1	2			3		2		1
Hagesanger				1										
Stær	135	+		20	11	16	2	35		18	1	50	42	6
Gråtrost	9					1		1	1	2				
Steinskvett	33	+		5	27	25	14	17	29	18	2	25	9	2
Gråspurv	2													
Gulerle				1										
Linerle	16	+		4		1	4		2	2		2	2	1
Heipiplerke	26	+		7	71	44	48	24	39	14	7	34	6	5
Skjærpiplerke	19	+		10	6	18	16	7	7	21	4	2	2	23
Lappspurv									1					
Bergrisk	24	+		2	2	6	4	2	2	1		4		
Mink		+												
Oter								3	3			1	1	1
Steinkobbe								1		3				

Tabell 4. Antall individer fugl og pattedyr registrert i Buholman i juni i perioden 1982 til 2024. Symbolet + angir at arten er registrert, men at antall individer ikke er oppgitt.

Art/Dato	10.06.1982	11.06.1991	23.06.1995	17.06.1999	23.06.2000	22.06.2001	01.06.2002	01.06.2003	13.06.2004	07.06.2005	05.06.2006	05.06.2007	03.06.2008	21.06.2009
Kanadagås														
Grågås	2	17		5	2	5	28	11	37	59	28	34	18	179
Knoppsvane														
Gravand				2									1	
Brunnakke		1						2						
Stokkand			2				1	1	2	3		8		1
Krikkand			2											2
Ærfugl	71	54	14	39	33	169	488	237	530	607	538	607	242	212
Sjørre														
Svartand										45	5			
Havelle													1	
Kvinand										3				
Dykkand ub.														
Siland		23		7		1	5	5	60	28	33	41	19	13
Tjeld	22	10	35	20	46	73	84	61	34	51	27	34	23	24
Heilo							2	2					1	3
Sandlo			2		2		2		1	2				
Småspove							1							
Storspove														
Enkeltbekkasin														
Strandsnipe								1						
Rødstilk	2				1	3	3	1	2		2	1	4	
Steinvender	4		8	7	6	5	9	8	5	3	1	2	1	
Myrsnipe							2							
Vadefugl ub.														
Rødnebbterne	25	61		11	149	171	24		8	12	4	8	12	20
Makrellterne					7	5	2		2			2		
Terne ub.	115													
Krykkje									38	46	84		2	
Unge krykkjer											33			
Fiskemåke	113	18	130	101	135	150	170	105	130	148	235	118	46	85
Unge fiskemåker											42			
Gråmåke	68	47	108	72	109	157	272	207	357	399	428	621	403	317
Svartbak	60	149	166	92	68	119	403	286	427	510	459	418	314	564
Sildemåke	53	26	54	81	61	67	101	142	122	242	281	282	268	230
Unge stormåker									76		344	56		
Tyvjo	9	3	8	5	3	6	6	4	4	6	9	4	3	2
Lunde														6
Teist	49	7	6	23	23	47	42	27	53	82	39	108	60	59
Alke														
Lomvi														
Alkefugl ub.													2	
Smålom								2		9			2	
Storlom							1		1					
Islom									1					2
Gulnebbblom														
Lom ub.														
Havhest										1	5			
Havsule										6			1	1
Storskarv	2	2				28	34	4	26	33	15	209	33	28
Toppskarv						14	20	1	22	4		7	31	3
Skarv ub.		23						6					9	
Vannfugl:	595	441	535	465	645	1020	1700	1113	1938	2299	2612	2560	1496	1751
Gjøk														
Kongedørn														
Havørn						+	1							
Kråke	1	2			2	2	2		2	2	2	4	4	3
Ravn														2
Gråtrost									2					
Steinskvett	5			1		2		2	1	1	1		1	
Linerle	1							1	1					1
Heipiplerke				7	3	4	2	4	6				1	
Skjærpiplerke	1	1		4	3	7	19	8	6	12	1	4	4	1
Snøspurv										1				
Oter	x			x	x	x	1	2	1					
Havert						2	3	6	7	1		1		
Nise														
Steinkobbe						1								
Mink				1										

Tabell 4 fortsetter. Antall individer fugl og pattedyr registrert i Buholman i juni i perioden 1982 til 2024.

Art/Dato	05.06.2010	13.06.2011	01.06.2012	05.06.2013	04.06.2014	13.06.2017	24.06.2018	18.06.2019	02.06.2020	12.06.2021	22.06.2022	14.06.2023	06.06.2024
Kanadagås													1
Grågås	7	65	9	44	34	59	277	149	15	101	327	164	91
Knoppsvane		1	2										
Gravand		4		2	6	6			2	1			1
Brunnakke		1								1			
Stokkand	1	1						1	2	7		2	1
Krikkand													
Ærfugl	335	380	202	218	292	218	148	256	332	192	125	289	154
Sjørre				5						1	4	4	
Svartand						225		55		74	16	70	91
Havelle				1	1	4			9				
Kvinand													
Dykkand ub.												3	
Siland	26	4	2		13	57	13	8	4	78	103	111	8
Tjeld	24	48	14	33	18	13	13	20	16	32	19	21	24
Heilo										2		2	1
Sandlo													
Småspove													
Storspove									1				
Enkeltbekkasin									1				
Strandsnipe													
Rødstilk	1	1			5			1	4	1		1	1
Steinvender		3											
Myrsnipe													
Vadefugl ub.	1									3			
Rødnebbterne	6	4			6	2	1	19	41	85	9	60	145
Makrellterne													
Terne ub.													
Krykkje								4	160				
Unge krykkjer													
Fiskemåke	33	63	76	17	36	10	9	59	44	31	47	20	29
Unge fiskemåker													
Gråmåke	316	667	261	117	280	341	263	356	253	238	176	280	238
Svartbak	320	570	358	431	643	499	353	641	534	358	478	382	358
Sildemåke	258	332	274	55	230	234	189	311	301	298	287	270	332
Unge stormåker													
Tyvjo	2	1	2	2		4	4	2	2	4	3	2	5
Lunde													
Teist	9	58	14	20	37	58	43	45	44	62	156	92	70
Alke										1			
Lomvi					2								
Alkefugl ub.													
Smålom											1	3	2
Storlom												1	
Islom													
Gulnebbblom				1	1								
Lom ub.		2							1			1	
Havhest													
Havsule									1		4	1	
Storskarv	47	64	39	34	27	72	18	2	25	35	19	68	32
Toppskarv	3	17	8		11	8	16	1	26	22		16	14
Skarv ub.			28						12		7		
Vannfugl:	1389	2286	1289	980	1642	1810	1347	1930	1830	1627	1781	1863	1598
Gjøk													1
Kongeørn											1		
Havørn													
Kråke	3	2	4	3	5	6	4	6	2	3	4	4	1
Ravn												2	
Gråtrost													
Steinskvett		2								1	2		
Linerle		1											
Heipiplerke		2	2					1					1
Skjærpiplerke	1	4			3	7	3	1	1	4	2	1	2
Snøspurv													
Oter												1	
Havert		1	1		3				3				
Nise					1								
Steinkobbe					1								
Mink													

Tabell 5. Antall individer fugl og pattedyr registrert i Buholman i juli i perioden 2004 til 2024. Symbolet + angir at arten er registrert, men at antall individer ikke er oppgitt.

Art/Dato	26.07.2004	30.07.2005	20.07.2006	08.07.2007	27.07.2008	24.07.2009	19.07.2011	06.07.2012	14.07.2016	18.07.2017	05.07.2019	29.07.2020	26.07.2021	20.07.2022	10.07.2023	03.07.2024
Grågås	47	48	54	100	4	21	64	9	194	299	176	1	4	305	300	396
Gravand		2			2	1	6		2		2			5		3
Stokkand	2				1			1	3		1					
Ærfugl	485	360	723	312	440	164	317	117	67	84	124	396	5	196	135	91
Sjøsorre											3			7	8	
Svartand						2				41	11			25	29	49
Havelle																2
Dykkand ub.		4														
Siland	69	64		32	14	43	10		10	10	38	390		33	30	1
Tjeld	41	40	34	32	14	12	19	20	32	27	17	13	6	12	15	21
Heilo	5															
Sandlo												1				
Småspove	1				1			1	1		1					
Storspove	1	4				1			4							
Enkeltbekkasin																
Strandsnipe	1															
Rødstilk	2						1				1	2	2			
Steinvender	1															
Polarsnipe						4										
Vadefugl ub.												2				
Rødnebbterne	2			5		6					68	7	16	15	93	30
Makrellterne	2															
Krykkje	1		13													
Hettemåke																2
Fiskemåke	114	102	53	129	1	13	18	1	36	18	16	7		25	20	35
Gråmåke	176	162	229	169	98	93	192	27	54	374	360	235	24	90	198	133
Svartbak	262	262	245	238	180	362	257	120	246	714	653	294	303	359	340	351
Sildemåke	160	234	292	256	145	43	166	81	40	222	289	166	96	206	402	277
Ung stormåke							11									
Tyvo	5	3	6	4		4	1	1	1	2	2	2		4	4	2
Teist	29	21	39	86	27	25	86		27	40	48	18	16	110	115	31
Lomvi											2					
Smålom	2				1						2	1		2		
Lom ub.												1			3	
Havsule	4	1									1		2			1
Storskarv	71	13	20	176	86	34	61		37	52	9	46	91	39	9	10
Toppskarv	9	1	5	3	26	2	11		5	30	3	50	41	15	3	13
Skarv ub.	26	31		30		51		123			1		4			30
Gråhegre		6														
Vannfugl:	1518	1358	1713	1572	1040	881	1220	501	759	1913	1828	1632	610	1448	1704	1478
Havørn	1	2	2	1								1 og 2 j				
Kråke	1	2				2			11		4	1		3	3	
Ravn					2									1	2	
Steinskvett								1			1				1	1
Linerle					1											
Heipiplerke				2	2						2				1	1
Skjerpipierke	4	10	9	5	4	5	2	2	3		2	4	1			4
Bergirisk									1							
Brunsisik									1							

Tabell 6. Antall individer fugl og pattedyr registrert i Måøyen i juni i perioden 1978 til 2024. Symbolet + angir at arten er registrert, men at antall individer ikke er oppgitt.

Art/Dato	20.06.1978	13.06.1982	03.06.1983	12.06.1991	15.06.1997	20.06.1998	11.06.1999	09.06.2000	04.06.2001	02.06.2002	30.06.2003	12.06.2004	06.06.2005	04.06.2006	04.06.2007
Grågås	114	63	85	98	2	65	100	50	69	94	125	86	86	111	45
Sangsvane											2				
Grøvand		1	2		2		3	3	5	5	7	2	1	7	
Brunnake	1			3						1					
Stokkand	2	1	2	6	1	2	2	9	5	3	9		3		4
Krikkand	4						2			1		2	1		3
Toppannd															
Ærfugl	154	40	127	7	91	27	111	99	167	275	115	84	77	123	154
Svartand															
Havelle											1			1	
Kvinand								1				1			
Siland	2	5	6			81	51	24	12	31	268	60	23	24	20
Dykkand ub.															
Trane															
Tjeld	+	52	37	32	64	35	52	29	44	95	53	46	33	27	29
Hello	10	4		1			7	2	6	25	4	7	2	3	2
Sandlo		2					1			4	6	2	2	2	5
Vipe					22					2			3		
Småspove		2	2		22			4		2					
Storspove	4	3	2	4		2	9	14	7	11	6	5	9	7	7
Enkeltbekkas	2	1	5	2	2	3	3	5	5	12	4	3	5	2	6
Strandsnipe												1			
Rødstilk	3	5	6	1	7	2	3	4	2	4	3	8	4	4	4
Steinvender		18	8	5	4		1	10	6	6	8	5	6	2	5
Brushane	2														
Myrsnipe			4							2	3	1		3	2
Vadefugl ub.										3	2				
Rødnebbterne	20	32	15	77	143			9	3	10	410	532	247	15	62
Makrellterne	+							1		4	21	21	2		
Terne ub.		25			17	50		1							
Krykkje															1
Hettemåke															
Fiskemåke	50	45	53	44	46	26	47	54	45	46	64	70	183	295	175
Gråmåke	+	160	141	24	118	38	269	234	129	215	109	153	250	548	300
Svartbak	34	59	90	146	99	90	162	170	151	216	117	140	149	226	232
Sildemåke	50	71	106	20	9	16	9	2	4	7	18	7	60	55	57
Ung stormåke															281
Tyvo	17	18	16	6	4	4	8		7	10	6	8	4	4	4
Storjo															
Lunde															
Teist	10	34	81	8	17	18	48	34	30	59	22	17	14	17	10
Alke											1				
Smålom			1	1		2	1	1		8		1	2	1	
Storlom									2	1		1			
Lom ub.															
Islom															
Storskarv			9	20		28		14	67	30	20	17	7	5	21
Toppskarv			56			12	2	9	9	62	4	8	1	2	2
Skarv ub.	21											6	4		4
Gråhegre						1	1	4			14	4	6		4
Vannfugl:	500	641	854	505	670	502	892	786	776	1244	1422	1298	1184	1766	1153
Gjåk									1	1					
Havørn						1	1		1	1					1
Vandrefalk		1													
Kråke	2	2		5	6		10	10	17	16	8	6	8	10	14
Ravn					4										
Sanglerke	1														
Låvesvale															
Løvsanger									2		1	3	1	3	3
Gråtrost															2
Steinskivett	1	1		1	11		2	5	4	11	13	8	3	4	3
Linerle	1	2		1				2		2	1	2			
Heipiplerke	+			6	10		31	25	33	28	14	23	13	9	5
Skjærpiplerke	+	9		2			4	7	5	5	6	4	2	4	3
Piplerke ub.					9										
Bjørkefink															
Grønnfink											3	1			3
Bergfink	3										1				
Gråsisik															
Brunsisik															
Sisik ub.															
Gulspurv															
Oter							2	2							
Spekkhogger										7					
Mink								2							
Nise										3					
Steinkobbe	1			1	5		2	2	5	13	8	3	11	1	1
Havert		1					1	1		2	2	1			

Tabell 6 fortsetter. Antall individer fugl og pattedyr registrert i Måøyen i juni i perioden 1978 til 2024.

Art/Dato	01.06.2008	11.06.2009	06.06.2010	05.06.2011	02.06.2012	18.06.2013	03.06.2014	14.06.2017	25.06.2018	19.06.2019	01.06.2020	05.06.2021	18.06.2022	13.06.2023	03.06.2024
Grågås	119	66	106	55	41	177	84	139	92	346	124	34	226	136	82
Sangsvane															
Grøvand	3		2	3	1		1	1		3	1	5		2	2
Brunnakke															
Stokkand	7	9		6	9	3		7	1	1	11	5	7	3	12
Krikkand		2		2		2	3								
Toppand							1								
Ærfugl	196	90	95	199	64	107	151	72	18	27	56	52	36	10	29
Svartand											6	1			
Havelle						2				1					
Kvinand															
Siland	25	8	18	20	2	7	4	13	21	34	19	12	23	39	32
Dykkand ub.													1		
Trane															1
Tjeld	50	28	33	38	11	15	13	8	8	15	28	20	28	14	16
Heilo	2	7	9	1	6		2								
Sandlo	2			1	3		3	4			2		2		2
Vipe										1					
Småspove				3								1			
Storspove	9	4	4	1	2	3	3	1	6	2	2	2	6	5	5
Enkeltbekkasie	10	4	6	5	2	3	3	4		9	8	1	5	1	8
Strandsnipe															
Rødstilk	5	8	4	1	2	2	1	6	1	3		4	2	3	6
Steinvender	4	5	2												
Brushane															
Myrsnipe		1			8			2							
Vadefugl ub.	1														
Rødnebbterne	25	39	27	4		4	29	22		7	39	28	50	60	10
Makrellterne															
Terne ub.							30								
Krykkje															2
Hettemåke		1													
Fiskemåke	95	122	72	57	16	28	39	6	11	8	5	63	27	20	73
Gråmåke	203	244	243	309	294	137	337	158	71	146	276	153	151	148	172
Svartbak	136	126	179	69	33	168	100	129	103	134	127	48	73	40	50
Sildemåke	76	90	68	89	97	52	100	23	10	15	5	7	7	14	12
Ung stormåke					420										
Tyrjo	11	6	4	6	2	3	2	4	5	9	2	2	4	4	6
Storjo										1					
Lunde			1												
Teist	13	12	15	15	4	4	14	16	2	13	9	5	22	4	4
Alke															
Smålom	1	3	2	1									1	10	4
Storlom															3
Lom ub.								2							
Islom														2	
Storskarv	7	8	98	3	13	29	1		1	4	1	9	6		
Toppskarv	3		13	2	4	7	1						4		
Skarv ub.		9		4	21										
Gråhegre	1	1		1		1		1	5	2	1			2	1
Vannfugl:	1004	893	1001	895	1055	754	922	618	355	781	722	453	692	511	526
Gjøk										3					
Havørn				3	1		3			1			1	1	
Vandrefalk															
Kråke	16	9	5	16	16	41	12	7	5	3	10	7	6	4	6
Ravn	1	1		2	2				2						
Sanglerke															
Låvesvale		1	1												
Løvsanger	5	9	3	3	7	3	1	1			2	4			
Gråtrost															
Steinskvett	3	6	3	4	1	4			3	3	1			1	
Linerle	1		1		1			1		1					
Helpiplerke	7	3	6	7	4	3	1	5	8	13	8	8	4	4	1
Skjærpiplerke	16	11	3	4	1	1	1	2				3	5	5	6
Piplerke ub.															
Bjørkefink							1								
Grønnfink	2	3	1	5		2									
Bergirisk											2				
Gråsisik							2								
Brunsisik						1									
Sisik ub.					1										
Gulspurv				1											
Oter															
Spekkhogger															
Mink															
Nise															
Steinkobbe	9		3		1		3					3	10	1	20
Havert														1	

Tabell 7. Antall individer fugl og pattedyr registrert i Måøyen i juli i perioden 1995 til 2024. Symbolet + angir at arten er registrert, men at antall individer ikke er oppgitt.

Art/Dato	02.07.1995	21.07.2004	29.07.2005	08.07.2006	07.07.2007	12.07.2008	17.07.2009	04.07.2011	15.07.2016	17.07.2017	31.07.2018	06.07.2019	30.07.2020	27.07.2021	01.07.2022	02.07.2023	04.07.2024
Grågås	10	163	68	234	495	263	33	140	282	159	39	285	66	86	95	107	17
Gravand	1	1	2		2		2	3	2	4							3
Stokkand								4	1			1	9		3	2	14
Krikkand				1				6	1								
Ærfugl	36	27	25	403	75	20	65	46	60	42	3	19	6	18	4	38	60
Siland	44	130	30	17	101	66	115	28	41	10		36	139	14	53	14	45
Trane																	2
Tjeld	12	29	19	27	24	9	21	9	50	2	7	15	15	21	4	10	37
Heilo				1			11						1				
Sandlo		2		2		2								1			1
Vipe			4														
Småspove		1								4	3						
Storspove	2	16		12	5	2	2	2	3	2	3	4	4	2	1	11	8
Lappspove																	2
Enkeltbekkasin	1	6	2	1	2	4	1	1	4	2		3	3	4		5	11
Rødstilk		3		3	2	2	2	1	3				3	2		2	7
Sotsnipe													3				
Gluttsnipe			1		4												
Steinvender		5	2	5	1												
Myrsnipe				2					1								4
Vadefugl ub.	25									21							
Rødnebbterne		236	305	28	23				38	50		10	2	1	77	2	7
Makrellterne		7	20														1
Fiskemåke	30	144	73	271	216	4	12	6	24	8	5	9	11	2	7		37
Gråmåke	184	94	81	281	171	48	127	232	145	149	80	165	56	36	45	97	75
Svartbak	116	78	99	117	93	73	114	82	115	42	54	120	57	26	39	42	51
Sildemåke	18	79	85	47	77	53	7	77	21	6	2	6	11	5	10	16	27
Ung stormåke				153													
Tyvo	4	7	13	4	11	3	5		13	4	4	4	4		5	3	2
Teist	20	25	20	31	12	9	5	13	9	4	3	1	7	6	17	13	6
Smålom	3		1	1													3
Storlom		1			1						2						
Islom						1											
Lom ub.												1					
Storskarv		27	36	2	15	8	21	28	30	6	5	3	5	6		1	5
Toppskarv	1	3	2	1	2	3	10	6	2	4				9			
Skarv ub.		35	77				20										
Gråhegre		29	18	1	1	4	5		3	5	1	1				1	3
Vannfugl:	507	1148	979	1649	1333	574	578	684	848	524	211	683	402	239	360	364	428
Havørn		1							2	1	1		1				2
Kråke	2	7	2	4	3	2	5	4	16	5	6	8	5		3	2	6
Ravn			1	2					1								
Løvsanger				1			1	1						2			
Steinskvett	6	1	1	5		1	6		1								2
Linerle		1	1						4			1					
Heipiplerke	2	14	4	5	11	20	1	1	18	2	10	8	10	6	4		
Skjærpiplerke	6	8	1	1	2	11	10	3	4				2	1		2	2
Grønnfink				3		1		1									
Steinkobbe		8															

Tabell 8. Antall individer fugl og pattedyr registrert på Svesøya i juni i perioden 1982 til 2024. Symbolet + angir at arten er registrert, men at antall individer ikke er oppgitt.

Art/Dato	10.06.1982	01.06.1983	11.06.1991	23.06.1995	15.06.1997	17.06.1999	23.06.2000	22.06.2001	01.06.2002	01.06.2003	05.06.2004	07.06.2005	05.06.2006	11.06.2007	03.06.2008
Grågås				2		1		2	4	35	3		11		5
Hvitkinngås															
Brunnakke					2										
Stokkand			1	2		2	1	2	1	8	1	2	1		
Krikkand				4											
Ærfugl	33	7	20	22		19	3	7	60	82	38	27	34	25	24
Siland		1		6		6			4	4	15	5	3	2	1
Tjeld	5	10	8	6	6	4	4	1	8	2	2	3	2	5	3
Heilo															1
Småspove								2							
Storspove			2				2				1	1			2
Enkeltbekkasin								1	2	5	2	7	4	5	4
Svømmesnipe									1						
Strandsnipe															
Steinvender									1						
Rødnebbterne															
Fiskemåke	22		4	12	4	4	12	3	6	5	27	12	8	2	2
Gråmåke	185	150	240	300	100	220	280	146	268	228	220	284	320	224	193
Svartbak	3	7	40	40	20	20	22	9	16	25	25	19	18	12	12
Sildemåke	2		8	8	6				4	1	2	1	1	4	1
Teist						1			2	1	1				
Smålom			2	2				2	2		2	2	2		
Storskarv															
Toppskarv															
Vannfugl totalt:	250	175	325	404	138	277	324	173	381	396	339	363	404	279	248
Orrfugl								2	3	3	2	1			
Gjøk						1									
Havørn									1						
Kråke					2	2	2	2	2			2			2
Ravn															
Låvesvale										1					
Løvsanger								1	2	2	1	3			3
Heipiplerke							10	5	7	8	7	2		1	8
Skjærpiplerke									1	1		6			1
Piplerke ub.					+	+									
Bergirisk															
Gråsisik															
Oter						+			+						
Havert					1							1			

Tabell 8 fortsetter. Antall individer fugl og pattedyr registrert på Svesøya i juni i perioden 1982 til 2024.

Art/Dato	21.06.2009	05.06.2010	13.06.2011	01.06.2012	05.06.2013	04.06.2014	13.06.2017	24.06.2018	18.06.2019	02.06.2020	12.06.2021	22.06.2022	14.06.2023	06.06.2024
Grågås	12		2	24	8	4	1	2					9	1
Hvitkinngås				1										
Brunnakke								1						
Stokkand				2										
Krikkand														
Ærfugl	2	12	13	23	19	24	5		2	21	6		12	4
Siland				2		1		3	2	2	1			
Tjeld	1	2	4	1	8	1	2	2	1		1	4	3	
Heilo														
Småspove														
Storspove					1	1	2	1			1			2
Enkeltbekkasin		2	2					3	1				1	1
Svømmesnipe														
Strandsnipe					1									1
Steinvender														
Rødnebbterne	1													
Fiskemåke	4	5	4	9	4	2	3	1	2		4	4	8	7
Gråmåke	168	141	260	327	72	123	72	48	120	70	25	78	135	179
Svartbak	5	19	7	43	14	7	12	7	6	6	7	14	12	6
Sildemåke	3	1		4				1	1			2		
Teist	1													
Smålom														
Storskarv			3			1	16							
Toppskarv				2										
Vannfugl totalt:	197	182	295	438	127	164	113	69	135	99	45	102	180	201
Orrfugl						1	2		1					
Gjøk				1										
Havørn	1													
Kråke	1			1		1	1	1	1	2				2
Ravn	2	1			1									
Låvesvale														
Løvsanger	1	3	1				2							1
Heipierke	9		5	6		2	4	1	6	3				1
Skjærpierke		1	1		2			4			3			1
Pierke ub.														
Bergirisk		1												
Gråsisik			2											
Oter														
Havert														

Tabell 9. Antall individer fugl og pattedyr registrert på Svesøya i juli i perioden 1982 til 2024. Symbolet + angir at arten er registrert, men at antall individer ikke er oppgitt.

Art/Dato	27.07.2008	24.07.2009	19.07.2011	26.07.2012	18.07.2017	05.07.2019	29.07.2020	26.07.2021	03.07.2022	01.07.2023	03.07.2024
Grågås	3										4
Smålom								1			
Stokkand		1									
Krikkand											
Ærfugl		2		1						2	
Dykkand ub.				2							
Siland			1								
Tjeld		1	1	1	4		1	1	3	2	
Storspove								1			1
Enkeltbekkasin	1				1		1				
Strandsnipe					1						
Fiskemåke	2	2	2	1	2	2		1	2	3	2
Gråmåke	7	46	93	19	92	80	20	23	113	49	75
Svartbak	3	6	18	9	28	12	4	11	10	13	4
Sildemåke			2						2	3	
Teist			1		1				1	1	
Storskarv				3							
Vannfugl totalt:	16	58	118	36	129	94	26	38	131	73	86
Orrfugl					1						
Kråke					4	2			1		1
Ravn	3		1	2							
Heipiplerke	7				1	4				1	
Skjærpiplerke		1		2	1	2	3				